

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

JENIKA SNOW

THE KING

◀ THE LYCANS ▶

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KİNG

LYCANLAR, PREQUEL

JENİKA SNOW

KRAL (Lycanlar, prequel)

Jenika Snow tarafından

www.JenikaSnow.com

Jenika_Snow@Yahoo.com

Telif Hakkı© 2023 yazan Jenika Snow

İlk E-kitap ve Ciltsiz Kitap Yayını: Şubat 2022

Fotoğraf tarafından sağlanmıştır:

Adobe Stock Kapak Tasarımcısı:

Cormar Kapaklar

Editörler: Kasi Alexander

Beta Okuyucu: Judy Ann Kitapları Seviyor

TÜM HAKLARI SAKLIDIR: Telif hakkıyla korunan bu çalışmanın herhangi bir bölümünün izinsiz çoğaltılması, iletilmesi veya dağıtılması yasa dışıdır. Suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulur ve 5 yıla kadar federal hapis ve 250.000 dolar para cezası ile cezalandırılır.

Bu edebi eser kurgudur. Tüm isimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kurumlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Lütfen yazara saygı gösterin ve yazarın haklarını ihlal edecek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

İçindekiler

[Özet](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Epilog Bir Yazar](#)

[HakkındaEpilog İki](#)

Luna

On sekiz yaşımdaydım.

İki yüz yaşından fazlaydı.

Doğu Avrupa'yı tek başıma keşfeden deneyimsiz bir vampirdim.

Banner İskoç Lycan'ların kralıydı.

O çok büyüktü. Ben küçüktüm. Ve hayır cevabını kabul etmedi.

Yasak, yaş farkı romantizminden bahsediyoruz.

Karşılaşmamız tesadüf, şans eseri, kaderin bir cilvesi ya da sadece ve sadece senin olması gereken kişiyle karşılaştığında insanların söylediği diğer şeylerden birinden başka bir şey değildi.

Ama birlikte olmamız gerekiyordu. Kader arkadaşımızdık.

Belki de bu çekime karşı koymalıydım. Belki de elde edilmesi zoru oynamalıydım. Özellikle de Lycan eşim bu kadar büyük, iri yarı ve üst düzey bir alfayken?

Ama bunun eğlencesi neredeydi?

Bölüm

Bir

Luna

Doğu Avrupa

Uzun zaman önce

! 'başka bir zamana, hiçbir modern konforun dokunmadığı ya da halkını ve ülkesini bir silahla sakat bırakabilecek siyasi veya düşmanca bir rejimin olmadığı bir zamana geri dönmüştü. demir yumruk. Hayır, bu küçük köy hala onlarca yıl önceki gibiydi, başka bir zamandan korunmuş bir yaşam kesiti.

Buraya ilk kez geliyor olsam da kendimi evimde gibi hissettim.

Tekne yolculuğu bir haftadan fazla sürdü, ardından şu anda kaldığım küçük Balka köyüne ulaşmak için birkaç gün daha at sırtında seyahat ettim.

Amerika dışına seyahat etmek her zaman hayalim olmuştu ve on sekiz yaşıma girdiğimde kendime nihayet bunu gerçekleştireceğimi söyledim. Doğu Avrupa başlamak için en mantıklı yer gibi görünüyordu. Ailemin köklerinin o kısmını keşfetmek, kendimi atalarımın mirasına ve kültürüne kaptırmak istiyordum.

Vampir olmamın, insanlardan daha güçlü ve hızlı olmamın bir önemi yoktu; ağabeyim Adryan'ı tek başıma seyahat etmemin sorun olmayacağına ikna etmek başlı başına bir görevdi. Ama Adryan'ın dayanılmaz derecede aşırı korumacı davranmasının nedeni genç yaşımdı. Bir asır daha yaşlı olabilirdim ve Adryan yine de gitmeme karşı çıkardı.

İri yarı ağabeyim söz konusu olduğunda aşırı korumacılık hafif kalırdı. Sanırım kabul etmek istemeyeceği babamıza çekmişti.

KÜÇÜK DOĞU Avrupa köyü hiçliğin ortasındaydı ve "gerçek dünyadan" o kadar kopuktu ki temiz bir nefes gibiydi. Hem gerçek anlamda hem de mecazi anlamda.

Köy merkezinde durdum ve tüm farklı kokuları içime çektim: hayvancılık, taze pişmiş ekmekler ve hamur işleri, sabah pazarlarından daha bu sabah toplanan meyveler havada asılı kaldı.

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. Güneş sadece yirmi dakika önce batmış, köy dükkanların ve tezgahların müşterilerle pazarlık yaptığı kaotik bir günün ardından sakinleşmeye başlamıştı. Gözlerimi açtım ve çamurlu, çamurla kaplı patikada ilerlemeye başladım. Her şeyin kirli olması ya da elbisemin alt kısmının kirden sırlıslık olması umurumda değildi. Bu özgürlüğü seviyordum.

Ama bu benim kararımdı, başkasının değil. Şikayet edebilir, atıp tutabilirdi ama bazen insan sonunda başarısız olsa bile bu şansları değerlendirmek zorundaydı. Ama Adryan bu kadar genç yaşta bile istediğini elde etmeye alışkındı. İnsanlar ondan korkardı, hem insanlar hem de Öteki Dünya. Karşısına çıkan herkese uyguladığı şiddet, iri cüssesi ve acımasız bir vampir olduğu gerçeği, adının her yerde duyulmasını sağlıyordu.

Ama bana karşı başkalarının deneyimlemediğini bildiğim bir nezaket gösterdi. Kaprislerimi ya da ihtiyaçlarımı inkâr edemeyeceğini biliyordum. Belki hiçbir zaman sevemeyecekti, bu yönü eksikti, belki de doğru kadın -eşi- olmadan asla deneyimlenemeyecekti ama aileye önem veriyordu, bu yüzden istediğimi kabul etmişti.

Giydiğim çizgili *poneva* eteği ellerimle düzelttim. Büzgülü kemer kalçalarımı sarıyor ve sadece güvenli değil aynı zamanda estetik açıdan da güzel durmasını sağlıyordu. Gömleğim bol kesimliydi, kolları işlemeliydi, önlüğüm renkli süslemelerle detaylandırılmıştı. Kıyafetim bu bölge için gelenekseldi ama yine de bu küçük köy için fazla gösterişli ve renkli buldum.

Rüzgâr hızlandı ve başımdaki atkının yerinde durduğundan emin olarak uzun sarı saçlarımı sabitledim. İnsanların yanından geçtim, küçük baş selamları ve gülümsemeler aldım. Arkamdan gelen derin, boğuk ses omzumun üzerinden bakmamı sağladı. Beni takip eden adam insandı ve yıkanmamış ve sidikten daha sarhoş kokuyordu.

Bana bir şeyler mırıldanıp duruyordu, sesi o kadar bulanıktı ki söylediği her şeyi anlamak zordu. Ama bana sürekli söylediği bazı iğrenç şeyleri ve bana yapacağını şeyleri anladım. Bir vampir kadar güçlüydüm, iş başa düşerse kendimi koruyabilirdim ama aynı zamanda boyumun ve cüssemın iki katı bir adamı alt edebilirsem çok fazla dikkat çekerdim.

Gücüm için "büyücülük" laflarının ortaya atılacağına şüphe yok.

Gerçekten ihtiyacım olmayan ve istemediğim bir şey.

Bu yüzden hiçbir şey söylemedim, sadece hızımı artırdım ve kaldığım yere doğru yöneldim.

Köyde kiralık küçük bir oda bulmuştum - geldiğim ilk oda - ve Amerika'da sahip olduğum modern konforun eksikliğine ve gerçek bir han olmamasına rağmen, çevremde hiç bu kadar rahat hissetmediğime karar verdim.

Neyse ki sarhoş başka bir yerde tökezledi ve ben de herhangi bir tartışma olmadan kulübeye ulaşabildim. İçeri girdiğimde evin sahibi olan Inessa'nın temizlik gördüm. Ona küçük bir gülümseme verdim ve o da konuşmaya başladı. Dili anlayacak kadar bilmeme rağmen o kadar hızlı konuşuyordu ki yetişmekte zorlandım. Ama özetle, kısa süre içinde odama akşam yemeği getireceğini söyledi.

Ben de ona küçük bir baş selamı verip teşekkür ettim ve kulübenin arka tarafına doğru ilerleyerek odama girip kapıyı arkamdan kapattım. Gün ışmasına daha saatler vardı, gece daha yeni başlamıştı ama gecenin bir yarısı köyde dolaşamazdım, çünkü dağ havasının tadını çıkarıyordum.

İhtiyacım olan son şey, fazlasıyla batıl inançlı birinin benim bir çocuğu kurutmak isteyen bir gece yarattığı olduğumu iddia etmesiydi.

Ve bu derin Doğu Avrupa köylerinde, folklordaki canavarların hikayelerini hala kalplerine çok yakın tutuyorlardı.

Ama bu küçük köyü sevsem bile, gerçek şu ki burada uzun süre kalamazdım. Güneş enerjimi tüketmesin ve beni yaralanmaya ve ölüme açık hale getirmesin diye gün boyunca ayrılmamak bir seçenek değildi. Ama insanlar yakında fark edecekti.

Yani burada birkaç gün daha kalıp yoluma devam edecektim. Ama bunları düşünürken başımın arkasında garip bir karıncalanma, vücudumda bir gerginlik vardı, sanki Balka'dan ayrılma düşüncesi bile iğrençti.

Kapının çalınması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve kapıyı açmak için döndüm, Inessa'nın bana uzattığı küçük tepsiyi aldım, kapıyı kapatmadan önce ona tekrar teşekkür ettim ve harika bir yemek ve yanımda getirdiğim birçok kitaptan biriyle bir gece geçirmek için rahatlardım.

Ve genel olarak bakıldığında, bu kulağa oldukça inanılmaz bir akşam gibi geliyordu.

Bölüm

İki

Banner

■ Cian ve Odhran kampı temizlemeyi bitirirken onları izledim. Atıma döndüm ve son kayışı sıkıca bağladım, sonra avucumu kalın kordonlu boynunda gezdirdim. Memnun bir şekilde İcini çekti ve toynağını yere vurdu, sanki bana onun da gitmek için sabırsızlandığını söylüyordu.

Öteki Dünya gruplarıyla barış anlaşmaları ve ittifaklar kurmak için kıta boyunca birkaç duraktan sonra Highlands'e geri dönüyorduk. Çoğunlukla her şey planlandığı gibi gitmişti ve yolculuk uzun ve meşakkatli olmasına ve evde olma ve yaratık konforuyla çevrili olma düşüncesi kulağa mükemmel gelmesine rağmen, içimde kemirici bir his vardı.

Bana belki de evde her şeyin her zaman düşündüğüm kadar mükemmel olmadığını söyledi. Evin her zaman düşündüğüm yerde olmadığını söyledi. *Bir şeyler eksik. En önemli şey.*

"Gece bastırır bastırmaz neden kampı terk anlamıyorum."

Odhran'a baktım. Asık suratlı davranıyordu ama bunun iyi bir eğlence olduğunu biliyordum. O da Cian gibi hataya yer bırakmayacak kadar sadıktı. İkisi de hırsızdan farksızdı, Cian İskoç Lycan kraliyet ordusu Muhafızlar'ın generaliydi, Odhran ise tanıdığım en güçlü erkeklerden biriydi, ikisi de krallığım için birer değerdi.

İskoç Lycan kralı olarak, büyük kazançlarla birlikte daha büyük fedakârlıkların da geleceğini bilen erkekler olmadan hüküm süremezdim. İşte bu iki erkeğin yanı sıra nöbetçilerim ve askerlerim de bunu anladıkları için dünya dışı bir ordu kurdum.

Gökyüzüne, ayın yükselmeye başladığı yere baktım. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum." Aya bakmaya devam ettim, rüzgârda bir ürperti vardı, hava farklı kokuyordu. "Sadece içimde hareket etmeye devam etme hissi var."

Cian ve Odhran'a tekrar baktım, yüzlerindeki ifade . Bu gece kampta kalıp bol miktarda biranın tadını çıkarmak ve birlikte katıldıkları savaşıardan bahsetmek isteyebilirlerdi ama ne olursa olsun ve fazla şikâyet etmeden beni takip edeceklerdi.

Cian homurdandı ve ateşe doğru gidip onu söndürmeden önce başıyla onayladı. Söndürülen alevlerin cızırtısı duyuluyor, yanmış odun kokusu burnuma doluyor ve kömürleşmiş odunlardan yükselen duman gece gökyüzüne doğru yükseliyordu.

"Bir sonraki köye gideceğiz. Bir yatakta uyumak istiyorum." Cian'ın bana bakışı anladığını gösteriyordu. Hayatımın geri kalanında her gün sert ve soğuk zeminde uyuyabilirdim ve bu beni asla rahatsız etmezdi.

"Evet," dedi Cian ve Odhran hep bir ağızdan, yalanlarımı yüzüme vurmadan.

Elimi kaldırdım ve göğsümde hissettiğim ani ağrıyı ovuşturdum. Bir şeyler ters gidiyordu ama ne olduğunu çıkaramıyordum.

Ben bir , bir Lycan şekil değıştiriciydim ve bir düşmanı, onlar daha arkalarında olduğumu bile anlamadan takip edip avlayabilirdim. Yüzlerce farklı kokuyu eleyebilir ve içlerinden en zayıf olanını bulabilirdim. Çıplak ellerimle bir adamı terlemeden öldürebilirdim.

Ama göğsümün ortasında süzülen bu his? Kaslarımdaki bu gerginlik, kemiklerimdeki ağrı? Yerini belirleyemiyordum, ne olduğunu anlayamıyordum ve içimde bir endişenin yükselmesine neden oluyordu. Çünkü iki yüz yılı aşkın varlığım boyunca bunu hiç yaşamamıştım.

"Hadi yola çıkalım," dedim ve atıma binmeden önce eşyalarımı toplamayı bitirdim. Harekete geçmek için dilimi şaklattım ve ilerlemeye başladık, Cian ve Odhran da peşimizden geliyordu.

Neye doğru gittiğimi bilmiyordum ama kesinlikle muazzam bir şeydi.

Bölüm ÜÇ

Luna

Başımı kaldırdım ve okumakta olduğum kitabı göğsüme bastırdım, içimden memnun bir iç çekiş geçti. Bir kadının Beyaz Atlı Prens'ini bulma hikâyesi zamandan daha eski bir masaldı ve asla eskimez.

Prensin zor durumdaki genç kızı kurtarmak için atıyla koşarak geldiği ve büyülü anlarını derin bir öpücükle mühürlediği sahneyi henüz bitirmişken yüzümde aptalca bir sırıtış hissettim.

Tanrım, çok romantikti, benim gibi her konuda deneyimsiz bir kızın tamamen güzel ve hüzünlü bulacağı bir şeydi.

Zihnimde dolaşan bu düşünceler at toynaklarının sabit bir ritimle çıkardığı sesle bölündü. Güneş henüz doğmamıştı ama ensemde onun yakında ve hızla doğacağını söyleyen bir karıncalanma hissettim.

Kitabı bir kenara bıraktım ve öne doğru eğilip pencereyi gizleyen örtüyü kenara çekebilmek için yatağın üzerinde kaydım. Dışarısı hâlâ geceyle örtülüydü, çamurlu yolda kimse yoktu.

Ama sonra toynak sesleri daha da yakınlaştı ve netleşti. Yatakta kaykıldım ve yanımdaki küçük, yaralı masanın üzerinde duran mumu söndürdüm. Tekrar pencerenin önündeki yerimi aldım ve içimde garip bir his oluştuğunu hissettim.

Nedense kalbim hızla çarpmaya, parmaklarım hafifçe titremeye başladı. Neden içimde garip bir heyecan hissettiğimi bilmiyordum.

Perdenin kumaşının arkasına saklandım, oda karanlığa gömüldü, mumun üflenmesinden çıkan hafif duman kokusu alabildiğim tek şeydi.

Üç küheylanın yavaşça köyün ortasına doğru izledim, ağır toynakları çamur ve pisliği tekmeliyordu. Işık olmamasına rağmen üç erkeği de net bir şekilde görebiliyordum ve artan duyularım sayesinde dikkatim tamamen liderlik eden güçlü erkeğe odaklanmıştı.

Atı, parlak siyah bir kürkü olan iri bir aygırdı, ay parlıyor ve neredeyse çivit mavisini renginde görünmesini sağlıyordu.

Bunların insan olmadığını hemen anladım. Hepsinin, özellikle de grubun açık liderinin etrafında çok ruhani bir aura vardı. Ancak ona yeterince yakın olmadığım ve mumdaki duman nedeniyle, ne tür Öteki Dünya türü kokusunu alamadım.

Bakışlarım baştaki erkekte kaldı, vücudu devasa, omuzları geniş ve kalın kaslıydı. Giysileri yıpranmıştı ve malzemenin altındaki muazzam gücü gizlemiyordu, göğsünün belirginliği belirgindi ve karnımın gerilmesine neden oluyordu.

Kalçaları ağaç gövdeleri kadar kalındı, koyu renkli deri pantolonları güçlü uzuvlarını örtüyordu. Beline bağlanmış bir kuşağı seçebiliyordum, kumaş ekoseliydi ucunda bir arma vardı. İskoç olabilir mi?

Bakışlarımın tekrar yüzünde gezinmesine izin verdim, ay ışığı altında yüz hatları sertti. Çenesi sert kesilmiş bir kareydi, yanaklarını kaplayan koyu renkli tüyler, dolgun dudakları, yüzüyle mükemmel burnu vardı. Güzel bir şekilde acımasızca vahşiydi, kargaşa ve kaos yaratmak için gelen bir savaş lordu gibiydi.

Koyu renk saçları alnında dağınıktı, biraz uzamıştı, bu da bir süredir seyahat ettiğinin bir başka açık göstergesiydi. Ona daha uzun süre baktıkça, bu erkeğin farklı bir zamandan koparılmış gibi görüldüğünü fark ettim. Ondaki yayılan bir Eski Dünya hissi vardı.

Karnımda garip bir sıkışma hissettim, bu ılık sıcaklık vücudumda o kadar hızlı hareket ediyordu ki oturuyor olmama rağmen başım dönmeye başladı. Parmaklarım kumaşın etrafında kıvrıldı ve onun atını köyün içinden geçirmesini izlerken nefes alışımın artmaya başladığını hissettim.

Yanındaki diğer iki erkek görünmez de olabilirdi.

Kalbim hâlâ hızla atıyor ve her geçen saniye daha da hızlanıyordu. *Çok büyüktü. Çok erkeksi.* Kalçalarımın arasından ıslaklığın aktığını hissettim ve bacaklarımı birbirine kenetledim, içimde daha önce hiç yaşamadığım hisler dolaşıyordu.

Heyecan verici olduğu kadar korkutucuydu da.

Penceremin önünden geçerken vücudunun gözle görülür bir şekilde gerildiğini gördüm. Burun delikleri alevlendi, başını kaldırıp etrafını taramaya başladığında omurgası dikleşti. Atını pencerenin birkaç metre ötesinde durdurdu ve ben nefesimi tuttum. Kalbimin kulaklarımda attığını, boğazımda düğümlendiğini duyabiliyordum.

Ve tam başını bana doğru çevirmeye başladığını gördüğümde, kumaşın pencerenin üzerine düşmesine izin verdim ve elimi kalbimin üzerine koyarak kendimi duvara .

Uzun süre öylece oturup odanın diğer ucuna baktım ve gözlerimin hissettim. Elimi yavaşça vardiyamın önünden aşağı kaydırdım, kalçalarımın arasında *ağrıyan* yere gelmeden hemen önce durdum.

Ben... ıslanmıştım. *Oh Tanrım.* Sadece o erkeğe *bakmaktan* bile ıslanmıştım. O kimdi ve neden hayatımda ilk kez uyarılmış hissediyordum?

Olan bitenin neden ve nasılları üzerine çok derin düşünmek istemiyordum çünkü düşünseydim neler olup bittiğini çok iyi bilirdim.

Eşimi yeni bulmuştum.

Bölüm

FOUR

Luna

I Kader arkadaşını bulmanın nasıl bir his olduğunu büyük olasılıkla az önce deneyimlediğimi fark ettikten sonra bütün gün uyuyamamıştım.

Dehşete düşmüştüm. Kafam karıştı. Ama en çok da bu çiçeklenmeyi hissettim.

tek şey o olana kadar içimdeki sıcaklık artmaya devam etti. Onu ve hiç dinmeyen uyarılmayı.

Boğazımı temizleyerek, ellerimi aşağı yukarı ovuşturarak ve hancıya bakarak tek yapabildiğim başımı sallamak ve söylediklerini dinlemeye çalışmaktı. Hancıyla konuşmayı uzatarak oyalanıyordum çünkü güneş henüz tam olarak batmamıştı ve henüz kulübeden ayrılamıyordum. Gölgeli köşede stratejik bir şekilde konumlanmıştım, parıltı yeterince sessizdi ve enerjinin gerçek yaşam emdiğini hissetmiyordum.

Ama ben saçma sapan sorular sormaya devam ettikçe bende bir sorun olduğunu düşünmesinden endişelenmedim. Konuşmaktan gerçekten mutlu görünüyordu, sanki sosyalleşmeye açmış gibiydi.

Bütün gün odada kalmamdan dolayı endişeli görünüyordu, ama ona hala alışmaya çalıştığımı söyledim, o da bunu kolayca kabul etti.

Ona yapılacak şeyler hakkında sorular sormaya başladım; kontrol etmemi önerebileceği gizli mücevherler ve doğal cazibe merkezleri, alışılmışın dışında olanlar. Biraz zaman geçirmek istiyordum.

Düşüncelerimle baş başa kaldım, hissettiklerimi ve tüm bunların ne anlama geldiğini gözden geçirdim.

Şüphe duymadan bildiğim şey, eğer erkek eşinin burada olduğunu anlarsa, kokumu alırsa beni .

Öteki Dünya'daki bir erkek eşini bulduğunda, bu dünyada ya da eterde onu bulmasını engelleyecek ya da engelleyebilecek hiçbir şey yoktu. Avlarını arayan mükemmel bir avcıya dönüştüler.

Bizim dünyamızda dişiler için durum farklıydı, içimizde bir değişim, bir uyanış hissedebilirdik, tıpkı benim hissettiğim gibi. Ama içimde erkeklerin o *klik* sesini, beni tırmalayan ve diğer yarımı bulmamı isteyen o içgüdüyü asla .

Gözlerden uzak birkaç yer öğrendikten sonra, köy merkezine kısa bir mesafede bulunan, ancak ormanın içinde bana mahremiyet sağlayacak kadar derin olan küçük bir şelaleyi kontrol etmeye karar verdim. Bana söylenene göre şelale, köyü çevreleyen dağların eteklerindeki sığ mağaralardan oluşan bir ağın içinde yer alıyordu.

Hancı bana akşamın gitmek için en iyi zaman olduğunu, çünkü ay ışığının dağın tepesindeki yarıktan aşağı ineceğini ve aşağıdaki su havuzundan yansayacağını söyledi.

"Bunu sen al," dedi tatlı ama çok ısrarcı bir anne sesiyle ve kısa yolculuğum sırasında yiyecek bir şeylerim olsun diye bana bir çanta dolusu yiyecek itti.

Bezle sarılmış paketi göğsüme bastırdım ve ona gülümsedim. İçimde başka bir açlık büyümeye başladığında midem sıkıştı. ABD'den ayrılmadan önce kan tüketmeyi başarmıştım ama neredeyse iki haftadır Avrupa'daydım ve diğer beslenme ihtiyaçlarımı karşılamadan ne kadar süre güvenle gidebileceğimin sınırlarını zorluyordum.

Bununla yakında başa çıkmam gerekecekti ama köyün etrafındaki orman yoğun olduğu için bir hayvan bulmak sorun olmayacaktı. Hayvan kanı susuzluğumu ya da açlığımı tam olarak gideremezdi ama başka bir şey kadar bana zaman kazandırırdı.

Küçük bir el sallama ve gülümsemeden sonra ön kapıdan çıktım ama durup etrafa bakındım. Dün geceki erkeğin bir an önce

Gölgelerin arasında bana saldırmak için bekliyordu.

İçime çektim, hayvanlardan, uzun günün pisliğinden ve daha önceki köylülerden kalan kokulardan başka bir şey koklamıyordum.

Ama Öteki Dünya'dan kimsenin kokusunu almadım ve nefesimi verirken bir yanıma rahatlardı ama bir yanıma da hayal kırıklığına uğradı.

Çelişkili duygulardan sıyrılıp aceleyle köyden geçtim ve onun yönlendirmelerini takip ederek ormana ve mağara sistemine doğru ilerledim. Sonraki yirmi dakika boyunca, üzerimde yükselen ağaçlar, cıvı cıvı kuş sesleri ve etrafta koşuşturan küçük hayvanların kafamı dolduran sesleri ile büyümüş patikayı takip etmenin keyfini çıkardım.

Burnumda patlayan ve özgürlük hissine katkıda bulunan bir dizi aroma vardı. Bu anda hissettiğim mutlak özgürlük, evimde yaşayabileceğim hiçbir şeye benzemiyordu. Ryeka, New York hareketli, büyüyen bir şehirdi. Kalabalıktı ve hayvanlar ve omuz omuza yaşayan çok fazla insan nedeniyle kokular çoğu zaman zehirli ve kirliydi.

Böyle bir yaşam alanında bulduğum tek teselli, Adryan'ın yenilemekte olduğu evdi; dönümlerce el değmemiş ormanlık arazi üzerinde yer alan eski, devasa bir yapı.

Mağaralara uzun bir yolculuk oldu ama umurumda değildi. Sessizlik ve yalnızlık bana iyi geldi, neredeyse yenilenmiş hissettirdi. Kendimi insanların az olduğu böyle bir yerde yaşarken hayal edebiliyordum. Aslında bunu istediğimi fark ettim. Artık Ryeka'da kalmak istemiyordum, bunu deneyimledikten ve şehrin beni ne kadar mutsuz ettiğini fark ettikten sonra değil, Adryan'ın yerinde bolca boş alanım olsa bile.

Çünkü deli ağabeyimle yaşamak hayatımın geri kalanını geçireceğim bir yol değildi.

Hayır, karar verdim, bu, istediğim şey bu.

Ama Adryan'a şehre geri bildiren bir mektup yazmak onun kabul edeceği bir şey değildi. Ve bunu ona yüz yüze söylememi, gözlerinin içine bakarak onu çok sevmeme ve her zaman bir aile olarak bağlı kalacak olmamıza rağmen, bu dünyada *kendime* bir yer açmaya başlamam gerektiğini söylememi hak ediyordu.

Benimle kavga eder, inatçı ve tartışmacı olur, diğer herkes üzerinde çok işe yarayan o sinir bozucu baskınlığını ve kibrini benim üzerimde de uygulamaya çalışırdı. Ama her şeyin sonunda istediğimi elde ederdim çünkü kimse beni durduramazdı.

Nefes vererek, düşüncelerim ve planlarımla daha da canlanmış hissederek, dağın dibine baktım; orada, içindeki mağaralar ağına açılan neredeyse küçücük girişi görebiliyordum.

Küçük girişten geçtim, ellerim içeride bana rehberlik etmesi için kayanın üzerindeydi. Tatlı suyun kokusunu alarak ve onu takip ederek daha ileriye, daha derine doğru yol aldım. Ve mağarayı bulduğumda, küçük bir zevk ve mutluluk nefesi beni terk etti.

Şelaleye baktım, hemen altında sığ bir havuz . Su temiz ve berraktı, yukarıdaki bir açıklıktan düşüyor ve duvarın arkasından aşağı kayıyordu. Toprak kokusu ve herhangi bir insan, hayvan ya da öteki dünyanın yokluğu beni gülümsetti. Buraya biri gelmişse bile, bu çok uzun zaman önceydi. *Gizlilik.*

Eğer bu mükemmellik değilse, ne bilmiyordum.

Havuzda bir kez daha baktım ve hiç üzerimdekileri çıkarmaya başladım, ta ki üzerimde sadece vardiyam kalana kadar. Soğuk suya adım attım, adım attıkça dalgalar dışarı doğru hareket ediyordu. Ortasına kadar yürüdüm, havuz o kadar sığdı ki tamamen içine girdiğimde su sadece belime kadar geliyordu. Sonra kendimi aşağıya bıraktım, böylece arkama yaslanıp kendimi suya bırakabilecektim.

Kollarımı iki yanıma açtım ve gözlerimi kapattım, sadece suyun serinliğini ve yukarıdaki açıklıktan gelen ay ışığının hissini aldım. Şelalenin havuza vururken çıkardığı ses bir yana, etrafımı saran bir huzur, bir sessizlik ve durgunluk vardı.

Hiçlikte çok güzel bir şey vardı.

Bölüm

FIVE

Banner

Bütün gün kendimi kötü hissetmiştim, bu garip duyguyu, derimin altındaki bu alçak uğultuyu atamamıştım. Saatlerce yataкта uzanmış, dümdüz önüme bakmış, dönüp durmuştum, Cian'ın sesleri

ve Odhran'ın yataklarındaki horultuları çok ince duvarlardan geliyordu.

Ama dinlenemememin nedeni onlar değildi. Çok tedirgindim, içimdeki o tuhaf his ve göğsümdeki . Ve en tuhafı da... Bu duygunun gitmesine izin vermek istemiyordum. Gitmesini istemiyordum.

Ellerimi kollarımda aşağı yukarı gezdirerek taverna seslerini duymazdan geldim. Tenim gergin ve dikenli hissediyordu. Ve kurdum... kurdum endişeliydi, derimin altında volta atıyor, arada bir yükselip burada olduğunu ve gitmek istediğini bana bildiriyordu.

Bira bardağımı ittim ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup diğer iki Lycan'a bakarak sandalyede arkama yaslandım. Cian ve Odhran'a bir gece daha kalacağımızı söyledikten sonra, eve dönmek istedikleri için sadece kısa bir süre homurdanmışlardı, kendimizi bu küçük köydeki tek tavernada bulmuştuk.

"Size iki inatçı piç kurusuna istediğiniz zaman gidebileceğinizi söylemiştim." Gözlerimi onlara diktim. "Muhafızlara ihtiyacım yok."

Cian homurdandı. "Sanki kralımızı yalnız bırakıyoruz da."

Dişlerimi sıktım ve kollarımı masaya dayayarak daha da yaklaştım. "Sen hâlâ babanın öküzlerinin içindeyken ben savaşıyordum, Cian."

Odhran başını geriye eğdi ve kahkahasını kükredi.

Cian bakışlarımı bir süre tuttuktan sonra homurdandı ve birasının kalanını geri atmak için kupasını kaldırdı. Bir tane daha içmek için eliyle işaret etti, gerginlik artık unutulmuştu.

"İnatçı pislikler," diye kestirip .

Odhran sırtarak, "Bakın her zaman kimlerin yanındayız," dedi ve kupasını bana doğru kaldırarak selam verdi.

İki erkek de geldiğimizden beri bol miktarda bira içiyordu, o kadar ki hana döner dönmez sızacaklarından emindim.

Daha fazla oturamayarak ayağa kalktım. "Burada işim bitti," diye mırıldandım ve her iki erkek de başlarını salladı, boş yemek tabaklarını ittiler, içeceklerini bitirdiler ve sonra da ayağa kalktılar.

"Evet," dedi Cian. "Sanırım biz de öyle. Çifte görmeye başladım." Odhran bir kahkaha attı ve ayağa kalktı.

Meyhaneden çıktım, Cian ve Odhran arkamdan tökezleyerek dışarı çıktılar. Etrafıma bakınırken, "Hana dönüp uyuyayım," diye mırıldandım. "Kafamı toplamak için yürümem gerek." hava durgundu.

"İyi olacak mısın?" Cian öksürerek boğazını temizlemeye çalıştı ve sesindeki bulanıklığı giderdi.

"Bunu bana gerçekten sordun mu?" Çenemi sıkarak Cian'a baktım.

"Seninle yürümemizi mi istiyorsun? Temiz havadan yararlanamayız sanki," diye homurdandı Odhran, sesi Cian'inkinden daha da bulanıktı, hissettiğim rahatsızlıktan besbelli habersizdi.

"İyiyim lan ben," diye homurdandım sinirle. "Siz ikiniz bırakın yürümeyi, doğru dürüst konuşamıyorsunuz bile." Bir elimi yüzümde gezdirdim ve nefes verdim, yanaklarımdaki ve çenemdeki kıllar tıraş olamadığım günler yüzünden kalınlaşmıştı.

Her iki erkek de bir süre beni iyi olduklarına ikna etmeye çalıştıktan sonra nihayet kabul ettiler ve ters yöne doğru ilerleyerek ayrıldılar.

İlerlemeye başlamadan önce küçük bir kulübenin köşesini dönmelerini izledim, derin nefes alarak yıkanmamış hayvan ve insan kokularını, meyvelerin tatlı kokusunu, kesilmiş sebzelerin taze aromasını ve yakınlarda seks yapan bir çiftin havadaki misk kokusunu aldım.

Gerçek şu ki, kafamı boşaltmak için yürümeye ihtiyacım yoktu. Onu *bulmak* için bu yürüyüşe ihtiyacım vardı. Çünkü içimdeki bu hissin, bu huzursuz enerjinin ne olduğunu biliyordum. Kurdum volta atıyor, hırlıyor, pençelerini bedenime geçiriyor ve bana alfa olduğunu, baskın olduğunu hatırlatıyordu.

Eşimizi bulma zamanı gelmişti.

Ve köyün küçük çamurlu yollarında yürüdüm, her ara sokağa ve her gizli, gölgeli köşeye girdim, hepsi de onun yakın olduğu o yoğunluğu daha da fazla hissetmek umuduyla.

Hâlâ onun burada biri olduğunu rağmen, eşimin *koktuğunu* bilmek istiyordum. Onu kendi gözlerimle görmek, nasırlaşmış, fazla büyük parmaklarımla ona dokunmak istedim.

Köşeyi döndüğümde ata binmiş bir adam gördüm, arkasında bir araba çekiliyordu. Selamlamak için başını bana doğru eğdi ve yanımdan geçer geçmez rüzgâr hızlandı ve ben donakaldım, ayaklarım durdu, hislerim şiddetle yüzeye çıktı.

Onu kokladım.

Benimki! Mine! Mineminemine!

O Öteki Dünya'dandı. Vampirdi. Kokusu o kadar tatlıydı ki kurdum çılgına döndü. Ayaklarım kendi rekorlarıyla hareket etti ve başımı geriye eğip derin derin içime çektim. Görünmez bir ip beni geri dönülmez bir şekilde ona bağlamış gibi kokuyu takip ettim.

Kendimi küçük bir kulübenin önünde buldum, her taraf onun kokusuyla . Kokuyu kulübenin yanından evin önündeki tek pencereye kadar takip ettim.

Ellerimi çerçevenin iki yanına koydum, tırnaklarım -şimdi pençelerim- ahşabı kazıyor, parçaları oyarken çıkardıkları ses kulaklarımı dolduran içgüdülerimin alçak pompalama sesini zar zor bastırıyordu.

Hırıltılar etrafımı sarmıştı ve benden geldiğini biliyordum, giderek daha da yükseliyordu. İçimdeki her şey içeri girmemi, dönmemi söylüyordu.

ve benden saklandığı yeri bulmak için.

Ama tekrar derin bir nefes alıp gerçekliğin içimde kaybolmasına izin verdiğimde, kokusunun dağıldığını fark ettim. İçeride değildi, bir süredir de değildi.

Ama yine de kıpırdamadım, gözlerim kapalı, başım cama yaslanmış, derin derin içime çekmeye devam ediyor, kokusunu içime çekiyordum. *Doyamıyorum.*

Kalbim gümbür gümbür atıyor, sikim sertleşiyordu. Eşimi istiyordum, ona ulaşmam, onu sahiplenmem, kalçalarını ayırmam ve vahşi bir canavar gibi aralarına girmem gerekiyordu.

Hırladım ve kulübeden uzaklaştım, başımı arkaya eğdim ve tekrar tekrar nefes aldım, sonunda hangi yöne gittiğini anladım.

Döndüm ve onun izini takip ettim, yoluma çıkan bir sarhoşun yanından geçtim, geveliyor ve tutarsızca mırıldanıyordu. Sinirle hırlayarak onu yolumdan ittim. Saldırganlığım çok yüksekti - *Bağlantılı Bağlantı* beni daha da bölgeci ve sahiplenici yapıyordu.

Hiç kimse ve hiçbir şey onu benden uzak tutamazdı. Av başlamıştı.

Kokusunun izini takip ederek köyün içinden geçtim. Soluktu, saatler önceydi ama önemli değildi. Artık elimde olduğuna göre onu asla kaybetmeyecektim. Kokusu sonsuza dek içime işlemişti ve onu her yerde bulabilirdim.

Köyden çıkıp ormana girdiğimde hızımı artırdım, kurdumun marjinal bir şekilde ortaya çıkmasına izin verdim ve duyularımı daha da artırdım. Görüşüm net ve berraktı, burnum en küçük kokuları bile alıyordu... toprakta tünel açan, toprağı karıştıran bir solucan. Renkler etrafımda canlı bir şekilde patladı.

Ama önemli olan tek bir şey vardı.

Onu. O benim. Sadece benim.

Tek bir odağım, tek bir amacım vardı. Ona ulaşmak. Ve öyle de yaptım.

Ormanın derinliklerine indikçe kokusu daha da güçlenmeye ve yoğunlaşmaya başladı. Ve sonra kendimi bir dağın eteğinde durmuş bir mağaranın girişine bakarken buldum, küçük vampir eşimi orada bulacağımı biliyordum.

Şu anda kendimi insandan çok hayvan gibi hissediyordum, türümün Öteki Dünya'da bilinen Lycan canavarı gibi hissediyordum.

Girişe doğru yürüdüm, ellerim sert, acımasız taşa indi, nasırlı avuçlarıma battı. Yakınına eğildim ve kokusu tam burada o kadar yoğunlaştığı için inledim ki sikim zonkladı, boğalarım vücuduma doğru çekildi, ucunu noktaladı ve hiç şüphesiz penisimi nemlendirdi.

Daha önce hiç uyarılmamıştım, bir kadına dokunmamıştım, adil cinsiyeti bu şekilde düşünmemiştim. Tüm bunları -tüm ilklerimi- eşim için saklamıştım. İki yüz yıldan fazla bir süre boyunca eşim olmadan yaşamış, varlığımı neredeyse durağan bir şekilde, hayatta olduğum ama gerçekten yaşamadığım bir yerde sürdürmüştüm. Çünkü bir Öteki Dünya eşini bulana kadar asla bütün olamazdı. Asla gerçekten mutlu olamazlar.

Yeterince kontrolümü topladığımda, ikimiz de yürüyemeyecek kadar doyana kadar eşimi becermekten başka şeyler düşünebilirdim, gözlerimi açtım ve girişe doğru gittim.

Koca bedenimi pürüzlü, çok küçük girişten geçirmek zor oldu, kollarım etime batan ve tuniğimi kayalardan sıyrıldı ama umurumda bile değildi. Damarlarımda dolaşan adrenalin ve beklentiyle acı o kadar azdı ki.

Açıklıktan geçtikten sonra bir saniye orada durdum ve derin derin içime çektim. Toprak, yosun, tatlı su ve el değmemiş mağaralardan gelen diğer doğal kokuları alabiliyordum. Ama göze çarpan tek koku oydu... o.

Ah Tanrılar. Yesss. İşte . Mükemmellik.

Yaptığımı fark etmeden önce hareket ediyordum. Tatlı su kokusu artık çok güçlüydü, damlayan suyun sesi etrafımda yankılanıyordu. Ve sonra dar tünel samimi bir mağaraya açıldı.

Kayalık duvarlar pürüzlüydü ve tavan ile toprak ve çakıl taşlarıyla kaplı zemin dikit ve sarkıtlarla doluydu. İleride küçük bir havuz vardı ve aynı derecede küçük bir şelale girintili alana su damlatıyordu.

Ama odaklandığım tek şey, şu anda havuzda yüzen, kollarını açmış, gözleri kapalı ve küçük bir gülümsemeyle bakan kadındı

yüzünde. Uzun sarı saçları etrafına dağılmıştı, vahşi saç telleri bir hale gibi iki yanında dalgalanıyordu.

Tanrım... Hayatımda gördüğüm her şeyden daha güzel.

Kalbimin çarpma sesi diğer her şeyi bastırıyordu. Net düşünemiyordum ve ileriye doğru bir adım attığımda kendimi gergin, dengesiz hissediyordum. Odaklanabildiğim tek şey oydu ve biz kaynaşana kadar, bu gezegende ya da eterde hiçbir şey bizi kadar mümkün olduğunca yakınlaşmaktı.

Sonbahardan havuza düşen su yanaklarına sıçradı ve kaymaktaşı teninde küçük mücevherler gibi göründü. Beyaz bir bluz giymişti ama bluz ne kadar şeffaf olsa da çıplak da olabilirdi. Kumaş vücuduna yapışmıştı ve bana göğüslerinin yuvarlak kabarıklıklarını, pembe meme uçlarının sıkı tepelerini gösteriyordu.

Onun haberi olmadan onu izlediğim için bir röntgenciydim, ancak odağımı ayırıp ona hak ettiği saygıyı ve mahremiyeti veremiyor gibiydim. Aslında, eşimi izlemeyi bırakmam için gözlerimin oyulması gerekirdi.

Bakışlarımın onun küçük karnında gezinmesine izin verdim, karnı dümdüzdü, göbeğinin küçük girintisi sikimin sarsılmasına neden oluyordu. Ve tanrılar... kalçalarının arasında, onun en tatlı kısmını kaplayan sarı buklelerden oluşan küçük üçgeni görebiliyordum.

Ağzım sulandı ve sikim daha da fazla ön sperm sızdırdı, pantolonumun önü ihtiyacımdan dolayı nemlendi. kurt kükredi ve ileriye doğru bir adım daha attım, bir adım daha. Acelemle bir kayayı , çakıl taşı sarp zeminde sıçradı ve mağarada .

Nefes nefese kaldı ve ayağa kalktı, acelesinden su sıçradı.

Ve sonra uzun saniyeler boyunca birbirimize baktık, gözleri kocaman ve masmaviydi, yalnız olduğunu düşünürken beni burada durmuş onu izlerken bulmanın şokuyla göğsü kabarmıştı.

"Kimsin sen?" diye nefes aldı, vücudunu benden gizlemeye çalışırken kolları göğüslerini örtüyordu. Ama onun görüntüsü artık sonsuza dek hafızama kazınmıştı.

Sesini duyunca kısık bir hırıltı çıkardım. Yumuşak ve tatlı... çok kadınsı. Küçük dostum Amerikalıydı ve yüzündeki şaşkın ifadeye bakılırsa, korunaklı olduğuna da şüphe yoktu.

Gerginliğinin ve şokunun kokusunu almama rağmen, ondan gerçek bir korku akmiyordu. Ürkmüştü, evet, çünkü ben bir yabancıydım ve yalnızdık. Ama derinlerde bir yerde bana doğru bir çekim hissediyordu. O anda, dünyamızdaki dişilerin de benzerlerinin hissettiği aynı yoğun bağı hissetmelerini diledim; içimde defalarca kükreyen o *Bağlayıcı Bağlantı*, onun için hayatımı verebileceğimi, onun için öldürebileceğimi söylüyordu.

Ama beni ilkel, içgüdüsel bir düzeyde tanıdığını biliyordum.

Onun eşi olduğumu biliyor.

"*Kim* olduğumu biliyorsun," dedim alçak sesle, bir insanın duyamayacağı kadar alçak sesle, ama küçük vampir dostum bu sözleri duyunca bir nefes aldı. "Bunun *ne* anlama geldiğini biliyorsun."

Dudaklarını yaladı ve ben bu görüntüye kapıldım, o dudaklarını nelere sarabileceğine dair aklıma gelen müstehcen görüntülere engel olamadım. İnkâr edilemez gerçeği inkâr etmeye çalışır gibi başını sallamaya başladığında, yüzüme kurt gibi bir sırtış yayılmasına izin verdim.

"Ben seninim," diye hırladım ve bir adım daha yaklaştım. "Ve sen de benimsin, küçük dostum."

Bölüm ALTI

Luna

■ Eğer gerçek anlamda bir cennet varsa, onu bu küçük vahada bulduğumdan oldukça emindim. Ve yalnız olmadığımı fark edene kadar kendi küçük dünyamda kaybolmuş olmanın tadını çıkarıyordum.

Ve şimdi buradaydım, kollarımı göğsümde kavırıyordum, ıslak *çok* şeffaftı. Hayatımda gördüğüm en iri erkeğe baktım. Adryan canavar gibi bir erkek olduğu için bu da bir şey ifade ediyordu.

Dün gece atının üzerinde dev gibi duruyordu ama benden yirmi adım ötede dururken bile vücudu heybetli ve iriydi.

Az önce soruma cevaben bana söylediklerini düşünürken ne diyeceğimi bilemedim.

"Ben seninim, sen de benimsin."

Sözleri başım dönene kadar kafamın içinde tekrar tekrar dönüp durdu. Titremeye başladım, soğuktan değil ama ani bir telaştan... her şey içimde hareket ediyordu.

Bu dengesiz beklentiyi, bu tüketen nefessizliği hissettim. Ama en önemlisi, beni tam anlamıyla korkutan bir uyarılma hissettim.

O bana doğru bir adım attı, ben de bir adım geri attım, su hareketlerimi yavaşlatıyordu. Kendimi yemeğe aç bir yırtıcı tarafından tuzağa düşürülmüş çaresiz bir av gibi hissediyordum.

Parmaklarımı kumaşın etrafında kıvırdım, vardiyanın vücudumun her bir parçasına neredeyse müstehcen bir şekilde yapıştığını hissettim. Her ne kadar eşimle ilk kez resmi olarak "tanıştığım" için aşağılanmış olsam da

Bir yandan da içimde olan bitenden hoşlanan daha karanlık bir yan vardı.

Dengesizdim, neredeyse çıplaktım ve bakışları sanki açlıktan ve susuzluktan ölüyormuş da beni görene kadar fark etmemiş gibi bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

Odağı yavaşça vücudumdan aşağı kaydı ve durdu, bronz gözleri kukuletalaştı, burun delikleri açıldı. Göğüslerimi örtmekle o kadar meşgul olduğumu fark ettiğimde kalbim göğsümde sıkışıp kaldı ki kalçalarımın arasındaki sarı bukleleri hiç şüphe yoktu.

Ama sanki uzuvlarım olduğu yerde donmuş gibiydi, bu yüzden kendimi örtmek için elimi bile hareket ettiremiyordum. Ya da belki de istemedim. Bilmiyordum. Kafam çok karışık ve tanrılar merhamet etsin, vücudumun en mahrem yerinde ağır bir zonklama hissederken ciğerlerime yeterince hava alamıyordum.

Acı çekiyorum.

Nefes alırken geniş omuzları yukarı kalkıyor, nefes verirken fıçı göğsü titriyordu.

Bir adım daha yaklaştı ve her açıdan yanlış hissettirmesine rağmen onu durdurmak için elimi avuç içime doğru kaldırdım. Yaklaşması için parmağımı kıvrırmak istedim, içgüdüsel parçam vücudunun benimkine bastırılması, bana sürtünmesi, vücudumda hissettiğim çaresizliği hafifletmesi gerektiğini söylüyordu.

"Bekle. Dur." Kelimeler o kadar hafif, o kadar yumuşaktı ki beni duyup duymadığını bilmiyordum. Ama sonra anında sustu.

Nefes alıp verirken göğsü inip kalkıyor, kurdu bana ne kadar vahşi ve ilkel olduğunu gösterirken gözleri mavi mavi parlıyordu. Bir Lycan.

Vahşi ve koruyucu... sahiplenici bir yaratık. Öteki Dünya. Vahşilikleri ve aşılmaz güçleriyle tanınırlardı.

Ve o benim dostumdu.

Zihnime hücum eden düşünceler ve görüntüler karşısında içimde yoğun bir sıcaklık hissettim. O kadar iğrenç, o kadar açıktılar ki vücudumun alev alev yandığını hissettim. Göğüs uçlarımın daha da gerildiğini, kalçalarımın arasından sıırıslam olduğumu hissettim.

Onun gibi bir erkeğin yatakta nasıl olacağını düşünürken gözlerimi kırıştırdım ve açık tutmaya çalıştım.

Devasa vücudu benimkinin üzerinde geziniyordu.

Kalın kolları başımın iki yanına dayanmış, kasları beni hapsederken şişkinleşmişti.

Kendini bana doğru nasıl alçalttığını, kocaman vücudunu kalçalarımın arasına sığdırabilmek için beni kalçalarımı daha da ayırmaya zorladığını.

Ve sonra... İçime doğru ittiğini, vücudumu nefes alamayacak kadar onunla dolu olduğum noktaya kadar gerdiğini düşündükçe tekrar ürperdim.

Masumiyetimi alır, bekaretimi kendi bekareti olarak kabul ederdi ve ben de bunu memnuniyetle ona verirdim çünkü bu dünyadaki en doğal şey gibi görünürdü.

Ama sonra gerçeklik bana acı bir şekilde geri çarptı ve kendime onu *tanımadığımı* söyledim. Kader arkadaşı olsun ya da olmasın, kader ne anlama gelirse gelsin, kendimi geri dönülmez bir şekilde ve sorgusuz sualsiz ona vermek delilikti.

Kalçalarımı birbirine kenetledim ve dişlerimi sıktım, çünkü vücudum mantığı dinlemek istemiyordu, çünkü bir yabancı haline gelmişti. Uyarılma içimde uğuldamaya devam etti. Daha da ıslandım, ıslaklık iç uyluklarımdan aşağı kayıyordu. Gerçeği gizlemek için etrafımı saran vardiya ve su için minnettardım. *Kokumu gizlemek için.*

Ya da ben öyle sanıyordum.

Burun delikleri alevlendi ve yaklaşırken gözlerinde vahşi bir bakış belirdi.

"Ah, tatlı kız," diye gürledi. "Çok güzel kokuyorsun." Sesi alçak ve derindi, hayvanı yüzünden bozulmuştu.

Tanrım, vücuduna, kaba kuvvetine ve kesik kaslarına bakmaktan kendimi alamıyordum. Pazuları kalçalarımın daha büyüktü, bacakları ağaç gövdeleri kadar geniş ve güçlüydü. Tuniği geniş omuzlarını ve geniş göğsünü sarıyor, tüm bu erkekliği ortaya çıkarıyordu.

Ve kendime aşağıya bakmamamı söylememe rağmen, kendimi tam olarak bunu yaparken buldum, sonra sahip olduğu büyük çıkıntıya gözlerimin açıldığını hissettim. Erkekliğinin uzun ve iri boyu koyu renkli kasıklarına baskı yapıyordu ve müstehcen derecede kalındı.

"Lass," diye hırladı. "Bana böyle bakmaya devam edersen, kontrolümü elimde tutamayacağım."

Yüzüne odaklandım ve dudaklarımı yaladım. Dilimi alt kabarıklık boyunca çekişimi izledi ve yeniden inledi. "Sana ne gibi bakıyorum?" Sonunda sesim çatallaştı ve bir elimi hızla atan kalbimin üzerinde tuttum. Hâlâ parlayan mavi gözlerine bakarken gözlerimin fincan tabağı kadar geniş olduğunu hissettim.

"Bana açlıktan ölüyormuşsun gibi bak, kızım, sanki seni yememi istiyormuşsun gibi."

İçimdeki her şey daha yakına gitmemi, vücut ısısının tenimde gezindiğini hissetmemi, kokusunu ciğerlerime çekmemi söylüyordu. Ve hayal kırıklığıma rağmen ikincisinin kokusunu alamadım. Çok telaşlıydım, akan su, misk kokulu toprak minerali yüklü kayalar duyularımı bulandırıyor.

Bu da onun gerçekten nasıl koktuğunu bilmeyi imkânsız kılıyordu. Ama hayal edebiliyordum. Bahse girerim baharatlı, odunsu. Vahşi. Eminim yosun, taze yağmur ve bolca cinsellik kokuyordu.

"Ama seni yiyip bitirsem bile, bu yeterli olmaz, genç kız. Sonsuza dek sana aç kalacağım. Çok sertim, hayatımda ilk kez kasıklarımda bu ağrıyı hissediyorum." Bir adım daha yaklaştı ve ben de omuzlarımı gerdim, içimde öfke ve hayal kırıklığının dolaştığını hissettim.

Her şey çok hızlı geliyordu, başımı döndüren ve kafamı karıştıran bir kasırgaydı bu.

"Müstehcen olma," dedim sesim düşündüğümde daha güçlü çıktı.

Dondu kaldı, vücudu kaskatı kesildi, kasları gerildi. Burun delikleri bir kez daha alevlendi ve yavaşça nefes verdi. "Evet. Özür dilerim. Sen saygıyı hak ediyorsun ve ben burada daha en baştan boktan bir dost gibi davranıyorum." Ellerini iki yanında yumruk yaptı ve o anda çok derin bir şeyin farkına vardım.

Konu bu erkeğe geldiğinde tüm güç benim elimdeydi.

Birkaç basit kelime onu anında durdurabilir, içindeki vahşi canavarı kontrol altına alabilirdi. İşte bu farkındalık, her türlü gerginlik ya da tereddüt duygusunu yavaş yavaş üzerimden atmamı sağladı.

Yavaşça nefes verdim ve neyi kabul ettiğimi bilmesem bir kez başımı salladım. Belki de her şeyin kontrolüm altında olduğunu? Belki de

Kendimizi içinde bulunduğumuz bu yoğun ve gerçeküstü duruma rağmen aramızda mantıklı bir düşünce ve konuşma olabilir miydi?

Her ne oluyorsa, bunu görmezden gelemeyeceğimi biliyordum. Ona sırtımı dönemezdim. Çünkü gerçek şu ki, bunu istemiyordum. Daha on sekiz yaşındaydım, eşimi bulmayı düşünmemiştim bile. Bu etrafımdaki büyük dünyayı ilk gerçek keşfimdi.

Odaklandığım tek şey seyahat etmek, dünyayı görmek ve yerimi bulmaktı. Sadece kendim için küçük bir yer yaratmak.

Ama her şeye rağmen, işte buradaydım, bir buçuk metre boyundaki Lycan şekil değiştiren arkadaşşıma bakıyordum.

"Muhtemelen bunu konuşmalıyız." Uzun bir süre cevap vermedi ama sonra bir adım geri çekildi, sanki biraz boşluğa, fazladan nefes almaya ihtiyacım olduğunu biliyor gibiydi.

"Evet," dedi ve parmaklarının ucunda ölümcül pençeler olan elini kaldırdı. Elini çenesinin üzerinde gezdirdi, ön kol kasları esnedi. Bronz teninin altındaki o damarları, etini kaplayan o koyu renkli kılları görünce donup kaldım.

Yeni bir uyarılma dalgası karşısında dişlerimi sıktım ve burun delikleri bir kez daha alevlenmesine ve bana neler olduğunu koklayabildiğini bilmeme rağmen, bunu işaret etmedi, bu konuda müstehcen ya da kaba davranmadı.

"Giyinsen de sonra konuşsak nasıl olur?"

Sonra arkasını döndü ve bana mahremiyet sağladı.

Bunu istesem de istemesem de artık çiftleşmişim ve gelecekteki hayatımın nasıl olacağına karar vermem gerekiyordu.

Bölüm

Yedi

Luna

■ Kalçalarımı yeterince sıkı tutarsam, uyarılmamın kokusunu gizleyeceğini umuyordum. Ama arada bir burun deliklerinin açıldığını görüyordum ve bunun sadece olduğunu biliyordum. Son birkaç dakika boyunca, ben giyindikten sonra, sadece oturduk.

İkimiz de konuşmuyorduk. Ne söyleyeceğini bilemediği için mi yoksa sesine ve hareketlerine güvenmediği için mi böyle davrandığını bilmiyordum. Çenemi sıkı sıkı kilitlememin ve ondan uzak durmamın her iki nedeni olduğunu biliyordum.

Aramızda bir metre kadar mesafe olmasına rağmen, kendimi neredeyse onun kucağında oturuyormuş gibi . O kadar iriydi ki, vücudu üzerinde oturduğu kayayı bir çakıl taşı gibi gösteriyordu. Kalçalarını iki yana açmış, kollarını dizlerine dayamış, vücudunun üst kısmını öne eğmiş bana bakıyordu.

İçindeki kurdu az da olsa kontrol altına almıştı. Gözleri artık mavi mavi parlamıyor olsa da, sanki kurduna dönüşmemek için kendini zor tutuyormuş gibi, akıl sağlığını zar zor koruduğuna dair içimi sızlatan bir farkındalık hissediyordum.

Bir Lycan'ın tamamen değişmiş olduğunu görme ihtimali beni korkutmalıydı ama Tanrım, bu beni çok heyecanlandırdı ve rahatsız etti.

Boğazımı temizledim, bakışları bana odaklandığı için biraz sinir bozucuydu. "Kim olduğunla başlamaya ne dersin?"

ne?" Medeni bir konuşma yapmaya çalıştığım için kendimle gurur duyuyordum.

Korkutucu gövdesini dikleştirdi, omuzlarını geriye çekti ve gözle görülür bir şekilde göğsünün gördüm. *Oh be.* Söyleyeceği şeyden büyük gurur duyduğunu şimdiden anlayabiliyordum. Öteki Dünya'daki tipik kibirli alfa.

"Ben Banner McGregor. İskoç Lycan'ların kralı."

Oh. Ohhh.

Görünüşe göre kendime bir telif hakkı kapmışım.

Gerçi hiçliğin ortasındaki bir köyde yaşayan bir köylü olsaydı da bir şey fark etmezdi. Ne olursa olsun yine de aynı yoğun bağı hissederdim.

"Tamam, Banner." Göğsünden çıkan yavaş gürültüyü güçlükle bastırdı. Adını söylediğim için memnun olduğu belliydi. Bu, iç kaslarımın dayanılmaz bir şekilde kasılmasına neden olmamalıydı.

"Ben Luna Darris." Sanki onun ilkel tarafıyla konuşmaya çalışıyormuşum gibi göğsümün ortasına dokundum. Kendimi aptal gibi hissettim ama devam ettim. "Amerikalıyım, belli ki aksanım var ve buraya tatile geldim." Saçmalıyordum ama yine de hayatımda hiç bu kadar gergin hissetmemiştim.

Boğazımı temizledim ve bacaklarımı çaprazladım, ki muhtemelen bunu yapmamalıydım çünkü tek yaptığım onun dikkatini vücudumun o kısmına çekmekti, bu da kalçalarımın arasından ipeksi bir uyarılma dalgası daha yayılmasına neden oldu.

"Lass," diye hırladı boğuk bir sesle. "Benim türümden olmayanlar varken, medeni bir erkek olmak için elimden geleni yapıyorum." Durakladı, belki de bu gerçeğin kafasına dank etmesine izin veriyordu. "Ama dürüst olacağım," dedi ve tekrar öne eğildi, dirseklerini kalçalarına dayadı, gözleri bir an için mavi mavi parladı. "O kadar güzel kokuyorsun ki, içimdeki canavarın seni işaretlememi istemesi beynimi karıştırıyor." Bakışlarını boğazımın yan tarafına indirdi; saçlarımı toplayıp gelişigüzel ördüğüm için açıkta

"O şeylere değil de... şeylere odaklansak nasıl olur?" sesim sonunda cızırdadı.

Odağını tekrar yüzüme çevirdi ve bir kez salladı ama çenesinin yanaklarının altında nasıl sıkıldığını ya da

Sanki bana doğru atılmaktan kendini alıkoymaya çalışıyormuş gibi parmaklarını sıkarken ellerinin dizlerinin etrafında nasıl kıvrıldığını.

"Evet," diye homurdandı tamamen insani olmayan bir sesle.

"Neden buradasın? Beni nasıl buldun?" Tüm bunlar inanılmaz görünüyordu. Kendimi küçük bir Doğu Avrupa köyünde kader arkadaşım ile karşı karşıya bulmak için dünyanın öbür ucuna gidip bir teknede bir hafta geçirmiş olma ihtimalim, olasılığım neydi?

Eşlerini asla bulamayanlar olduğunu biliyordum. Vampir *erkeklerin* tüm hayatlarını *Arzuladıklarını* aramakla geçirdiklerini, ancak tatmin edilmemiş bir hayat ve kırık bir kalple yalnız öldüklerini biliyordum.

"Ben senin için buradayım. *Sadece senin için.*"

Tamam, şu anda *Bağlantılı Eş* zihniyetine çok fazla dalmışken çok uzağa gidebileceğimden şüpheliydim. Dürüst olmak gerekirse, kaçma ihtiyacı hissettiğimden değil. Acaba bu yüzden mi Öteki Dünya'nın dişileri, eşlerimizi bulduğumuzda erkekler gibi yoğun bir dürtü ve takıntıya kapılmıyordu?

Birinin mantıklı düşünmesi ve akli başında olması gerekiyordu, değil mi?

Bizler mantıklı düşünenler, çiftleşmeyi doğru yöne yönlendirenlerdik. Ve erkekler, yoğun ve düşünceli doğalarıyla, nihai hedefe güvenle ulaşmamızı sağlayan koruyuculardı.

"Ama beni nasıl buldun? Kelimenin tam anlamıyla ıssız bir yerdeyim."

Birkaç uzun saniye boyunca cevap vermedi, sadece bana bakmaya devam etti. Sinir bozucu olduğu kadar heyecan vericiydi de. Ama kayanın üzerinde kıvrılmaya başladım, bacaklarımı çaprazlayıp açtım, bu muhtemelen durumu daha da kötüleştirdi ve uyarılmamın kokusunu daha da almasını sağladı.

Elini ensesine götürdü ve sadece bir milisaniyeliğine başka tarafa baktı, sonra sanki başka tarafa bakmaya dayanamıyormuş gibi tekrar bana odaklandı. Bir anlamda anlıyordum. Onun bana baktığı gibi ben de ona bakarken büyülenmiş gibiydim. Zihnim ve bedenim, *beni ben* yapan özüm... *ben*, bu erkeğin benim için kim olduğunu biliyor ve hiçbir şekilde ayrılmak istemiyordu.

"Katılmam gereken işler, kurmam gereken ittifaklar vardı. Bu beni pek çok ülke ve topraktan geçirdi. İki askerimle birlikte Highlands'e geri dönüyordum ki bir çekim hissettim, içgüdülerim bana hangi yöne gideceğimi söylüyordu. Kader beni sana yönlendirdi, artık biliyorum."

Sadece yavaşça başımı salladım çünkü başka ne yapacağımı ya da söyleyeceğimi bilmiyordum.

"Dün gece beni izleyen sendin, değil mi?"

Sözleri üzerine kalp atışlarımın hızlandığını hissettim. Tam olarak hangi zamandan biliyordum.

"Seni hissettim, genç kız. Tanrım, beni izlediğini hissettim ve bu yüzden çok sertleştim."

Ohhh.

"Evet," diye fısıldadım. Nefesimi düzenlemeye çalıştım ve sanki beni dengede tutacakmış gibi ellerimi etekliğime sıkıştırdım. "Sadece hissettim... Bilmiyorum. Bir şey dikkatimi çekti ve seni gördüğümde de orada tuttu."

Zevkle alçak sesle mırıldandı ve pençelerinin deriye sürtündüğünü duydum. Modern zamanlara rağmen, bu erkeğin yaşı çok eski olmalıydı; tüm tavırları, onu çevreleyen aura, hatta kıyafetleri bile dünyada başka bir yerin ışıltısını atıyordu. *Tarihte başka bir zaman.*

"Kaç yaşındasın sen?" Kendimi sorarken buldum. "İki asırdan fazla sevgilim."

Aman *Tanrım*. Bir elimi hızla çarpan kalbime götürdüm. Öteki Dünya'daki türler bin yıla kadar yaşayabilse de ve bazı durumlarda bundan daha yaşlı, hatta ölümsüz olduğu söylenenler olsa da, Banner yaşlıydı, benimle karşılaştırıldığında yaşlı gibi yaşlıydı.

Oturuyor olmama ve muhtemelen başka bir şey göremiyor olmasına rağmen bakışları vücudumda aşağı yukarı gezindi. Tamamen giyinik olmama rağmen kendimi çıplak hissederek ürperdim. "Genç görünüyorsun ama yine de masumiyetin var."

Evet, öyle diyeceğim. "Daha 18 yaşındayım."

Şaşkınlık yüzünü kapladı ve geri çekilip daha dik oturmadan önce gözleri genişledi. "Kahretsin. Ne kadar da genç."

Yüzümün ısındığını hissettim. Bunu bu şekilde, bu tonda söylediğinde, tüm bu durumun cehennem gibi uygunsuz olduğunu hissettirdi. Sanırım

Bir bakıma öyleydi ama yine de beni rahatsız etti. "Ben bir yetişkinim." Tanrım, bu beni huysuz bir çocuk gibi mi gösterdi?

Öteki Dünya'da on sekiz yaşında olmak, bir insan olarak o yaşta olmakla aynı şey değildi. Doğaüstü olmak farklı yaşlandığımız, daha hızlı olgunlaştığımız anlamına geliyordu. Bu bir hayatta kalma mekanizmasıydı.

"Sonra senin kokunu aldım. Ve *Tanrım*, kızım, o kadar güzel kokuyordu ki." Bu sözleri söylerken sesini hırıltıyla değil, bir Lycan olmasına rağmen kedi mırıltısına benzeyen tonuyla söylemesi içimde yumuşak bir inilti yarattı.

Onun yükselişini, o kocaman bedenini o küçük kayadan indirişini izlerken olduğum yerde donup kalmıştım. Yüzüne bakmaya devam edebilmek için başımı geriye eğdim.

"Genç olabilirim," diye fısıldadım arkama yaslanıp ellerimi arkamdaki kayaya dayayıp yüzüne bakarken. "Ama diğer yarını bulmanın ne demek olduğunu biliyorum. Senin türün için *Bağlantılı Eşini* bulmanın ne anlama geldiğini biliyorum." Aniden kuruyan dudaklarımı yaladım ve derinden inlediğini duydum. "Kaçmaya çalışmıyorum ama tüm bunları anlamaya ."

Önüme gelene kadar gittikçe yaklaştı. Çok büyüktü, üzerimde yükseliyordu, kokusu çok vahşi ve egzotikti ve daha önce kokladığım hiçbir şeye benzemiyordu.

Yutkunmasını izledim, kaslarının kalın telleri hareket ediyordu. Elini kaldırıp bana doğru hareket ettirdiğinde kalbimin durduğuna yemin edebilirim.

"Ah, kahretsin," diye inledi ve tahmin ettiğimden daha hızlı bir şekilde, örgümden düşen bir tutamı iterken parmakları alnıma sürtünüyordu. "Çok yumuşak."

O nazik dokunuştan çıkardığım sestem utandım, sadece parmağının ucu tenimde kayıyordu ama kendimi diri diri gömülmüş gibi hissediyordum. Gözleri daha da parlak, daha da mavi parlıyor gibiydi. Bedenim sanki bana ait değilmiş gibi hissediyordum, sanki yapabildiğim tek şeyin hareketlerden ibaret olduğu bu alternatif gerçeklikte yaşıyordum.

Sonra inledi ve tekrar uzandı, iri, nasırlı bir parmağını şakağımda, sonra da yanağımda gezdirdi. Başparmağının alt dudağıma sürtündüğünü ve ağzını ayırdığını hissettiğimde, benimkinin de karşılık olarak aynı şeyi yaptığını hissettim.

Uzun saniyeler boyunca tek yaptığı başparmağını ağızma bastırmak oldu, o kadar hafif bir baskı uyguluyordu ki sanki benden korkuyordu.

"Kokun," dedi, ama sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi geldi ve gözleri tekrar açılmadan önce kısa bir süre kapandı. "Çok güzel. Çok tatlı. Çok... *benim*."

Nefesimi tuttum, o büyük, güçlü bedenini göz gelene kadar aşağı indirdiğinde nabzımın daha hızlı attığını hissettim. Geniş omuzları ve geniş göğsüyle arkasındaki her şeyi engelledi. Görebildiğim, hissedebildiğim, duyabildiğim ve koklayabildiğim tek şey *oydu*.

Sonra daha da yaklaştı, kokusu kafamı o kadar bulandırıyordu ki doğru düzgün düşünemiyordum. Vücudum şu anda çok sıcaktı, ama yine de kollarım ve bacaklarım boyunca hareket eden ürpertiler hissettim. Yüzü yüzüme yaklaştıkça nefesimi tuttum, bakışları yerimi alırken başparmağı ağızımdan uzaklaştı.

Çok ıslaktım, kalçalarım ihtiyacımdan kayganlaşmıştı, meme uçlarım kıyafetimin ince malzemesine batan sert noktalardı.

O kadar yakındı ki, dudakları dudaklarımdan bir santim ötedeydi, o kadar yakındı ki nefesini ağızımda hissedebiliyordum; erkeksi, karanlık ve baharatlı bir tat, yumuşak bir inilti dökülmesine neden oldu.

"Tatlı Luna," diye fısıldadı. "Seni öpmem gerek, genç kız. Seni tatmalıyım."

Gözlerimin kendiliğinden kapandığını ve daha da yaklaştığını hissettim.

"Hiçbir şeye sana ihtiyacım olduğu kadar ihtiyacım olmadı." Alnını alnıma yasladığını hissettim ve bu küçük temasla içimden yumuşak bir hava çıkışı oldu. Bu kadar büyük, neredeyse vahşi bir erkek için çok tatlı ve çekingen görünüyordu.

Bir süre öylece kaldık, gözlerim kapalıydı. Odaklandığım tek şey vücudunun beni sardığı, kokusunun burnuma dolduğu, isteğimin parmaklarımı titretecek kadar güçlü olduğu hissiydi. Koşar gibi nefes nefese kalmıştım, nefesim o kadar kesilmişti ki hiperventilasyondan başım dönüyordu.

Öp beni. Öp beni!

Ve sanki bu sözleri yüksek sesle söylemişim gibi, sanki zihnime girip onları çıkarmış gibi, Banner sert bir inilti çıkardı ve

Sonra ağzını benimkine bastırdı. Dudaklarını dudaklarıma hafifçe değdirdi ama sıcaklığın başımın tepesinden ayak parmaklarıma kadar yayıldığını hissettim. Kafa derim karıncalandı, meme uçlarım sertleşti, iç kaslarım o kadar acı verici bir şekilde sıkıştı ki içimden çıkan ses neredeyse gırtlaktan geliyordu.

Daha önce hiç bir erkekle öpüşmemiştim, hiç biri bana dokunmamıştı. Her yönden masumdum; vücudumun verdiği tepki, hissettiğim uyarılma sadece eşim içindi. Ve tanrım, bu arzuyu nasıl da şiddetli bir tutkuyla uyandırdı, o kadar güçlüydü ki sanki içimde kendi vahşi hayvanım varmış gibiydi.

Tedbiri bir kenara bırakıp sadece beni iyi hissettiren şeyi yapmak istedim. Daha fazlasını istedim. *Buna ihtiyacım vardı.* Bu yüzden tereddütle, çekingen bir şekilde dilimi ağzının kenarında gezdirdim. Vücudunun daha da gerildiğini ve göğsünden gelen alçak gümbürtünün titreşimlerini hissedebiliyordum.

Vahşi bir hırıltı onu terk edene kadar sadece bir saniye geçti ve içimde hissettiğim tüm tutkuyla beni öpüyordu.

Tecrübesizliğim yüzünden tek yapabildiğim orada oturup kabullenmek, durumu onun kontrol etmesine, tutkuya onun hükmetmesine izin vermektir. Ve onun da benim kadar deneyimsiz olduğunu, uyuyan arzusunun Öteki Dünya'daki türlerin yolu gibi kesinlikle benim için olduğunu bilmeme rağmen, Banner içgüdüsel olarak kontrolü ele aldı ve bana ilk öpücüğümde umduğum her şeyi verdi.

Öpüşmemiz ıslak ve gürültülüydü, nefes alışlarımız sertti ve dudaklarımızın buluşmasının, dişlerimizin çarpışmasının çıkardığı emme sesleri beni bulutlar kadar yükseğe çıkardı. Bu işitsel bir orgazmdı, duyuşsal bir aşırı yüklenme. Kalçalarımı birbirine daha sıkı kenetledim, ondan gelen sürekli gümbürtülerin titreşimlerini hissettim. Öpüşmemiz uzadıkça gürültü daha da artıyor gibiydi.

Ellerimi omuzlarında buldum, tırnaklarım keten tuniğine batıyordu. Dişlerim ağrıyor ve uzayıp keskinleşiyordu. Kana susamışlığım kulaklarımda kükrüyor, biyolojimin bu kısmını henüz doyurmadığımı hatırlatıyordu.

Tanrım, tadı o kadar güzel olacaktı ki, dilimde, boğazımda o kadar yoğun ve güçlü olacaktı ki.

Dilini ağızımın içine soktu, girip çıktı, girip çıktı, iki insan arasındaki en ilkel eylemi, bir başkasıyla paylaşabileceğiniz en mahrem şeyi taklit etti.

Seks.

Çıkardığım ses onu teşvik etmiş gibiydi. Eğildi ve ellerimi omuzları boyunca kaydardım, pazılarının dalgalanan kaslarından aşağı indim ve parmaklarımı dirseklerinin olduğu çukurların etrafında kıvırdım.

Sonra ayağa kalktı, beni yukarı çekti, göğsüm onun göğsüne değecek şekilde yaklaştırdı. Vücudunun üst kısmı öne doğru kıvrılmıştı, böylece dudaklarımız birbirine bağlı kalabiliyordu. Tanrım, çok büyüktü, başım zar zor göğsünün ortasına geliyordu, kokusu diğer her şeyi bastırıyor ve sanki çok içmişim gibi hissetmeme neden oluyordu.

Erkek kısmının sert uzunluğunun karnımın alt kısmına hissettim, büyüklüğü içimde bir endişe dalgası yaratmaya yetti. *Bu kadar büyük bir şey nasıl sığacaktı?*

Sesimin nasıl çıktığını umursamadan, bana verdiği birkaç temel bilgi dışında bu erkeği tanımadığımı umursamadan inledim. Bu durmak için çok iyi ve doğru hissettiriyordu.

Ama içimde dolaşan bu kaotik ihtiyaç ve istek duygusuna teslim olamadan önce, tanıdık bir koku karışık, tahrik dolu zihnimden süzüldü. Ve tam bu vahşi kokuyu daha önce nereden aldığımı fark ettiğimde, Banner'ın devasa vücudu aniden benden uzaklaştı ve oturduğum kayaya takılıp yere düşene kadar geriye doğru tökezledim.

İlkel erkek saldırganlığının sesleri, görüntüleri ve kokuları kafamı ve mağaranın küçük iç kısmını doldurdu. Ve bir serap, bir halüsinasyon olması gereken şeye baktım.

Okyanusun ötesinde, Amerika'da olması gereken kardeşim, yeni bulduğum Lycan arkadaşım acımasız bir kavgaya tutuşmuştu.

"Adryan?" Kardeşimin adını fısıldadım, duyamayacağını biliyordum çünkü iki erkek de kulaklarımı çınlatacak kadar yüksek sesle hırlıyor ve küfrediyordu.

Uzun dakikalar boyunca tek yapabildiğim orada oturup birbirlerine saldırmalarını izlemek oldu. Boyları ve iri yapıları eşitti, ikisi de doğuştan hayvan -yırtıcı- gibi davranıyorlardı.

Adryan henüz yirmili yaşlarında olmasına rağmen tanıdığım en güçlü erkeklerden biriydi, şimdiye kadar gördüklerimin en güçlüsüydü. Eğitimde mükemmeldi ve diğerlerini dehşete düşüren saldırgan ve acımasız bir çizgisi vardı ve haklı olarak öyleydi. Dürüst olmak gerekirse, kafasında *yolunda gitmeyen* bir şeyler vardı.

Kardeşimi tanımlamak için çılgın demek yetersiz kalır. Ama hırlayan ve homurdanan yaşlı Lycan Banner'a karşı tek başına direniyordu.

Gerçek bir Lycan'ın kurt formuna dönüştüğünü hiç görmemiştim, ama bunun korkunç bir manzara olduğunu duymuştum, tüm saldırganlık, güç ve vahşi düşünce süreci.

Adryan'ın bu kadar güçlü ve kendisinden çok daha yaşlı bir yaratıkla karşı karşıya gelmesinden endişelenmem gerekse de, bir parçanın Banner'ın kaba gücünü görünce tahrik olduğunu inkar edemezdim.

Ama Banner Adryan'ı kaldırıp mağaranın öbür ucuna fırlattığında, kardeşimin sırtı kayalık bir çıkıntıya çarptı ve çarpmanın etkisiyle vücudunun etrafına çakıl taşları düştü.

Adryan yavaşça ayağa kalktı ve boynunu kırarak omuzlarını dikleştirdi ve Banner'a sırtıttı. Gözleri kıpkırmızıydı ve saldırganlığından dolayı maviyi bastırıyordu, vücudu adrenalin ve öfkenin etkisiyle daha büyük, daha güçlü görünüyordu.

Bunu durdurmam gerektiğini biliyordum ama dövüşen iki Öteki Dünya erkeğinin arasına girmek, biri eşim diğeri kardeşim olsa bile, bir ölüm arzusuydu. Şu anda kendilerini kaybetmişlerdi, her biri alfa olmaya ve dövüşün galibi olmaya kararlıydı.

İkisi de o kadar güçlü ve kuvvetliydi ki, bu işten kimin sağ çıkacağını bilmiyordum.

Tekrar birbirlerine çarptılar, yumruklar havada uçuştı, köpek dişleri ve azı dişleri hırlarken ortaya çıktı. Eti yaralayan çizikler gördüm, havayı kan kokusu dolduruyordu. Bu çok fazlaydı, çok vahşi ve barbarcaydı.

"Dur!" ılık attım ve yerden sıçrayarak bir adım ne ıktım. Ama birbirlerine saldırmaya devam ettikleri için sesim ve yalvarışım sağır kulaklara düştü.

Adryan tekrar tekrar bğrd.

"Kız kardeşimden uzak dur, seni Lycan pii."

Banner hırladı. "Benimle eşim arasına girdiğın için seni ldreceğım."

Tam bir karmaşaydı.

"Dur!" Olabildiğince yüksek sesle tekrar bağırdım, gözlerim kapalıydı, ciğەرlerim o tek kelimeyi çıkarmanın gücüyle yanıyordu.

Sonra her şey sessizliğे gömüldü ve mağaraya giren tek ses şelaleden düşen ve havuza inen damlacıklardan geliyordu.

Gürültüyü , her iki erkeğın de nefes alıp verdiğini, nefeslerinin ciğەرlerine girip çıktığını duyabiliyordum. Havayı kaplayan daha fazla kan kokusunu alabiliyordum ve yavaşça gözlerimi açtım.

Onlara bakarken korkudan midem bulanıyordu.

Bir şey nasıl bu kadar mükemmel başlayıp bu kadar felaketle sonuçlanabilir?

CHAPTER SEKİZ

Luna

F ya da uzun saniyeler boyunca kimse konuşmadı. Kimsenin hareket ettiğini bile sanmıyordum.

Adryan ve Banner'ın her yeri kan ve çizik içindeydi.

Açıkta kalan derilerinde çürükler oluşmaya başlamıştı. Banner hâlâ kontrolü zar zor elinde tutuyordu, kurdu ise tam orada, yüzeyde, ortaya çıkmak için sabırsızlıkla bekliyordu.

Ve sonra kardeşim vardı, adaşı olan psikopatın her parçasına benziyordu.

"Ne?" diye sordu Adryan. Adryan sordu ve ellerini uzattı, avuç içleri yukarı bakıyordu, parmakları pençe uçlu ve kan içindeydi.

Banner'a baktım ve onun da hemen hemen aynı durumda olduğunu gördüm.

Dikkatim tekrar kardeşime döndüğünde tek yapabildiğim ona bakmak oldu. "Ne yapıyorsun sen? Delirdin mi sen?" Kelimeler nefes nefese kalmıştı ve ağzını açtığı anda başımı salladım ve bir elimi kaldırarak onu durdurdum. "Buna cevap verme."

Banner, Adryan'ın durduğu yerin birkaç metre yanında volta atıyor, alçak sesle hırıliyordu. Odak noktasının kardeşimin üzerinde olduğunu biliyordum, sanki saldırmak için izin bekliyormuş gibiydi.

"Burada ne yapıyorsun?"

Adryan tüm kibirli ihtişamıyla gülmeye cüret etti. Ağzının kenarından bir damla kanın süzülüşünü izledim ve o da hemen elini kaldırıp parmağını damlanın gezdirdi. O

Boncuğu toplayıp ağzına götürdü ve dilini kanla kaplı parmağın üzerinde gezdirirken Banner'ın gözlerinin içine baktı.

Bu, neredeyse tamamen yer değiştirmiş olan arkadaşımın köpek dişlerini göstermesine ve vücudunun üst kısmını öne doğru eğmesine neden oldu.

"Durun, de. Deli gibi davranıyorsunuz." "Bu benim kartvizitim, küçük kardeşim."

Adryan'ın kibirli ses tonu karşısında çenemi sıktım.

Öfkesini ve korumacılığını anladığımda mizahı soldu ve burun delikleri alevlendi. Banner bunun kokusunu almış olmalı ki Adryan'ı uyarmak için hırladı.

"Dikkat , vampir."

Adryan bana odaklanmaya devam etti ama elini kaldırıp Banner'ı tersledi.

Gözlerimi kapattım ve nefes verdim. İşler kötüye gidiyordu.

"Gerçekten de seni lanet olası bir tekneye bindirip ve garip, belirsiz bir ülkede yalnız mı kalacaksın Luna?" Adryan siyah bir kaşını kaldırdı. "Beni bundan daha iyi tanıyorsun."

Adryan'ın hareketlerine ya da sözlerine şaşırırmamam gerektiğini biliyordum ama... şaşırmıştım. "Kendimi idare edebilirim," diye homurdandım, ellerim iki yanımda sıkı yumruklar halindeydi. Yeni keşfettiğim öfke ve kızgınlıkla kaynıyordum. "*Nefes* almama bile izin vermeyecek kadar kontrolcü olman seni düşündüğümünden daha da dengesiz yapıyor." Sırıttığımda öfkem daha da arttı.

Adryan'ın onunla benim konuştuğum gibi konuşan birinin gırtlığını parçalayacağını biliyordum, ama kelimeler beni terk ettikten sonra sadece kıkırdadı.

Banner'a baktı. "O ateşi benden alıyor, kurt."

"Odaklan," diye tersledim. "Ciddiyim, Adryan. Gitmeni istiyorum. Bunu Banner'la kendi başıma çözmek istiyorum." O kadar öfkeliydim ki ona kendim bile saldırabilirdim, özellikle de sanki öfke nöbetimle başından savabileceği bir çocukmuşum gibi sırtıtmayı sürdürdüğünde. "Beni takip ettiğine inanamıyorum," dedim tekrar, alçak sesle ve bu sefer daha çok kendime.

Gözlerimi kapattım ve kontrolümü için burnumdan nefes aldım. İyi niyetli olduğunu biliyordum ama arkamdan gizlice beni izlemesi, iyi niyeti ne olursa olsun çizgiyi aşıyordu

"Yani sanırım bunu senin yaptığına inanabilirim, ama Tanrılar aşkına, Adryan-"

"Luna," diye sözümü kesti. "Bana kızgın olmandan nefret ediyorum ama sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğimi bilmelisin."

Banner tekrar hırladığında gözlerimi açtım ve dostuma baktım. Bir saniye boyunca birbirimize baktık ve sonunda mırıldandım: "Adryan, gitmen gerekiyor. Banner'la yalnız konuşmak istiyorum."

Kardeşim sessiz kaldığında ona baktım. Gözleri kısılmış ve çenesi sıkılmıştı. İnsanlar ona ne yapacağını söylemezdi. Kötü bir günde onu kızdırmak bir yana, iyi gününde bile ne kadar dengesiz olduğundan korkuyorlardı. Ama şu anda umurumda değildi.

"O benim eşim ve bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Demek ki burada kalacak ve benim yeni bir koruyucum var.

Geri adım atmayı reddettiğim bu çekişmede birbirimize baktığımız uzun bir an geçti. Ve şükürler olsun ki Banner alfa, ukala eğilimleriyle olayları kışkırtmadı ya da daha da kötüleştirmede.

Onun yerine eşim yanıma geldi. Bir tür insan kalkanı olarak benimle kardeşim arasına gireceğini biliyordum. Ama bu durumda kontrolü bana bıraktığı için bir kez daha minnettardım.

Adryan kıkırdadı. Banner'a baktım, dişlerini saldırganlıkla sıkıldığını gördüm, bu kardeşime bir uyarı .

"Bırak onu korumayı, eşimi bile düşünmüyorsun. O benim." Banner yumruğunu göğsüne vurdu. "O benim." Son kelime kulaklarımı sağır eden bir kükremeyle çıkmıştı.

Adryan gözlerini Banner'a dikti. "Dikkat et, pislik. O benim küçük kız kardeşim ve ona her zaman göz kulak olacağım."

Banner'ın Adryan'a saldırmasına saniyeler kalmıştı ama hoşnutsuz sesim ikisinin de bana dönüp bakmasına neden oldu. Adryan sanki onun gözünde hâlâ küçük bir kızmışım gibi sabırsızlıkla içini çekti.

"Adryan," dedim sonunda. "Lütfen." Sesimi yumuşattım, gençken istediğimi elde etmek için kullandığım bir tonda bu. İkimiz de inatçıydık, ama o da inatçıydı. Kibri ve atılganlığı, kendini beğenmişliği

her zaman istediğini elde ettiğinden emin oldu ve ona hatalı olduğunu göstermeye çalışmak dünyadaki en zor şey olabilirdi.

Banner'a bakarken alçak ve tehlikeli bir sesle, "Fazla uzağa gitmiyorum," dedi. "Mağaranın hemen dışında olacağım." Kulağına dokundu. "Ve inan bana kurt, ben de senin vahşi türün kadar iyi duyabiliyorum."

Banner alçak bir uyarı sesi çıkardı ve bir adım öne çıktı, ama ben uzandım ve elimi koluna koydum. Hemen durdu ve bana baktı, vücudu dokunuşumun altında çok gergindi.

Adryan nefesini verdi ve sonra dönüp gitti ve görüş alanımdan çıktığında ve mağaradan ayrıldığını duyduğumda gerginliğin beni terk ettiğini hissettim.

Banner yavaşça bana doğru döndü ve sırtını mağaranın girişini kapatacak şekilde vücudunu sağa doğru nasıl kaydırıldığını gözden kaçırmadım.

"Lass," dedi hoyratça. "Bu senin kardeşin mi?" Yutkundum ve başımı salladım. "O biraz-"

"Lanet olası deli, sevgilim. O lanet olası bir deli."

Bunu inkâr edemezdim ve boğuk bir kahkaha beni terk etti. "Az bile söyledim ama evet. Ama zararsız biri."

Banner kara bir kaşını kaldırdı ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak bana sırtıttı. "Zararsız mı? O erkek kalbimi yerinden sökmek üzereydi. Kelimenin tam anlamıyla."

Tek yapabildiğim dudaklarımı yalamak ve yavaşça başımı sallamak oldu. "Aşırı biri ama iyi niyetli. Sadece korumacı biri." Adryan'ın deliliğini küçümsememeliydim ama başarısızlıklarına ya da eksikliklerine rağmen onu seviyordum. O benim ailemdi. "İkimiz söz konusu olduğunda yerini öğrenmesi biraz zaman alacak."

Banner bunun üzerine yavaşça sırtıttı ve yaklaştı. "Peki sen ve ben ne durumdayız Luna?"

Ohhh. Banner'ın sesi vücuduma komik ve zevkli şeyler yapıyordu. Banner bir adım öne çıktı ve ben kendimi bir adım geri çekilirken buldum.

Arzusunun kokusu havadaydı, etrafımızda dönüyor, benimkinin daha da yükselmesine neden oluyordu.

İlerlemeye devam etti ve ben geri çekilsem de korktuğum için geri çekilmedim. Tam tersine. Öne çıkması heyecan vericiydi, neredeyse avıymışım gibi beni avlıyordu.

Kayalık duvar geri çekilmemi engelledi, ama göğsü göğsüme değene kadar ilerlemeyi bırakmadı, devasa formu üzerimde yükseliyordu. Ellerini omuzlarımin iki yanına koydu ve yüzü benimkinden birkaç santim uzakta olacak şekilde öne doğru eğildi.

Derin bir nefes aldım, kokusunu içime çektim ve kokunun vahşi, tatlı yoğunluğu karşısında inledim.

"Tatlı kızım, seni çok istiyorum." Dudaklarını ağızımın köşesinde, yanağımda gezdirdi ve sonra dilini kulağımin kabuğunda gezdirdi. Başımı kayalık duvara yasladım, gözlerimi kapattım, Adryan'ın girişin hemen dışında olmamasını ve burada, şu anda olan her şeyi duyabilmesini, şüphesiz kokusunu alabilmesini diledim. Banner'la - eşimle- birlikte olmak rızaya dayalı olsun ya da olmasın, daha fazla saçmalık başlatmak için anında buraya geleceğini biliyordum.

Dilinin kulağımda gezindiğini hissettiğimde, ayak parmaklarımin kıvrılmasına ve nefes alışımın hızlanmasına neden olan o nazik ama sert sıyrıkla ürperdim. Ama ona dokunmadım, bunun işleri daha da kızıştıracaklarını, kendimi kontrol edemeyeceğimi biliyordum. Zaten ellerimi ondan uzak tutmakta çok zorlanıyordum.

Ama sanki burada ya da şu anda hiçbir şeye başlayamayacağımızı anlamış gibi, neredeyse sinirli bir şekilde ofladı, şakağıma en tatlı, en nazik öpücüğü verdi ve geri çekildi.

Dudaklarımi yaladım ve terli avuçlarımi eteklerimden aşağı indirdim, tüm hayatımın kısa bir süre içinde bu kadar büyük ölçüde değiştiğini biliyordum. Banner'la yeni tanıştığımda her şey bu kadar yoğun ve sarsıcıysa, birbirimizi *gerçekten* tanıdığımızda işlerin nasıl gideceğini ancak hayal edebilirdim.

"Kendine gelecektir." Şu anda içinde bulunduğumuz durumun katalizörü o olmasına rağmen, böyle bir zamanda Adryan'dan bahsetmek biraz yersiz görünüyordu. Kendimi mi yoksa yeni arkadaşımı mı ikna etmeye çalıştığımı bilmiyordum.

Banner bana inanmadığını belirten bir gülümseme attı.

"Lass, daha yeni tanıştım ve şimdiden son nefesine kadar bir sorun olacağını söyleyebilirim." Sesi nazik ve alçaktı. "Ama bunun bir önemi yok. Başımın en büyük belası olsa da fark etmez çünkü gitmene asla izin vermeyeceğim."

Banner elini bana doğru uzattı ve karnıma komik şeyler yapan, onu sıkılaştıran, vücuduma bir kez daha karıncalanmalar yayan orantısız bir gülümseme verdi. "Hadi gidip psikopat kardeşinle ilgilenelim çünkü ben güzel dostumu tanımak için can atıyorum."

Sözleri karşısında eridim ama kendimi olduğum yere çakılmış, öylece ona bakarken buldum.

"Benimle gel, sevgilim." Sesi derin ama bir o kadar da yumuşaktı. "Sana evimi göstereyim. Eşim olarak hakkın olan her şeyi göstermeme izin ver."

Kalbim göğsümde dörtlale koştı ve sözlerinin içimde işlemesine, derinlere işlemesine ve ruhumun en yumuşak yerinde bir yuva bulmasına izin verdim.

Her şey o kadar hızlı oluyordu ki fiziksel olarak başım dönüyordu.

"Sana evini de göstereyim." Elini kaldırdı ve yanağımı o kadar nazikçe kavradı ki gözlerimin arkasında acı veren bir baskı hissettim.

Sevgiyi biliyordum, aile bağıını biliyordum. Kardeşim sevgi duygusunu asla yaşayamayacak olsa da, kalbi çok soğuk ve kara, kişiliği çok kapalı olsa da, beni önemseydiğini biliyordum.

Ama bu, Banner ile hissettiğim ya da hissedebildiğim şey, tamamen farklı bir düzeydeydi.

Gerçek ve sahiciydi ve muazzam bir şeye dönüşebilirdi. Bunu ne kadar ileri götürebileceğimizi, ne kadar büyüyebileceğini görmek istedim. Bu yüzden elimi kaldırdım ve hâlâ yüzümü kavrayan onun elinin üzerine koydum.

Ona küçük bir gülümseme verdim, gözlerinin mavi mavi parlaması çok hoşuma gitti.

"Tamam, Banner. Göster bana. Bana her şeyi göster."

Bölüm Nine

Luna

W Banner'la Highlands'e gitmeyi kabul ettiğimde, bu mantıksız bir karar değildi. Evet, anlık bir karardı ama ona evet dediğimde bunun nedeni gerçekten

Bunu istedim.

Hayat boyu sürececek bir macera istemiştim. Bu o değil miydi?

Adryan'a planlarımı , kontrolcü tarafı bir kez daha kendini göstermişti. Ama bunu yapacaktım ve beni durdurmak için söyleyebileceği ya da yapabileceği hiçbir şey yoktu. İsteklerimi kabul etmesine rağmen Adryan'ın bizi takip ettiğini biliyordum. Bazen onu hissediyordum. Bu konuda iyiydi, sinsiydi, bir iz sürücüydü. Öteki Dünya'dan, hatta düşmanlarının kokusunu kilometrelerce alabilen Lycan'lardan bile nasıl saklanacağını biliyordu.

Son birkaç gündür seyahat ediyorduk ve benim için salyangoz hızında gittiklerini biliyordum. Banner birkaç saatte bir dinlenmek için durmakta ısrar etmeseydi çok daha iyi zaman geçireceklerinden hiç şüphem . Ama Cian ve Odhran şikâyet etmedi. Banner ne isterse onu yaptılar ve görünüşe göre iri yarı koruyucu dostum, şikâyet etmeyi reddetsem de yolculuğun beni biliyordu.

Kıçım uyuşmuştu, bütün gece saatlerce ata bindiğim için kalçalarım ağrıyordu ama hiçbir şeyi değıştirmezdin.

Akşamın sonunda, güneş doğmadan hemen önce durmuştuk ve Banner atından inmeme yardım etti. Uyluk kaslarım geçici olarak çılgılık attığında irkildim. Banner hemen yanımdaydı, eli belime sarılmıştı.

"Ahhh, tatlı kız." Beni kendine çekti, ben de vücudunun hissini, sıcaklığını ve her şeyi bastıran kokusunu ona izin verdim. "Özür dilerim. Yolculuk biraz acımasız . Yarın şafaktan önce evde ."

Bizimle birlikte seyahat eden diğer iki kurt - Muhafız adı verilen bir Lycan grubundaki askerleri - sessiz yol arkadaşlarıydı. Buna müteşekkirdim çünkü bu yepyeni deneyimde konuşkan olmak şu anda isteyeceğim son şeydi.

Banner kadar yaşlıysanız, size en yakın olanlarla, hayatınız pahasına güvenilebileceğiniz kişilerle bağ kurmanız gerektiğini sanıyordum. Ve bu iki erkeğe karşı böyle hissettiği çok açıktı.

Yolculuğumuzun son ayağındaydık ve güneş batır batmaz kalan yolculuğu bitirmeden önce bir günlüğüne mola vermiştik. Yemek yemiştik, Odhran ve Cian bir avuç tavşan avlamıştı. Şok olmuş gözlerle oturmuş ve elimi ağzıma götürerek onların derilerini yüzüp ateşte kızartmalarını izlemiştim. Kendi aralarında "Yaylalarda avlanmanın daha iyi olduğu" hakkında konuşmuşlardı ama benim tek yapabildiğim Banner'ın yanında sessizce oturmak ve büyük eliyle sırtımı sıvazlayarak beni rahatlatmasına izin vermektir.

Kendimi zayıf hissediyordum, özellikle de bu üç güçlü erkeğe kıyasla, ama gerçek şu ki hayatım boyunca korunmuştum. Hiç kan, hayatta kalma ve ölüm görmemiştim.

Ama hepsini bir kenara ittim ve bize yemek getiren erkeklere saygımı gösterdim. Yemeğimizi yedikten sonra beni güneşten korumak için battaniyelerinden bir çit yapmışlardı. Şu anda bulunduğum yer de orasıydı.

Banner'ın benim üzerimdeki korumacılığına, mevcut tüm battaniyeleri ve güneşi engellemek için kullanılabilecek her şeyi "küçük kızını" korumak için kullanmasını talep etmesine şaşırmadım. Ne de olsa biz dosttık ve içgüdüsel olarak ne pahasına olursa olsun güvende olduğumdan emin olmak istiyordu.

Cian ve Odhran'ın sadece güneşe karşı değil, aynı zamanda çevremizdeki muhafızlar olarak da korunduğumdan emin olmaya niyetli görünmeleri beni şaşırtmıştı.

Şu anda sırtüstü yatıyor ve üstümde geçici barınağımı oluşturan koyu renkli yün battaniyelere bakıyordum. Banner bana daha uygun bir barınak sağlayacağı için bir mağara bulma konusunda durmadan telaşlanmıştı ama ben ona bunun sorun olmayacağını söylemiştim. Ayrıca, bu yolculuk sırasında benimle normalden daha fazla zaman geçirdiklerini biliyordum.

Ayrıca, kendimi Banner'la olduğum zamankinden daha güvende hissetmemiştim, ki iri yarı, aşırı korumacı bir ağabeyim olduğu için bu da bir şey ifade ediyordu.

Cian ve Odhran'ın battaniyenin diğer tarafında Galce konuştuklarını duyabiliyordum.

Ayak seslerini, kırılan dalları ve ağır botların altında çıtırdayan yaprakları duyabiliyordum ve Banner'ın çevreyi tanımak için her ne yapıyorsa geri döndüğünü biliyordum. Karşılıklı birkaç derin söz söylendi, geri çekilen ayak sesleri devam etti ve sonra "kapının" diğer tarafında Banner'ın aralıklı nefes alıp verme sesi dışında bir sessizlik oldu.

Banner, her mola verdiğimizde yaptığı gibi, girişin hemen dışında nöbet tutacağına beni temin etmişti. Günlerdir uyumadığını sanıyordum ama yine de hiç yorgun görünmüyordu ve onu bana bakarken yakaladığımda yüzünde neredeyse şaşkın, merak dolu bir ifade vardı.

Banner'ı düşündükçe, günler geçtikçe ve birlikte geçirdiğimiz zaman arttıkça tahrik olma seviyem daha da yükseliyordu. Bu alfa Lycan söz konusu olduğunda vücudumun kendi akli varmış gibi görünüyordu.

Banner'ı istiyordum ve ne olursa olsun onu şimdi istiyordum.

Gözlerimi kapadım ve dudağımı ısırdım, Banner'ın bugün atının üzerinde güçlü ve gururlu bir şekilde sürdüğü görüntüsü karşısında dudaklarımdan dökülecek iniltiyi tutmaya çalıştım. Omzumun üzerinden ona baktım, hafif terli olduğunu, koyu renk saçlarının şakaklarına yapıştığını, profilinin o kadar erkeksi olduğunu gördüm ki bunu vücudumun her yerinde *hissettim*. Ve çok güzel kokuyordu, baharatlı ve koyu, tertemiz erkek teri.

Devasa siyah küheylanının üzerinde at sürerken sırtımı göğsüne dayayıp ona yaslanmanın nasıl bir his olduğunu düşündüm. Bedenim onunkine o kadar sıkı bastırılmıştı ki kollarını ve gövdesini oluşturan her bir kası hissetmiştim. Bir eli dizginlerdeydi ve diğer elini karnıma bastırmıştı, avucu o kadar büyüktü ki kalça kemiğimden kalça kemiğime kadar uzandığına yemin edebilirdim.

Kalçalarımın arasında nabzımın attığını hissettim ve bunu yapmamam gerektiği halde elimi örten battaniyenin altına soktum, eteğimi yukarı çektim ve parmaklarımın bacaklarımın arasında kaymasına izin verdim.

Amıma dokunur dokunmaz içimden küçük, boğuk bir ses çıktı.

Sırılsıklam olmuşum, iç kaslarım o küçük dokunuşla kasılmıştı. Ve tek düşünebildiğim Banner'ın kalçalarımı ayırıp benimle ziyafet çekmesi, o koca vücudu bana hükmetmek için kullanması, istediğini almasıydı çünkü kontrol ondaydı.

Dudağımı daha sert ısırdım, uzun dişlerimin alt dudağımın derisini kırdığını hissettim. Ama zevk durmak için çok yoğun hissettirdi. Parmağımı merkezimde gezdirdim, klitorisime geri dönmeden önce girişimi daire içine aldım.

İlk defa kendime dokunuyordum, ilk defa böyle bir ihtiyaç hissediyordum. Ve Banner'ın battanierelerin hemen dışında olduğu gerçeği, buraya çağırırsam anında geleceğini, bana ne istersem vereceğini bildiğim için, durduramadan ağzımdan bir inilti daha döküldü.

Derinden gelen hırlama sesiyle gözlerim fal taşı gibi açıldı ve elimi kalçalarımın arasına götürdüm. Nefesimi tuttum ve dikkatimi küçük kulübemin girişine yönelttim.

"Lass?" Banner çarpıtılmış, alçak ve insanlık dışı bir sesle konuştu. "İyi misin?"

Sorusu üzerine daha sert nefes almaya başladım. İnemelerimi duyduğundan, muhtemelen ne kadar ıslak olduğumun kokusunu aldığından hiç şüphem yoktu. Utanmalıyım, o kadar aşağılanmış olmalıyım ki elimi battaniereden çekip çıkarmalıyım. Ona iyi olduğumu, hiçbir sorun olmadığını söylemeliydim. Ama hiçbir şey söylemedim, hiçbir şeyi inkâr etmedim.

"Luna sevgilim?" Banner'ın sesi bu kez daha derindi, daha ilkeldi. Sesi beni o kadar iyi hissettirdi ki kendime tekrar dokunmaya başladım.

Parmaklarımı yarığımdan geçirdim, küçük bir çentikten gelen kanın ağzıma dolduğunu hissedene kadar sürekli dudağımı ısırdım. Tekrar inlemeye başladım, bu sefer daha yüksek sesle, onun duymasını umursamadan... duymasını isteyerek.

Tek düşünebildiğim onun bana dokunması, kanının dilimde, boğazımda nasıl bir tat bırakacağıydı.

"Banner." Bunu yaptığımı fark etmeden önce onun adını fısıldadım ve battaniyelerin girişine, iki yarının açılabilceği yere baktım.

Ve sonra içeri giriyordu ve zevk bana çarparken düzgün düşünemiyordum. Güneş ışığını dışarıda tutmaya çalışarak battaniyeyi sadece iri bedenini içeri itecek kadar açarken dikkatli olmaya özen gösterdi. İçerisi o kadar küçüktü ki bırakın ikimizi, beni bile zor sığdırıyordu. Ama ben böyle olmasını seviyordum, neredeyse birbirimizin üstünde olacak kadar sıkışık olmasını .

... birbirinin üstüne.

Tek hissedebildiğim, koklayabildiğim, görebildiğim ve duyabildiğim Banner'dı. Ve battaniye tekrar yerine oturup bizi birbirimize sımsıkı bağladığında, duyabildiğim tek şey nefes nefese, düzensiz nefes alış .

Hala parmaklarımı kalçalarımın arasına sokuyordum, ne kadar ıslak olduğumdan sırılsıklam olmuştu. Ve o bana baktıkça ben daha da ıslanmaya devam ediyordum.

Gözbebeklerinin ne kadar şişmiş olduğunu görebiliyordum, gözleri mavi mavi parlıyor ve tüm iç mekânı aydınlatıyordu. Dudakları ayrılmıştı, köpek dişleri o kadar uzundu ki bana dişlerimin ne kadar keskin ve hazır olduğunu hatırlattı.

Ve sonra bu düşüncenin aklıma getirdiği, dişlerimi onun kalın kordonlu, kaslı boynuna geçirme ve aç olduğum için değil, Banner'ı çok istediğim için doyasıya içme görüntüsüyle ağzım sulandı.

Daha yakına eğildi, beni sıkıştırdı ama ben bunu istiyordum. Onun üzerimde olmasını, kollarının beni , geniş omuzlarının diğer her şeyi engellemesini istiyordum. Bana karşı güçlü olmasını, beni ne kadar istediğini *fiziksel olarak* göstermesini istiyordum.

Mağarada başladığımız şeyi daha fazla keşfetmek istiyordum. Kelimeleri söylemek zorunda olmadığını biliyordum. Bana yapmasını istediğim... *ihtiyaç* duyduğum her şeyi ona sözlü olarak söylemek zorunda değildim. Görebiliyordum.

Gözlerinin parlaması, o kadar parlaktı ki neredeyse kör ediyordu. Göğsünden çıkan hırıltıların ritmik sesini duyabiliyordum, bu işitsel orgazmı yaratıyordu.

Bakışlarımı ondan ayırmadan parmağımı klitorisime götürdüm ve şişmiş, hassas tomurcuğun etrafında dolaştırdım. Sadece ne kadar iyi hissettirdiğine değil, aynı zamanda şu anda ne kadar yüz­süz olduğuma dair bir soluk beni terk etti. Ve bu da aldığım zevki daha da artırdı.

Parmağımı tekrar yarığımdan aşağı kaydır­dım ve iç kaslarım kasılırken açıklığı yokladım. Ama her ne kadar içime önemli bir şeyin itilmesini arzulasam da, parmağımı içeri sokamayacak kadar gergin ve kararsızdım.

"Luna," diye hırladı. "Göster bana." Burun delikleri alevlendi ve kalp atışlarımın hızlandığını hissettim.

Ona ne demek istediğini, *ona* ne göstermemi istediğini sorabilirdim. Ama ne istediğini biliyordum. Müstehcen ve erotikti, biraz da iğrençti. Ve bu beni da tahrik etti.

Elimi yavaşça kalçalarımın arasından çıkardım ve tam battaniyeyi kaldırdığım anda -ve tahmin ettiğimden de hızlı bir şekilde- Banner uzandı, iri parmaklarını bileğime doladı ve kolumu nazikçe kendine doğru çekti.

Bakışlarını benimkilere kilitledi ve tek duyabildiğim ondan gelen o günah kadar seksi hırıltıydı. Sıcak nefesi avuç içimi yıkadı ve kendi nefes alış verişimin çılgınca olduğunu hissettim.

Sonra yavaşça eğildi ve dilini avucumun ortasından bileğimden işaret parmağımın üstüne kadar sürükledi.

Dilinin tenimde yavaşça kay­dığını hissettiğim­de tüm vücudum titredi. Yarığıma sürttüğüm parmaklarımı emip, bütün sularımı yaladığında dudaklarım daha da aralandı ve içimden yumuşak bir ses çıktı.

Aşırı gürültülü görünen bir patlamayla parmaklarını bıraktı. Diğer iki Lycan'ın neler olup bittiğini duyabilecek ve koklayabilecek kadar yakın olduklarını varsayarsak, aşağılanmış olmalıydım.

Ama açıkçası umurumda değildi.

Banner etimi emmeyi bitirdikten sonra elimi bırakmadı, sadece başparmağını nabız noktama sürttü ve gözlerini

Gözlerim.

Göğsüm inip kalkıyordu ve ne biliyordum. Aramızdaki elektriğin hareket ettiğini hissettim, havada parazit vardı.

Bunu durduramazdım. Ne kadar ileri giderse gitsin.

Sonra zaman yavaşladı, Banner'la birlikte olmaktan ve şu anda burada yaptığımız şeyden başka önemli bir şey kalmayınca kadar durdu. Hava ısındı ve boncuk boncuk terin omurgamdan aşağıya doğru yavaşça süzüldüğünü, şakaklarımda ve göğüslerimin arasında oluştuğunu hissettim.

Kendimi daha yakına eğilmiş, boştaki elimi yere dayamış, bakışlarımın parlayan mavi gözlerine geri bakmadan önce dolgun dudaklarına inmesine izin verirken buldum. Eğildi ve beni tekrar öpeceğini düşündüm ama bunun yerine dilini şakağımdan aşağıya inen bir ter damlası boyunca gezdirdi. Dilini yanağımdan saç çizgime kadar sürükledi ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini görünce gözlerim kapandı.

İç kaslarım sıkıştı, dayanılmaz derecede ve tek hissedebildiğim, ne kadar kaygan olduğum için kedi dudaklarımın birbirine kaymasıydı.

Birden kendimi onun kucağında buldum, bacaklarım kalın kaslı kalçalarının iki yanına açılmıştı. saran devasa ereksiyonu hissettiğimde irkilerek soluk soluğa kaldım.

Bir eli başımın arkasındaki saçlarımda tünel açmış, diğeri de belime sıkıca bastırmıştı. Birbirimize bakarken ikimiz de nefes almıyorduk. Ve kendimi tamamen alçalttığımda, kendimi onun sert sikine doğru sürtmeye başladım, işte o zaman her şey patladı.

Ne olduğunu anlamadan önce birbirimizi öpüyorduk, dudaklar ve dişler birbirine çarpıyor, diller karşı hareket ediyordu. Özensiz ve sertti, neredeyse ilkel bir yoğunluktaaydı.

Ellerimi siyah saçlarında gezdirdim, o tıslayıp inleyene kadar saç tellerini çekiştirdim. Belimin her iki yanını kavrayıp tırnaklarını içime geçirdiğinde, pençeleri giysimin malzemesine battığında, şehvetli bir inilti çıkardım.

Beni öfkeli horozuna karşı sertçe aşağı itti ve sonra beni ileri geri hareket ettirmeye başladı, amımı ereksiyonunun üzerinde en iffetsiz şekilde çalıştırdı.

Daha önce hiç yaşamadığım zevk kıvılcımlarının içimden kopup milyonlarca parçaya ayrıldığını hissettim.

Dişleriyle alt dudağımı nazikçe çekti ve köpek dişlerinden birinin hassas etimi sıyırdığını hissettiğimde içimden bir inilti döküldü. Ağzım sulandı ve öpücüğü kesmek için kendimi zorladım, boğazının kalın kordonlu tarafına gitmesine izin verdim.

Hâlâ beni boyuna doğru ileri geri hareket ettiriyordu, giysilerimin malzemesi kısmen yoldan çekilmişti, böylece sadece küçük bir pamuk tabakası amımı onun gergin trew kaplı ereksiyonundan koruyordu.

Banner derinden inledi ve bakışlarımı yüzüne diktim, ifadesinin ne kadar yoğun görüyordum, düşüncelerimin nereye gittiğinin olduğunu biliyordum. Tahrik olmuşum ve onu ısırarak, ondan bir parçayı içime almak istiyordum. Kana susamışlığın tam sancılarını çekmesem de, bunun beslenmeyle ilgili olmadığını biliyordum. Her şey cinsellikle ilgiliydi.

"Bana ihtiyacın var mı, genç kız? Her şeyime ihtiyacın var mı?" Sanki boynunu delip içeceğimi düşünmek onu etmiş gibi, sikişinin sarsıldığını ve aramızda daha da sertleştiğini hissettiğime yemin edebilirim.

Benim için öyle olduğunu biliyordum.

Ve derin bir nefes aldığımda, onun benim için duyduğu uyarılmanın kokusunu alabildiğimde, Banner'ın teklif ettiği şeyi almanın ne kadar kolay olacağını düşünerek küçük bir inilti beni terk etti.

Ama ilk seferimizin -sadece seks değil, kan paylaşımı gibi çok mahrem bir eylemin- ormanın ortasında, tek barınağımız dallara gelişigüzel ve iple sabitlenmiş battaniyelerken yapılmasını istemiyordum.

Belki romantik davranıyordum ama arkadaşlarla yaptığımız onca şey için biraz daha özel, çok daha samimi bir atmosfer istiyordum.

Ve sanki bunu biliyormuş gibi, ifadesi yumuşadı ve elini omurgamın uzunluğundan yukarı kaydırarak ve nazikçe, ama çok sahiplenici bir şekilde boynumun arkasına doladı.

Eğildi ve beni usulca öptü, ilk başta sadece dudaklarını dudaklarıma değdirdi, dilini ağzımın kenarında gezdirdi.

Ama her geçen saniye işler yeniden kızışmaya başladı. Ve şimdi onun sert sikine karşı sallanan bendim, öne doğru her kayışımda onun tanımının klitorisime sürtündüğünü hissediyordum.

Kollarımı omuzlarına doladım, parmaklarımı keten gömleğine geçirdim, onu da beni tuttuğu kadar yakın tuttum.

"Sevgilim," diye inledi ağzıma karşı ve beni tekrar öptü.

Ve uzun dakikalar boyunca yaptığımız tek şey buydu, ağızlarımız ve dillerimizle yavaş, şehvetli bir sevişme. "Seni tatmama izin ver." Bu sözler üzerine kalbim göğsümde sıkışıp kaldı. "Tadın o kadar güzeldi ki daha fazlasına ihtiyacım var."

Duyulmayan sesler karıyor, tutarsız şeyler mırıldanıyordum. Kafamın içinde, *evet, evet, evet diye* bağırıyordum! Ama bunun ağzımdan çıkıp çıkmadığını bilmiyordum. Banner ene izgim boyunca öpmeye başladı, çenemin altından geçti ve dudaklarını boynumdan aşağı kaydırdı. Kontrolü ele almasına izin verdim. Başımı boynuma yasladım, gözlerimi kapattım ve dostumun beni içten dışa doğru aydınlatmasına izin verdim.

Ne olduğunu anlamadan sırtüstü yatmıştım, Banner'ın iri vücudu tam da hayal ettiğim, düşlediğim gibi benimkinin üzerindeydi.

Boğazımı tekrar tekrar öpüyor, dilini nabız noktam boyunca sürüklüyor ve sonra köpek dişleriyle bu izi takip ediyordu. O ikiz dişlerin verdiği acıyı hissediyordum ve bu durum meme ularımlarımın daha da gerilmesine neden oluyordu.

Tek hayal edebildiğim, bunu ona yaparken aynı anda onun da benim etimi delmesinin nasıl bir his olduğuydu, ikimiz de sadece eşlerin yaşayabileceği bu erotik karmaşaya kilitlenmiştik.

Aslında hiç insan kanı tketmediğimi, bunun yerine hayvanlarla beslendiğimi ve açlığımı bu şekilde giderdiğimi bilseydi ne düşünürdü? Çünkü gerçek şu ki, başka bir insanın kanını vücuduma alma fikri bana iğrenç geliyordu.

Ama Banner'a yapmayı düşündüğümde, umutsuzca istedim, ağzım çok kurudu, boğazım kumla doldu.

"Bana izin verecek misin, benim küçük sevgilim?"

Onu zar zor anlayabiliyordum, sesi kurdundan dolayı o kadar boğuk ve arpıktı ki şimdiye kadar konuştuğum erkeklere hiç benzemiyordu.

"Tüm o tatlılığı tatmama, yüzümü kalçalarının arasına gömmeme ve o balı kucaklamama izin verecek misin?"

Tanrım, sözleri çok ama yine de beni şiddetle tahrik ediyordu.

Kabul edip etmediğimi bilmiyordum ama bacaklarımın daha da ayrıldığıнын, vücudunun alt yarısının tamamen benimkine gömülmesine izin verdiğiнын, aletin sert çubuğunun tam bacaklarımın arasına bastırıldığıнын tamamen farkındaydım. Çok büyüktü. Bileğim kadar kalın olduğuna, ön kolumun neredeyse yarısı uzunluğunda olduğuna yemin edebilirdim. Mantıken nasıl sığacağını merak ediyordum. Gerçekçi olarak ise ne kadarını alabileceğimi görmek istedim.

"duymam gerek, sevgilim. Ağzımın o tatlı amcığını emmesini ve senden dökülen tüm sıvı balı içmesini ne kadar çok istediğini söylemeni duymam gerek. Kokusunu alabildiğim tek şey bu, Luna sevgilim. Beni şehvetten çıldırtıyor."

Vücudumda aşağı doğru hareket etti, iri elleri omuzlarımdan kollarıma doğru kaydı ve yavaşça göğsüme doğru ilerledi, her eli sanki benden izin bekliyormuş gibi göğüslerimin hemen altında durdu. Sırtımı dikleştirerek ona sessiz onayımı verdim. Alçak sesle homurdandı, iri elleri göğüslerimi kavradı, avuçları o kadar büyüktü ki kıyaslandığımda kendimi çok küçük hissettim.

Sonra gözlerimi açtım ve tam meme ucumun üzerinde ağzının sıcak ıslaklığını hissettiğimde benden şok edici bir ses geldi. Aşağı baktım, karanlık başının göğsümün üzerinde gezindiğini gördüm, ağzının o hassas tepeye karşı emişini hissettim.

Kumaş ıslanmaya başlamıştı ve tümseğın ucunu hafifçe ısırdığında kendi insanlık dışı sesimi çıkardım. Ellerimi battaniyeye dolamıştım, kendimi sabitleyecek bir şeye ihtiyacım vardı.

Ve göğüslerimi bıraktığında, hayal kırıklığıyla küçük bir inilti çıkardım. Derin, alçak iniltisi seksi ve tatmin ediciydi ve benim için ne kadar çaresiz olduğunu anlatıyordu. Onu aşağı itmeye başladığımı hissedene kadar ellerimin omuzlarında olduğunu fark etmemiştim. Bu kadar küstah ve ileri gittiğim, sessizce ondan tüm müstehcen şeyleri istediğim için aşağılanmış olmalıydım.

Ama homurdanarak kendini kalçalarımın arasına kadar indirdiğinde, sadece birbirimize baktık, ikimiz de nefes nefese kalmıştık, ikimizin de ihtiyacı olan şeyin sessiz bir iletişimi etrafımızda sekiyordu.

Bir hamle yapmadı ve bir kez daha saygılı , en azından şimdilik liderliği bana bıraktığını biliyordum. Ama dürüst olmak gerekirse, kontrolün bende olmasını istemiyordum. Bunun tecrübesizlikle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey Banner'ın önderlik etmesini istemekle ilgiliydi.

Bu yüzden bakışlarını kendi bakışlarımla birleştirip etekliğimin ucundan tutarak belime kadar çektiğimde nefesimi tutuyordum. Ellerim titriyor, kalbim hızla çarpıyor ve ağzım sulanıyordu. Derin bir nefes aldı, parlayan mavi gözlerini vücudumun az önce ortaya çıkardığım bölgesine indirmeden bir saniye önce gürleyen bir ses onu terk etti. Üzerimde iç çamaşırı yoktu, tamamen çıplak ve utanç verici bir şekilde sıırılsıklamdım. Ve hepsi onun içindi. Sadece onun için.

"Banner." Kendimi onun adını inlerken buldum.

"Ah, lanet , Luna. boşalmak üzereyim."

Belindeki çok ince ama belirgin hareketi gördüğümde gözlerimin hafifçe açıldığını hissettim. Battaniyeye hafifçe bastırıyordu, bu çok cinsel hareket iç kaslarımın sıkılaşmasına neden oldu çünkü tek düşünebildiğim *içimde* bunu yapmasının nasıl bir his olduğuydu.

"İhtiyacım var..." Kelimeler boğazımda düğümlendi ve sertçe yutkundum. İçimdeki savaşı kelimelere nasıl dökeceğimi bilemiyordum. "Sen," dedim sonunda. Bu tek kelime, bu yangını söndürecek, bu yanmayı dindirecek açıklamanın ta kendisiydi.

Ve Banner beni yalvartmadı, tekrar istememi sağlamadı. İri elleri iç baldırlarımı sıkıca kavradı, bacaklarımı kasların itiraz edeceği kadar açarak itti ve sonra sıcak nefesi yarıklarımı yıkadı.

Üst bedenimin tamamen battaniyenin üzerine düşmesine izin verdim, gözlerimi kapattım ve parmaklarımı saçlarıma dolamak için ellerimi kaldırdım. Ve sonra işini yapmasına izin verdim.

Beni yaladı, dilini kedi deliğimden klitorisime kadar sürükledi, sonra o sinir demetini daire içine aldı ve kası tekrar aşağı çekti. Bunu tekrar tekrar yaptı, daha fazla baskı ekledi, saniyeler geçtikçe daha çılgın hale geldi.

O kadar hassastım ki içgüdüsel olarak bacaklarımı kapatmaya çalıştım ama Banner ödülü elinden alınan vahşi bir hayvan gibi hırladı.

Parmaklarını iç baldırlarımda daha sert kıvırdı, pençeleri etimi karıncalandırdı. İzlerim olacağını biliyordum, hilal şeklinde kırık deriler, mor ve mavi parmak büyüklüğünde çürükler solgun tenimi çiziyordu.

Ve tanrılar, bunu istiyordum. Üzerimdeki izini, sahiplendiğinin kanıtını, Banner'a bir parçamı verdiğimin kanıtını istiyordum.

Ve sonra sanki hayatı boyunca aç kalmış gibi beni yalayıp yutmaya başladı. Ağzının amımdaki ıslak, neredeyse özensiz sesleri, kurdunun ilkel hırıltıları ve zevkinin gürleyen sesleriyle karışarak beni ilk orgazmımı yaşamamın eşiğine daha da yaklaştırdı.

"Onu bana vereceksin, Luna." Sesinden gelen titreşimler beni daha yüksek sesle inletti.

Ellerimi saçlarıma daha da sıkı doladım, telleri çekiştirdim, acı zevki daha da artırdı.

"İşte böyle. Benim için ne kadar ıslandığını hissedebiliyorum, tüm o nektar boğazımdan aşağı kayıyor." Ağzını açıklığının üzerine emdi ve dilinin girdiğini hissettiğimde tekrar mırıldandı.

Sadece bu talebi ve Lycan hırıltılarını duymakla bile çok yaklaştım. Alfa yanından gelen kontrolü ve hâkimiyeti tamamen boyun eğmemi istiyordu. Nefes nefese , yalvarıyordum ve umurumda değildi. Duymasını istiyordum. Bana hücresel düzeyde ne yaptığını bilmesini istiyordum.

Dilini düzleştirdi ve amımın bir tarafını yaladı, o kası klitorisim boyunca hareket ettirdikten sonra o demeti ağzına çekti ve zevkle mırıldandı. Zevk kıvılcımları, gökyüzünde yaylanan şimşek çatlakları gibi içime çarptı.

Sonra dilini diğer tarafa doğru sürükledi, am dudaklarımı ısırdı ve duyulabilir bir patlamayla bırakmadan önce eti emdi.

Bakışlarını üzerimde hissetmeme yetecek kadar geri çekildi. Gözlerimi açtım ve vücudumun uzunluğuna baktım, parlayan mavi gözlerine baktım, protesto etmek üzereydim, başladığı şeyi bitirmesi için onu geri itmek üzereydim.

Ama parmağının iç uyluğum boyunca, ona en çok ihtiyaç duyduğum yere gittikçe yaklaştığını hissettiğimde kelimeler boğazımda düğümlendi. Ve sonra o kalın ve ince parmaklarıyla amımın deliğiyle oynadı.

nasırlı parmaklar. Nefesimi tuttum ve sessizce onları içeri itmesi için yalvardım.

Ve tanrılar, o hiç yaptı.

İçime kaydı ve hemen etrafında sıkıldım, daha derine çektim, daha kalın, daha uzun bir şey istedim. "Benim için gelmene ihtiyacım var, genç kız."

Nefes nefese kalmıştım, tutarlı bir düşünce oluşturamıyor ya da düşünemiyordum.

"Bu küçük dar amcığın parmağımın etrafında kenetlendiğini hissetmeliyim. Tüm o balın elimi ıslattığını ve ön kolumdan aşağı kaydığını hissetmeliyim çünkü çok sert boşaldın."

Sırtımı dikleştirdim, gözlerimi kapattım ve tüm vücudumun acıyla sıkıldığını hissettim. Bu sırada o kalın parmağını içime sokup çıkarıyordu.

"Ne kadar iyi bir kız." Sözleri tam klitorisimin üzerinde mırıldanıyordu ve sonra sinir demetini ağzının sıcak girintisine emiyor ve beni sınırın ötesine itiyordu.

O kadar sert boşaldım ki kapalı göz kapaklarımın ardında yıldızlar gördüm, ağırlıksızmışım gibi hissettim, nefes alamıyormuşum gibi.

Zevk hiç bitmiyordu ve bir kez bile beni parmaklamayı ya da klitorisimi emmeyi bırakmadı. Benden çok fazla ıslaklık geldiğini hissettim ve utanmalıyım çünkü bir gayzer gibi hissettim, iç uyluklarımı, elini, hatta altımdaki battaniyeleri bile ıslattı.

"*Yüce İsa*, sevgilim. Evet... işte bu. Her şeyi ıslatıyorum çünkü seni çok sert boşaltıyorum."

Sesi beni tekrar uçuşumun kenarına getirdi, bu orgazm daha küçüktü ama yine de içimde bir yangın vardı, hala vücudumun sıkışmasına ve benden daha fazla uyarılmama neden oluyordu. Ve tüm bu süre boyunca o kalın parmağını içime sokup çıkarmayı hiç bırakmadı, tüm vücudumu titreten o lezzetli alfa hırıltılarını hiç kesmedi.

Zirveden inip battaniyeye , nefes nefese kalmıştım, ciğerlerime hava çekiyordum, başım dönüyordu, ağırlıksızdım ve çok doymuştum, bir daha asla yere değmeyecekmişim gibi süzülüyordum.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordum ama bacaklarımın hâlâ açık olduğunun, Banner'ın avuçlarının iç bacaklarımda düz durduğunun farkındaydım,

onları yaymak.

Gözlerimi bir, iki kez açmaya çalıştım ve sonunda kurşunla kaplı görünen kapakları üçüncü kez kaldırmayı başardım. Ağır battaniyelerin arasından süzülen gölgeli ışığa rağmen yeterince iyi görebiliyordum ki Banner'ın hâlâ bacaklarımın arasında durduğu yere baktığımda, amıma bakarken dikkatinin dağıldığını, neredeyse büyülendiğini görebiliyordum.

"Tüm bu parlayan balın seni kapladığını görmek... bunun sebebinin ben olduğumu bilmek, beni asla anlayamayacağın kadar memnun ediyor, sevgilim."

Onun eğilmesini izlerken nefesimi tuttum, bakışları gözlerime kilitlendi ve dilinin dudaklarının arasından kaymasına ve aşırı hassaslaşmış amımın tüm uzunluğu boyunca sürüklenmesine izin verdi.

"Onu boşalttıktan sonra eşimin amından dökülen nektar kadar tatlı ve bağımlılık yapan bir şey tatmadım."

Banner amımı bir kez daha uzun, yavaş ve tadını çıkararak yaladıktan sonra ayağa kalktı ve yanıma uzandı.

"Ahhh, benim tatlı kızım. Beni hiç memnun etmiyorsun." Yanağım göğsüne yaslanacak şekilde beni kendine çekti, bir eli beni orada tutmak istercesine başımın arkasını kavradı, diğer eli ise sahiplenici bir şekilde sırtımın alt kısmında duruyordu.

Hâlâ ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum, o kocaman siki aramızda üçüncü bir kol gibiydi. Geri çekildim ve yüzüne bakabilmek için başımı eğdim. Sanki az önce beden dışı bir deneyim yaşayacak kadar sert boşalmış gibi çok tatmin olmuş bir ifade takınmıştı.

"Ne hakkında-"

Başını yavaşça salladı ve bana tatlı bir gülümseme verdi. "Bu seninle ilgiliydi, Luna." Kocaman elini yüzümün yan tarafında gezdirdi. "Her zaman seninle ilgili olacak." Beni geri çekti, böylece bir kez daha göğsüne yaslanmış oldum. "Senin mutluluğun bana muazzam bir keyif veriyor. Bırak sana sarılayım."

Gözlerimi kapattım ve onun kokusunu içime çektim; tatlı ama baharatlı, vahşi ve temiz ter kokusu beni gerçekten evimdeymişim gibi hissettirdi.

"Seni korumak için her şeyi yaparım. Tüm insanlarla ve diğer dünyalarla savaşır, tüm köyleri ve şehirleri yok ederdim." Elini düzeltti

ve sırtımdan aşıya, nazik hareketlere rağmen damga gibi hissettiren yavaş bir dokunuş. "Güvende olmanı sağlamak için hayatımdan vazgeçerim."

Sözleri karşısında gözlerimi sıkıca kapattım.

"Ve bunu sana ömrümün sonuna kadar kanıtlayacağım, sevgilim." Kolları beni tamamen sardı ve vücudumun üst kısmı kısmen göğsünün üzerine gelecek şekilde beni kendine çekti.

Ve kalbinin düzenli *güm güm* atışını ve nefes alıp verişini dinlerken, işte böyle uykuya daldım... Banner'ın kollarında olduğumdan daha güvende olmadığımı bilerek.

Bölüm

On

Luna

B Anner'in evi kesinlikle çok güzeldi. Tepemdeki ay ışığına rağmen net bir şekilde görebiliyordum. Ve bakışlarımı yayılan, yuvarlanan yeşilden alamıyordum.

Gri ve gölgelerle kaplı görünen Yaylaların tepelerine ya da çevreyi çevreleyen ve göz alabildiğine uzanan kalın ve parlak ormanlara bakmayı bırakın.

Bir de devasa bir malikâne vardı, daha çok geçmiş zamanlardan kalma bir şatoya benziyordu. Tüm bu arazinin ve yeşilliğin ortasındaki devasa bir tepenin üzerinde oturuyordu, taştan ve vitray pencerelerden oluşuyordu ve her tarafı aşılmaz görünümlü ferforje bir kapıyla korunuyordu.

"Beğendin mi, genç kız?"

Banner'ın bakışlarının ağırlığını üzerimde hissettiğimde, sanki ne söyleyeceğimi merakla bekliyormuş gibi sesindeki nefessizliği duyduğumda bile önümdeki her şeye bakmaktan vazgeçmedim - .

Sonunda bakışlarımı manzaradan ayırıp omzumun üzerinden Banner'a bakabildiğimde, yüz ifadesinin tam da sesinin çıkardığı gibi olduğunu gördüm. Beklenti ve beklenti. Burayı seveceğim konusunda umutluydu.

"Bu muhteşem. Hiç bu kadar nefes kesici bir şey görmemiştim." Bana attığı sırtış tüm yüzünü kapladı ve acımasız vahşetini daha yumuşak, daha az korkutucu bir şeye dönüştürdü. Dümdüz parladı

Beyaz dişleri, iki yanında sivri uçlu ikiz köpek dişleri vardı. Koyu renk saçları gümüşü ay ışığına takılıyor ve mavi renkte parlıyor gibiydi.

Tanrım, ona da inanılmazdı.

Ve o benim.

Uzun bir süre orada öylece oturup birbirimize baktık ve Odhran ile Cian'ın bizden bir metre ötede, atlarının sabırsızmış gibi tepinip durması umurumda bile değildi. Sanki Banner ve benden başka hiçbir şeyin önemi ya da varlığı yokmuş gibiydi.

Ama sonra Banner'ın vücudunun gerildiğini, gözlerinin kısıldığını ve aşağıya bakıp ellerinin dizginleri sıkıldığını gördüm.

Yavaşça döndü ve saran kalın, neredeyse bunaltıcı ormana, ağaç sırasına doğru baktı. Ve eşime duyduğum arzu ve çekimin sisli havası yavaş yavaş arka plana geçerken, neden şimdi olduğunu anladım.

"Dışarı çık vampir," diye hırladı Banner. "Çünkü evime en fazla bu kadar yaklaşabilirsin." Banner'ın sesi boğuk bir tenordan başka bir şey değildi ve Odhran ile Cian'a baktım, ellerinin dizginlerinde eşit derecede sıkı olduğunu gördüm, atlarının üzerinde otururken iri vücutları kaskatı kesilmişti.

Bir an için hiçbir hareket olmadı. Kimsenin nefes aldığını bile sanmıyordum, rüzgâr bile esmiyordu. Ama sonra kardeşimin alçak sesle kıkırdadığını duydum ve gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. Çok dramatikti.

Birkaç uzun saniye geçti ve duyabildiğim tek şey Adryan'ın ormandan çıkarken çıkardığı yavaş ve sabit sest, botları yerdeki dalları ve yaprakları çtırtatıyordu. Sonra ağaçların arasından çıktı, ellerini ceplerine sokmuştu, yüzünde bir sırıtış vardı.

Ormanı temizledikten hemen sonra durdu ve bana baktı, ifadesi ama gözlerindeki titrek kızarıklığı görebiliyordum. İstedığı zaman duygularını saklamakta iyiydi. Eğer görünmelerine izin veriyorsa, bunun nedeni akıl sağlığının sınırlarında geziniyor olmasıydı.

Adryan uzun saniyeler boyunca cevap vermedi ve ben de imparatorlukları yerle bir eden o karanlık tarafını ortaya çıkaracak kaçınılmaz patlamayı bekleyerek ona bakakaldım.

Banner'ın elinin kalçamda koruyucu bir şekilde sıkıldığını hissetmeme rağmen attan inmek üzereydim.

"İstediğin bu mu?" Adryan dedi ve havanın durgunlaştığını hissettim.

Kalbimin atışını kulaklarımda duyabiliyordum, cevabı hemen biliyordum ama kelimeleri söyleyemiyordum, onları dışarı atamıyordum.

"Mağarada ne söylediğini biliyorum," dedi Adryan sessizliğim içinde. "Ne kokladıgımı biliyorum." Son kısmı hırlayarak söyledi ve Banner'a bakarken üst dudağını kıvırdı.

Konu açıldığında yüzümün ısındığını hissettim, ne *koktuğumu* söylediğinde *ne* demek istediğini biliyordum. Banner ve benim aramdaki arzu, çiftleşme ihtiyacı.

"Ve tüm bunları sindirmek için birkaç günün vardı. Bu yüzden şimdi bilmem gerekiyor, küçük kardeşim, istediğin gerçekten bu mu?" Şu anda Adryan'ın tüm soğukkanlılığına ve sakinliğine rağmen, yüzeyin hemen altında kaynayan öfkeyi biliyordum, *hissedebiliyordum*. Göle atılan bir çakıl taşından uzaklaşan dalgalar gibi etrafında dalgalanıyordu.

Yutkundum ve omzumun üzerinden Banner'a baktım. Yüz ifadesi artık kapalıydı, dikkatini kardeşime vermişti. Ama eli hâlâ belimdeydi ve başparmağı kalça kemiğimin üzerinde hafifçe geziniyordu.

O zaman bana baktı, ona odaklandığımı hissetti ve attan inmeden önce güven verici bir gülümseme verdim. Kardeşime doğru yürüdüm ve ona yaklaştıkça vücudundan yayılan gerginliği daha fazla hissettim.

Arkamda atların kişnediğini, toynaklarının yere vurduğunu duyabiliyordum. Banner'ın tehdit olarak algıladığı şeye yaklaşmamdan hoşlanmadığı belli olan küçük bir hırlama sesi de duyuldu. Adryan'ın bana asla zarar vermeyecek olması, hatta benimkini korumak için canını verecek olması önemli değildi.

Eşim olan Banner artık içgüdüsel olarak bana bağlıydı ve bana yönelebileceğini düşündüğü herhangi bir erkek, herhangi bir saldırganlık bir tehdit olarak algılanacaktı.

Ama hiçbir şeyi kışkırtmadığı, atının üstünde kaldığı ve bunu benim halletmeme izin verdiği için minnettardım.

Kardeşime baktım ve nazik bir gülümseme verdim, bunun gerginliğini biraz olsun azaltacağını umuyordum. Ve birkaç saniye sonra,

Omuzları gevşedi, ifadesi biraz daha az acımasız oldu. Ve bana baktığı süre uzadıkça gözlerindeki kızılık daha da azaldı. Sonunda yavaşça nefes verdi ve ben de biraz rahatladığımı hissettim.

"Gerçekten istediğin bu mu Luna?" diye tekrar sordu.

Cevabını zaten bilmeme rağmen sorusunun zihnimde oynamasına izin verdim. "Kendi yolumu bulmak, kendi hikâyemi yaratmak istediğimi biliyorum Adryan. Bir deneyim, bir macera istediğimi biliyorum." Omzumun üzerinden Banner'a baktım ve onun hâlâ beni izlediğini, dizginleri sıkıca kavradığını, vücudunun hâlâ gergin ve her an saldırmaya hazır olduğunu gördüm.

"Daha gençsin Luna. Çok gençsin."

Tekrar Adryan'a baktım ve aynı şeye dikkat çekmek istedim. Benden sadece birkaç yaş büyüktü.

"Ve o... "Adryan alçak sesle homurdandı ve Banner'a baktı. "Değil."

"Bunu istiyorum." Ona doğru bir adım daha attım. "Bunu istediğimden eminim Adryan," dedim son kısmına cevap vermek yerine. Bana dönüp bakana kadar, bir kez daha rahatlamaya başlayana kadar bekledim. "Bunun eşimle nasıl gittiğini görmek istediğimden eminim. Kendi kararlarımı vermek, kendi hatalarımı bulmak ve onlardan ders çıkarmak istediğimden eminim." Omuz silktilim. "Her şeyin her zaman mükemmel ve uyumlu olmayacağını biliyorum. Ama bunu çözmek istediğimi de biliyorum ve bunu Banner ile yapmak istiyorum."

Uzun süre cevap vermeyince, söylediklerimle alay edeceğini, bu işin peşini bırakamayacağını, aşırı korumacılığının kadar büyük olduğunu ve bana ve özlediğim boşluğu asla vermeyeceğini söyleyeceğini düşündüm.

Ama bir adım geri atarak beni şaşırttı ve gerginlik ve saldırganlığın onu terk ettiğini hissettim, belki de "terk etmek" doğru kelime değildi. Duygularını maskelemekte ustalaşmıştı, ne kadar az şey varsa.

Yavaşça omzumun üzerinden Banner'a baktı ve "Şimdilik sana göz kulak olmak için yakınımda kalacağım, küçük kardeşim" dedi. Hâlâ Banner'a bakıyor olsa da konuşurken bana odaklandı. "Fikrini değiştirmeyeceğinden emin olacağım."

Ona fikrimi değiştirmeyeceğimi, çiftleşmenin tamamen mükemmel ve doğru hissettiren bir şey olduğunu söyleme zahmetine girmedim. Çünkü Adryan asla anlamayacaktı. Açık olup olamayacağını görmek istemenin mantığını anlayacak kapasiteye sahip değildi. Aklının çalışma şekli mantıklı ve rasyoneldi.

Hiç duygusal değildi.

Ama bir gün bir eş bulunduğunda, başka bir ruhla paylaşacağı şeyin hayal edilebilecek en güzel birlikteliğe dönüşebilecek samimi, eşsiz bir bağ olduğunu fark ettiğinde bunun değişeceğini umuyordum. Onun için bunu umdum. Beni dinleyen tanrılara, benim şu anda Banner'la yaşadıklarımı onun da yaşayabilmesi için dua ettim.

"Teşekkür ," diye fısıldadım ve ona bir kez daha gülümsedim. Bir kez daha hafif bir nefes verdi ve bana toplayabildiği kadarıyla, daha çok kibirli bir sırıtış olan bir gülümseme verdi. "Seni seviyorum, ağabey."

Bir kahkaha attı ve başını salladı. "Bunu yapmana gerçekten izin verdiğime inanamıyorum." Kendi kendine konuşuyor gibiydi, bu yüzden bana "izin verse de vermese de" bunu yapacağımı söyleyerek cevap verme zahmetine girmedim.

Bana ihtiyacım olan bağımsızlığı ve alanı asla tam olarak vermeyecek olsa da, en azından öngörülebilir bir gelecek için, bu yolda yalnız yürümeme izin vereceğini ya da en azından gölgede kalıp yardıma ihtiyacım olduğunda yanımda olacağını biliyordum.

"Düşeceğim," dedim. "Ama ayağa kalkacağım, kendimi fırçalayacağım ve devam edeceğim. Ve yanımda Banner olacak." Toparlayabildiğim tek güvence buydu, onun anlayabileceği ve anlayabileceği tek güvence buydu. Ve anladı da. Bu gerçeği gözlerinde ve başını bana eğişinde gördüm.

Adryan, Banner'a başımı sallayarak son bir bakış attıktan sonra döndü ve güldü, sonra ormana doğru yürüdü ve gölgeli çalılıkların arasında kayboldu.

Alçak, uzun bir nefes verdim ve ellerimi eteklerimde aşağı yukarı gezdirdim, o anda ne kadar gergin olduğumu fark ettim.

Arkamı dönüp Banner'la yüzleştiğimde, atından indiğini ve benden sadece bir adım ötede durduğunu görünce şaşırdım. Başımı eğdim.

Başımı geriye atıp gölgeli yüzüne baktım, yüzündeki erkeksi kesimi seviyor, yanaklarını ve çenesini kaplayan tüylerden tahrik oluyordum. Koyu renk saçları biraz fazla uzundu ama ben yine de seviyordum ve ağzını yaklaştırırken parmaklarım ona dokunmak, çekiştirmek için kaşınıyordu.

Odhran ve Cian'ın atlarını malikâneye giden uzun patikaya doğru sürdüklerini görebiliyordum, kapılar artık gizemli bir şekilde açıktı ve Banner'la bir kez daha baş başa kalmıştık. Elini bana doğru uzattı ve ben de hemen, hevesle avucumu onun sıcak, nasırlı elinin üzerine koydum.

"Sana evimi göstereyim, dağlardaki evimi, genç kız."

Beni hemen vücudunun sertliğine doğru çekti ve yanağımı göğsüne bastırdığımda başım göğsüne zorlukla ulaştı. Kalbinin düzenli atışını duyuyor ve beni saran sıcaklığını hissedebiliyordum. Ve her şeyin yoluna gireceğini biliyordum.

Bölüm

ELeVen

Luna

Banner bana malikâneyi gezdirmişti ve aklım hâlâ başımdaydı. Malikâne muazzamdı, sayamayacağım kadar çok odası vardı, duvarları tartanlar ve goblenlerle kaplıydı ve devasa büyük odada neredeyse tavana ulaştığına yemin ettiğim bir şömine vardı.

Bir orduyu doyuracak kadar büyük bir mutfak vardı. Banner bana her şeyi açıklarken, tarihi anlatırken, içinde yaşadığı tüm anıları ve benimle birlikte yaratmak istediği tüm anıları benimle paylaşırken sesinde duyduğum gurur kalbimi ateşlemişti.

Ve şimdi beni arka tarafa götürüyordu, şafak hızla yaklaşıyordu ama dışarı çıktığımızda ay ışığının gümüşü parıltısı hala gökyüzünü öpüyordu. Yaban hayatının, temiz havanın ve temiz özgürlüğün tatlı kokusunu içime çektim.

Yakındaki Lycan'ların kokusunu alabiliyordum, Banner'ın nöbetçilerin onlar olduğunu biliyordum. Muhafızlar onu yalnız bırakacak kadar geride durdular. Korunmaya ihtiyacı olmadığı konusunda ısrar etmesine, erkeksi, güçlü ve kuvvetli bir erkek olduğunu söylemesine rağmen -ki bu beni sırtıtmaya itti çünkü göğsü tam anlamıyla gururla kabarmıştı

-Kendisi gibi inatçı olduklarını ve adım atmayacaklarını söyledi.

İskoç Lycan'larının kralının, onu hizada tutmaya yardımcı olmak için Banner kadar sert kafalı birkaç kişiye ihtiyacı olduğunu sanıyordum. İskoç Lycan'larının

Lycanlar her ne pahasına olursa olsun korunmalıydı, bunu istemeyecek kadar inatçı olsa bile.

Orada öylece durdum, gün ışığının yaklaştığını hissediyordum ama hâlâ manzaranın tadını çıkarabileceğim kadar uzaktaydım.

"Burası çok güzel bir bahçe olur," dedim boş boş, kelimeler ağızımdan dökülürken daha çok kendime. Ryeka'da sahip olduğum küçük bahçeyi düşündüm, gül çalılarını nasıl seçtiğimi çünkü çiçeklerin akşamları bile hala açık kaldığını. Tatlı kokularını içime çektim ve parlak güneşin altında nasıl göründüklerini hayal ettim, ışınları içlerine çekerek kalın ve parlak bir şekilde büyüdüklerini.

Bunu burada istiyordum, öyle derin bir hisle fark ettim ki küçük bir nefes çektim.

Burada kalmak istiyorum, tam bu noktaya dikeceğim gül fidanlarının nasıl açıp büyüyeceğini ve bu alanı nasıl dolduracağını görmek istiyorum, böylece bana zamanlar bildiğim evi ama aynı zamanda bana yeni evimi de gösteriyor.

"O zaman öyle olacak," dedi hemen ve ben de ona baktım, bir kaşımı kaldırdım ve ağızımda bir gülümseme hissettim.

"Aynen , ha?" Alay ettim ve bana bir adım daha yaklaştı, yüz ifadesi o kadar ciddiye ki hafif eğlencem kayboldu.

"Aynen böyle," diye mırıldandı ve elini kaldırıp yanağımı okşadı, başparmağını gözümün altında yumuşattı. "Ben de senin burayı evin yapmanı istiyorum. Her şeye dokunmanı istiyorum. Duvarlara bakıp resimleri görebilmek, her odaya girip kokunu duymak istiyorum."

Kalbim küt atmaya başladı.

"Eğer istediğin bir bahçeyse, müsait olan her yere çiçek dikmeni istiyorum. Pencereden dışarı baktığımda ektiğin hayatın tüm renklerini görmek istiyorum."

Sözleri içime işlerken nutkum tutuldu ve nefesim kesildi. İfadesindeki samimiyet, neredeyse ciddiyet bana bu sözlerle ne kadar derinden inandığını, beni ne kadar memnun etmek, mutlu olduğumdan emin olmak istediğini anlatıyordu.

Tüm eşler için böyle mi olmalıydı? Bilmiyordum, çocukluğumda anne ve babamın ölmeden önce çiftleştiklerine dair çok az anım vardı. Ama soğuk olan babam

ve sert, agresif ve düşündüğüm gibi duyguları hissedemeyen, başkalarının önünde asla şefkat göstermeyen biriydi.

Annem mutsuz görünmüyordu, bu yüzden çiftleşmesiyle ilgili ne hissettiğini hiç sorgulamadım, hiç sormadım veya kimseyle bu konuda konuşmadım. Sadece... öyleydi.

Anne ve babamı düşündüğümde, bu beni babama o kadar çok benzeyen erkek kardeşimi düşünmeye itti ki, yoğunluğu dehşet vericiydi.

Demek gerçekten çiftleşmek böyle bir .

Banner'ın bana dokunmak istemesi, Odhran ve Cian bizi rahatlıkla duyabilirken, uyarılmışlığımızın kokusu havayı kalınlaştırırken bana o lezzetli erotik şeyleri yapması ve Banner'ın bunu hiç umursamaması.

İnanılmaz derecede mükemmeldi ve bunu sevdiğimi fark ettim. Sevgi gösterilerini seviyordum.

Geri çekildim ve yüzüne bakmak için başımı eğdim. Kısmen gölgelerle örtülmüştü, erkeksi yüz hatları azalan ay ışığının kesiklerinden neredeyse sert görünüyordu.

Elimi kaldırdım ve avucumu onun ense tüyleriyle kaplı yanağına koydum; kısa tüyler tenime kaba ama aynı zamanda ipeksi bir dokunuşla temas ediyordu. Vücudum anında alev aldı, Banner'ın beni tükettiğini hissetmek dışında tek şey buydu.

"Benim küçük, tatlı kızım," dedi boğuk, hırıltılı bir sesle. "Seni nasıl özlüyorum, en kötü şekilde acı çekiyorum."

Nefesim kesildi ve kalbimin göğsümde sıkıştığını hissettim.

"Sayısız savaşta bulundum," diye mırıldandı, odağı dudaklarımdaydı. "Ölçülemeyecek kadar acı çektim, ölümün beni altına alıp uçuruma sürüklemesine ramak kalmış gibi hissettim." Bir adım daha yaklaştı ve aramızda neredeyse hiç boşluk olmadığı için bedenlerimizi yaklaştırdı. "Ama hissettiğim acı", baş döndürücü bir nefes aldı

- "Sikimde, Luna aşkım..."

Gözlerim , kapanma geçirdi, nefesim kesildi, sözlerinin yarattığı görüntü tüm bedenimi karıncalandırdı.

"Sevgilim, sikim çok fena acıyor, o bağımlılık yapan amcığın kokusunu aldığımdan beri ereksiyon halinde dolaşıyorum."

Aman Tanrım. O müstehcen kelimeleri söylerken doğru düzgün düşünemiyordum. Ama durmasını da istemiyordum.

"Bu acı" diye inledi ve bir saniye sonra bileğimi kocaman avuçlarının arasına aldı. Elimi vücutlarımızın arasından geçirdi ve kocaman, sert ve devasa sikinin üzerine bastırdı. Uzunluğu sarsıldı, parmaklarımın altında daha sert ve daha büyük görünüyordu - "yüzyıllarım boyunca hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor, kızım." Başını benimkine yaklaştırdı, böylece dudaklarımız birbirine değdi. "Ve her ne kadar rahatsız edici olsa da, bunun nedenini sevdiğimi inkar edemem." Dudaklarını benimkilere doğru ileri geri hareket ettirdi. "Çünkü bu sonunda eşimi bulduğum ve şu anda burada benimle olduğu anlamına geliyor."

Aleti parmaklarımın karşısında sarsıldı ve ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim, kollarımı boynuna doladım ve ağızlarımıza baskı uygulayarak onu öptüm, nefes alamıyormuşum gibi hissettim, sonuna kadar gitmezsem, sonunda bağımızı mühürlemezsem nefes gibi.

Banner'ın beni sahiplenmesini istedim. Hayatımıza birlikte başlamamızı istedim. *Ve bunu şimdi istiyorum.*

İnledi ve öpücüğü ve saniyeler geçtikçe kontrolünün kaydığını hissettim, zevk hırıltılarını duydum, vücudumdaki titreşimleri hissettim. Ben de onu sertçe öptüm, tıpkı onun beni öptüğü gibi, ama yine de kontrolü elinde tutarak duruma kimin hâkim olduğunu bana gösterdi.

İnledim ve öpücüğü kesti, bir adım geri çekildi, vücudu daha büyüktü, omuzları daha genişti, kurdu eşimin parlayan mavi gözlerinden bana bakıyordu.

"Ben de senin için acı çekiyorum, Banner." Sesim zar zor duyuluyordu, her şeyden çok nefes nefese . Ama kısık iniltisi yine de beni duyduğunu gösteriyordu ve bir adım daha yaklaştığında tam burada, bu anda benimle olduğunu biliyordum.

Gözlerine baktım ve bana ne istersem vereceğini, benim de aynısını yapacağımı biliyordum.

Banner'ın beni evine götürdüğünü, devasa, büyük merdivenlerden çıkarıp yatak odasına götürdüğünü düşündüm. Beni sayısız kürkün ve kalın battaniyelerin olduğu o kocaman yatağa yatırdığını ve bana ne isterse yaptığını hayal ettim.

Vücudumun her parçası canlandı. Ve sonra kana susamışlığım kükredi. Ağızım sulandı, dişlerim karıncalandı ve uzadı ve hissettim

gözlerim değişmeye başladı. Aramızdaki boşluk vampir tarafımın yükselmesiyle kırmızı renkte parlamaya başladı.

Bakışlarımı onun kalın kordonlu boynuna indirdim ve inledim. Açlığımı giderebilecek tek şey bu erkekti.

Ağzımı açtım ama ne söyleyeceğimi bilmiyordum, özellikle de daha sert nefes almaya başladığını gördüğümde, parmaklarının iki yanında kıvrılıp gevşemesini izlediğimde.

Gözlerini kapattı, kafasını temizlemek istercesine salladı ve sonra dişlerini öyle bir sıktı ki, çatlayacaklarına yemin edebilirdim.

Bir adım geri çekildim, korktuğum için değil, içgüdülerim bana onun şu anda vahşileştiğini, kurdunun şiddetle yükseldiğini söylediği için. Beni istiyordu, çiftleşmek istiyordu ve tanrılar bana yardım etsin ama ben onun benim için gelmesini .

Bu, ne kadar büyüdüğünden, formunun daha da güçlenmesinden, ilkel kurdunun kokusunun etrafımızdaki havayı doldurmasından belliydi. Buna karşılık benim vücudum da tepki verdi. Yumuşadım ve kalçalarımın arası ıslandı, göğüslerim ağırlaştı, uçları hassaslaştı.

Etekliliğimi kavradım, sanki beni sabit tutacakmış, sanki cankurtaran halatım olacakmış gibi malzemeyi çektim. Ama maddi bir bağ istemiyordum.

Banner'ı istedim.

Yavaşça gözlerini açtı. Yüz hatlarının keskinliğini görebiliyordum ve yemin edebilirim ki yüzünde kurdunun titreyişini gördüm, sanki yer değiştirmesine az kalmış gibiydi. Bunun beni neden bu kadar tahrik ettiğini bilmiyordum ama yoğunluğundan titriyormuşum gibi hissedene kadar tahrik etti.

İçimdeki ani ve şiddetli koşma isteğinin nedenini bilmiyordum. Sanki bedenim kendi kendine çalışıyormuş gibi bir adım geri attım, sonra bir adım daha.

Kalbim hızla atıyor, boncuk boncuk ter vücudumu kaplıyordu. Ve tanrılar, ıslanmıştım, uyarılmam iç uyluklarımdan aşağı kayıyordu.

Banner'ın burun delikleri derin bir nefes aldığı anda alevlendi ve bana doğru bir adım daha atarken alçak bir onu terk etti, çizmeli ayaklarının ağır düşüşü altında dallar kırıldı.

Atının kişneme sesi ve geri çekilen adımlarını takip eden toynakları havayı doldurdu. Küheylan, terbiyecisinin dönüşmekte olduğu yoğun yırtıcılığı şüphesiz hissetmişti.

Bir adım daha geri attım ve bir adım daha. Banner etrafımızdaki havayı titreştiren yavaş bir ses çıkardı. Başını eğdi ama bakışlarını üzerimden ayırmadı ve dudakları yavaşça aralanıp sırtmaya başladığında, köpek dişleri gözlerimin önünde büyüdüğünde, bundan zevk aldığını anladım.

Ben de öyleydim.

Koş, diye fısıldadı zihnim ve bedenim anında bu emre uydu.

Topuklarımın üzerinde dönüp malikâneyi çevreleyen kalın ağaç sırasına doğru koşarken nefesim kesildi; bacaklarım beni çalılıkların arasından geçirip ormanın derinliklerine götürdü. Omzumun üzerinden baktım ve Banner'ın hareket etmediğini gördüm. İnanılmaz derecede büyüdüğünü, kaçmama izin verirken sırtışının daha da genişlediğini izledim.

Kovalamak istiyor. Bunu bekliyor.

Bakışlarım kasıklarına indi ve gözlerimin daha da açıldığını hissettim. Tanrım, sertleşmişti, kalın ve uzun aleti kasıklarındaki materyale baskı yapıyordu ve ayağımın neden oldu, kendimi düzelterip öne doğru bakmadan önce hafifçe yuvarlanmama neden oldu. Sonra ormanı yırtarcasına bana geldiğini duydum. Sanki ağaçları yerinden söküyor, köklerini koparıyor gibiydi. gövdelerini sanki dallarmış gibi savurarak yerden kaldırdı.

Adrenalinin damarlarımda dolaştığını hissettim ve daha hızlı koşmaya başladım. Gerçek şu ki kaçmak istemiyordum. Tek hayal edebildiğim Banner'ın arkamdan gelip beni yere serdiği, kıyafetlerimi parçaladığı ve mümkün olan en ilkel, en çığ şekilde ırzıma geçtiğiydi.

Ben hızlıydım ama o daha hızlıydı.

Beni kolayca yakalayabileceğini bilmeme rağmen, Banner sanki onu da heyecanlandırdığı için kovalamacayı uzatmak istiyormuş gibi birkaç adım arkamda durdu.

Ormanın derinliklerine doğru koştukça daha da heyecanlandım. Daha çok tahrik oldum. Islaklığım o kadar kaygandı ki, iç uyluklarımdan aşağı damladığını hissettim ve cildimin ihtiyaçtan kayganlaşmasına neden oldu.

Klitorisim zonkladı, iç kaslarım büyük ve önemli bir şeye sahip olma ihtiyacıyla sıkıştı... sadece Bannerın bana verebileceği bir şey, beni boğulana kadar doldurdu, gerildim ve ağzına kadar horozla dolana kadar.

Zihnimde dolaşan bu müstehcen düşünceler ve görüntüler hâlâ çok yabancıydı, masum ve alışık olmayan bedenim onları kavramaya ve anlamaya çalıştığım için aynı anda hem sıcak hem de soğuk hissediyordu.

Hayatımda hiç bir zaman bir sakin -Banner'ın- amımı dolduracağını düşünmemiştim. Erkeksi erkeğim içime girip çıkarken, beni kendi zevki için kullanırken, tırnaklarımı kaslı bir sırtın genişliğinde sürüklemeyi hiç hayal etmemiştim.

Ormanın o kadar derinlerindeydim ki hava çok daha karanlıktı, ay ışığı ağaçların tepelerinden geçip yere neredeyse hiç ulaşmıyordu. Ama etrafımı yeterince iyi görebiliyordum. Yaklaştığını duydum, sıcak nefesini enseme hissettiğime yemin edebilirim. Kollarımın ve bacaklarımın titrediğini, derimin gerildiğini, kalbimin hızlandığını hissettim.

Sonra kolları beni sardı ve tıpkı hayal ettiğim gibi beni yere indirdi. Kendimi durduramadan düşüyordum, ama bedenlerimizin yerini değiştirdi, böylece yere çarptığımızda o altta kaldı, kasları beni kayaların ve yeşilliklerin sertliğinden, çalılık köklerinden korudu.

Bir saniye sonra sırtüstü döndüm ve bir saniye sonra da Banner'ın devasa vücudu üzerimde belirirken ormanın zeminine bastırıldım. Kurdunun yüzünün yüzeyinde bir kez daha titreştiğini görebiliyordum, hayvan tarafının parçaları ve parçaları ortaya çıkıyor, bana şu anda ne kadar ilkel ve tahrik edici olduğunu, kontrolünü nasıl zorlukla sürdürdüğünü gösteriyordu.

Gözlerini kapadı ve yüzünü buruşturdu, dudakları keskin dişlerinin arasından sıyrıldı, çenesi sıkıca kenetlendi. Ellerini başımın iki yanına dayamıştı, ön kolları damarlı, pazuları şişkin ve kontrol altında tutmaya çalıştığı güçten dolayı titriyordu.

Belki de korkmalıydım çünkü kontrolünü sağlamakta zorlanıyor gibi görünüyordu. Ama tek hissettiğim bu uyarılma telaşı, amımın daha da ıslanması, meme uçlarımın zonklamasıydı.

Nabzım hızla atıyor, nefesim kesiliyor, sonra ne olacağını görmek için bekliyordum.

"Luna..." Sanki gerisini söyleyemeyecekmiş gibi çenesini sıktı.

Onu zar zor anlayabiliyordum, sesi o kadar bozuk ve alçaktı ki, şu anda içinde insana dair neredeyse hiçbir ipucu yoktu. Ama kendimi ellerimi kaldırıp avuçlarımı göğsüne koyarken buldum, kalbi o kadar hızlı ve sert atıyordu ki kendimi parmaklarımı göğüs sertliğine doğru hafifçe kıvrırken buldum. Bu küçük hareket onu alçak bir hırıltıya boğdu ve gözleri parlayarak açıldı.

"Kendimi kontrol edemiyorum." Sesi titreşiyordu.

Kurdunun tekrar yüzünde titreştiğini, yüz hatlarının değişmeye başladığını gördüm. İçimdeki kasların, onun kendine hakimiyetini bu kadar kaybettiğini ve içindeki canavarın ortaya çıktığını, bu anı da yaşamak istediğini bildiğim için sıkıldığını ettim.

"Ah, genç kız. Kızım," diye inledi. "Kurdumu kontrol etmeye çalışıyorum ama o..." Gözlerini daha sıkı kapattı. "Ama nasıl duracağımı, nazik olacağımı bilmiyorum, küçük dişi. Benden ve iddiadan nasıl korkmayacağını bilmiyorum."

Düşünmedim, sadece hareket ettim. Gömleğini yukarı çekmeye başladım, Banner'ın gözleri artık açıktı, benimkilerin kırmızı ışıltısı ve onunkilerin mavi ışıltısı ortalığı aydınlatıyor ve şiddetli bir tutkunun mor sisini yaratıyordu.

"Bana sahip çık Banner. Eşini istediğin şekilde al." Ondan çıkan alçak sese bayıldım. "Senin kurdun da yükselsin ve eşini alsın."

Sonraki birkaç saniye Banner'ın hareket ve eylem bulanıklığı içinde geçti. Gömleğini yırtarcasına çıkardı, hafif bir rüzgâr onu yapraklarla dolu zemine uzanmak üzere götürmeden önce etrafındaki kumaş dalgalanıyordu.

Muhteşem dostumun kurdunun izin vermesini izledim. Tırnakları vahşi pençelerdi, dişleri daha keskin, köpek dişleri daha uzundu.

Tek yapabildiğim onun altında yatmak ve tüm kontrolü Banner'a

Gömleğimi yakaladı ve ikiye ayırdı, kumaşın parçalanma sesi ağaçlarda yankılandı. Kuvvetin etkisiyle göğüslerim titriyordu ve avuç içleri hemen tümseklerimin üzerindeydi.

baş ve işaret parmakları tepe noktalarından çekerek, acı ve zevk içimde bir arada patlayana ve ne kadar iyi hissettiğimi haykırana kadar meme uçlarımı çimdikledi.

Şu anda tamamen hayvani olduğunu söyleyebilirdim, insan tarafının çok küçük bir parçası ön plana çıkıyordu. Hırıltılı sesler çıkarıyordu, alçak, tehditkâr hırıltılar ve dişleri... Tanrım, dişleri çok keskin ve uzundu, bakışları boynuma doğru kayarken iri köpek dişlerinden salya damlıyordu.

Tenim karıncalandı, boğazımın derinliklerine gömülme fikri bile içimde bir ıslaklık dalgasının oluşmasına neden oldu. Ve bunun olduğu anda beni kokladığını biliyordum çünkü bakışlarını bacaklarımın arasına indirdi, elleri şimdi iç uyluklarımdaydı, bacaklarımı daha da açtı ve sadece baktı. O kadar uzun süre baktı ki amım zonkladı, iç kaslarım sıkıca kenetlendi ve bol miktarda uyarılmamın içimden kayıp kıcımın kıvrımından aşağı kaydığını hissettim.

"*Na stioban fliuch*," diye zevkle mırıldandı, bu kelimeleri o kadar derinden mırıldandı ki, aslında bunu tam hissettim. ", genç kız. Ve hepsi benim için."

Ve sonra oradaydı, kalçalarımın arasında, yüzü amıma gömülmüştü. Ağaç tepelerine bakarken gözlerimin açıldığını hissettim, ay ışığının parçalarını görüyordum.

O kalın kası tekrar aşağı çekip içime sokmadan önce beni kedi deliğimden klitorisime kadar yaladığını hissettiğimde nefessiz ve sessizdim. Beni tüketen bombardıman hisleri arasında nefes almaya çalışırken gözlerimi sıkarak haykırdım.

Bana karşı hırıliyordu, sözleri duyulmuyordu, benim için anlaşılmazdı. Onun Galce konuşması beni tahrik ediyor, tekrar tekrar ağlamama neden oluyordu.

"*A shùgh mo chridhe*." Banner yüzünü amımın her yerine sürdü, ıslaklığımı yanaklarına ve ağzına bulaştırdı ve yine de vazgeçmedi. "Benim en tatlı. Sevgilim." Klitorisimi ve am dudaklarımı yalamaya ve emmeye devam etti ve sanki tadıma açmış gibi dilini bakire açıklığıma sokup çıkardı.

"Benim için bu şekilde boşalacaksın, ağzım amının üzerindeyken ve o tatlı bal boğazımdan aşağı süzülürken," diye homurdandı.

ve daha fazla zevk kıvılcımının içimden fırladığını hissettim.

Artık gözlerimi açık tutamıyordum, ellerim saçlarına , tellerini o kadar sert çekiyordum ki canını yakıyor olmam gerektiğini biliyordum. Ama hiçbir şey söylemedi, beni itmedi ve bunun yerine dudakları ve diliyle beni becerirken yüzünü daha sert bir şekilde amıma gömdü.

"Benim için bu şekilde geleceksin ve tüm nektarı içmeme izin vereceksin, boğazımdan aşağı akmasına izin ver ve sonra beni besle." Sözleri o kadar iğrençti ki o zaman boşaldım, bacaklarım da açılırken haykırdım, ağzı hiç durmadı ve ben solmuş bir karmaşa olana kadar vücudumdan doruk noktamın her damlasını çekti.

Yine de durmadı, amımın dudaklarını emdiğini, dilini yarığımda aşağı yukarı gezdirdiğini hissettiğimde durmadı. Ellerin kalçalarımın yukarı çıkıp karnımı kapladığını, iri parmaklarının uzandığını ve avuç içlerinin tüm genişliği kapladığını hissettiğimde gözlerimi açtım ve kendimi vücudumun uzunluğuna bakmaya zorladım. Beni yerken izlememi *isteyen* eşimin parlayan mavi gözlerine baktım.

"Sen benimsin, sevgilim." Dilini merkezimde gezdirirken bana odaklanmaya devam etti ve bu kirli eylemi gördüğümde emin oldu. Pembe dilinin aynı derecede pembe olan etimde dolaştığını görünce keskin bir nefes aldım.

Dudaklarımı ayırıp klitorisimi aralarından müstehcen bir şekilde çıkardığında ve sonra demeti ağzına alıp etrafında mırıldandığında, daha küçük bir orgazmın daha içimden geçtiğini hissettim.

Onaylayarak homurdandı, dudaklarından Gal dilinde daha sert kelimeler döküldü.

Ayağa kalktı, pantolonunu indirirken elleri belindeydi, horozunun ağır, büyük uzunluğu şimdi sınırlarından kurtulmuş olarak öne fırladı. Ucu bombeliydi ve şimdiden bol miktarda döl sızdırıyordu.

Kocaman sikini kavradı, avucu ağır uzunluğa mükemmel bir şekilde uyacak kadar büyüktü. Banner elini tabandan uca doğru sürükledi ve sonra tekrar aşağı indirdi. Yavaş ve neredeyse tembelce.

Bunu tekrar tekrar yaptı, mastürbasyon yaparken amıma , sakın hareketler, sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi. Ve tüm o dölleri... Tanrım, tepeden orman zeminine damlamaya devam ediyordu ve ben hepsini yutmak, bir damlasını bile ziyan etmemek istiyordum.

Taşaklarının ağırlığı aletin altında asılı duruyor, hızını artırıp mastürbasyon yaparken hafifçe ileri geri sallanıyor, etli pençesi kolan üzerinde daha hızlı yukarı aşağı hareket ediyordu.

Ne yaptığının farkında değildim, ta ki doğrulana, daha yakına eğilene ve dilimi başı boyunca sürükleyene, küçük delikten hâlâ damlayan dölleri yalayıp yutana ve daha fazlası için inleyene kadar. Tadı vahşi ve sarhoş ediciydi.

Sikin başı ağzımda çentikliyken, ön spermi emdim ve aynı anda yüzüne bakmak için bakışlarımı kaldırdım. O kadar vahşi bir ifadeyle bana bakıyordu ki içimde bir ürperti hissettim. Ve bu beni daha da ıslattı.

Üst dudağını keskin dişlerinin arasından kıvırdı ve elini başımın arkasındaki saçlarıma doladı. Beni sikinden daha aşağıya iteceğini düşündüm, itiraz edecek değildim. Ama onun yerine parmaklarını saç tellerime doladı ve beni geri çekti, aletin ucu *duyulabilir* bir sesle serbest kaldı.

O kocaman fiçı büyüklüğündeki göğsünü bana doğru indirdi, yüzünü boynumun kıvrımına yaklaştırdı ve sonra sadece... içine çekti.

Sesi mırıldanıyormuş gibi geliyordu, büyük kurt şekil değiştiren dostum boğazıma sokulup beni koklarken kedi gibi davranıyor, derin nefesler arasında hırıliyordu. Sonra bunu dilini uzun süre sürükleyerek, ben ona yapışıp sürekli inleyene kadar etimi yalayıp daha da hassaslaştırarak sürdürdü.

Ne kadar süre beni yalayıp kokladığını bilmiyordum, boğazımın her iki yanı arasında gidip geliyor, burnunun ucunun çene çizgime kadar kaymasına izin veriyor, yanağımın üzerinden geçiyor ve sonra dudaklarını nazikçe dudaklarıma değdiriyordu. Büyük nefesler almaya devam etti ve ardından derin bir onay homurtusu çıkardı.

"Çok tatlı. Tadın, kokun. Lanet olsun, genç kız... çok tatlı," diye homurdandı.

Uzaklaştığında yumuşak ve rahatlamıştım, kendimi yere bıraktım ve kapüşonlu gözlerle ona baktım. Vücudumun her yeri karıncalanıyor, boğazımın derisi orada geçirdiği zaman nedeniyle hassaslaşıyor, yanaklarını ve çenesini kaplayan tüyler etimi aşırı hassaslaştırıyor, en iyi şekilde hafifçe yakıyordu.

"Uyluklarını daha geniş aç, sevgilim." Tekrar sikini kavradı ve kendini okşamaya başladı. Kökten uca. Kökten uca.

Ve her yukarı kalkışında, sikinin ucundan bir damla daha döl fışkırtmaya devam etti. Ve o damlacığın yere düşmeden önce hâlâ şaftına bağlı beyaz, kalın bir ip halinde yavaşça yere doğru ilerleyişini izlerken donup kalmıştım.

Manzara o kadar sıcaktı ki diri diri yanıyormuşum gibi hissettim.

Kaslarımın itiraz ettiğini hissederek bacaklarımı daha geniş açtım, ayaklarımı düzleştirdim ve her bir mahrem, şiş ve sıırıslıkam yerimi görmesine izin verdim.

Tekrar hırladı ve bu ses beni doğrudan amıma kadar deldi. O kalın ucu girişime çentik atmasını ve derinlere sokmasını memnuniyetle karşıladım, ama bunun yerine yaklaştı ve tepesini yarığıma yukarı ve aşağı sürtmeye başladı.

"Mmm," diye mırıldandı. "Çok sıcak ve ıslak. Seni işaretlememe izin vererek çok iyi yapıyorsun, böylece her lanet olası piç üzerindeki kokumu alacak ve boğazlarını parçalayacağımı bilecek ve sana bakarlarsa gözlerinden hayatın akıp gitmesini izleyeceğim."

Yavaşça amımdan başını kaldırıp yüzüme baktı, hâlâ aletini yarığıma sürtüyordu. Ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Şu anda düşünemiyordum, cevap vermek için tutarlı bir şekilde konuşmak şöyle dursun. Ama bir cevap beklemediğini ve benden herhangi bir kelime istemediğini biliyordum.

Söylediği şey bir beyandı, bir gerçektir.

Aletini sıırıslıkam, sıcak ve hassas amcığıma defalarca vurduğunda nefesim kesildi, ta ki özensiz sesler ağaçlarda yankılanana ve yüzüm kadar.

Banner bir elini başımın yanında yere vurdu ve gözlerimin içine bakarken sikini amıma vurmaya devam etti.

Ellerimi pazusundan yukarı kaydırdım, dokunuşumun altında kasların esnediğini ve gerildiğini hissettim ve sonra kollarımı omuzlarına doladım ve göğüslerimiz birbirine değene ve ağızlarımız bir saç teli uzaklığında olana kadar onu kendime çektim.

"Al beni, Banner. Eşini istediğin şekilde sahiplen... Türünün talep ettiği şekilde."

Çıkardığı sert ses göğsümün derinliklerine saplandı ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı, dişlerimiz birbirine çarptı, köpek dişlerinin ölümcül hissi ağızımı sıyırdı. Kendi dişlerimin karşılık verdiğini, da uzadığını, alt dudağını deldiğini hissettim, böylece dilimi kaplayan sıcak, zengin kanının tadına baktım.

Bu tatla birlikte içimde bir şeyler koptu, boğazımdan bir inilti koptu ve sanki o benim cankurtaran halatımmış da ben okyanusun ortasında boğuluyormuşum gibi kollarımı ona sımsıkı doladım.

"Ah, genç kız," diye homurdandı ve öpüşmeyi kesti, başını yana eğdi, böylece ağızım çene çizgisi boyunca sıyrıldı ve ağızım boğazının dibinde alıcı buldu.

Nabzının ağır atışını hissettim ve dilimi üzerinde gezdirdim, teninin tuzlu, baharatlı kokusu beni daha da çıldırttı. Kana susamışlığım öyle güçlü kükrüyordu ki başım dönüyordu ve dostumdan içmekten başka bir şey .

"Yap şunu, sevgilim. ," diye o kadar yüksek sesle homurdandı ki, yüz mil yarıçapındaki herhangi birinin vahşi dostumu tutkunun sancıları içinde duyabileceğinden hiç yoktu. "Benden al. Bedenimden rızkını al. Seni beslememe izin ver, *Gràidhean*."

Bildiğim bir sonraki şey, ağızımı açtığım ve dişlerimi onun kaslı boynuna batırdığımdı. O inledi, ben de inledim; kanının gücü ağızıma dolup boğazımdan aşağı akarken bedenim sarsıldı. Büyük yutkunmalar yaptım, tadı o kadar yoğun ve zengindi ki, içindeki güç bana hayat veriyordu.

Banner'dan ne kadar içtiğimi bilmiyordum ama o hiç , sadece boğazını benim için açık tuttu ve doymama izin verdi. Vücudunun hareket eden tek kısmı alt yarısıydı, sikini bana doğru bastırıyor, o kalın erkek eti ipini kalçalarımın arasına sürüyor, yapmak üzere olduğumuz eylemi taklit ediyordu.

Uzun dakikalar sonra, boğazının kenarındaki tutuşumu kırdım ve uzun, umutsuz bir nefes çektim. Banner bir kez daha üzerime çıkıp bana bakarken ağzımın kenarından bir damla kanın süzüldüğünü hissettim. Odak noktası dışarı akan kandı.

Ben daha ne planladığını anlamadan dilini tenimde gezdiriyor, kanı yalıyor ve o kalın kası ağzıma sokuyordu. Onu hayatın kendisiyle yarışan bir çaresizlikle öptüm, tat tomurcuklarımda ikimizin karışımını tattım.

Kalçalarımı beline doladım, amımı ona sürüyor, öpüşürken inliyor ve sanki gibi ona yapışıyordum.

"Tadım nasıl Luna'm?" diye mırıldandı, dudakları benimkilere zar zor dokunuyordu.

"Zengin bir şarap gibi. Vücudumu daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde ateşleyen nadir bir bağbozumu gibi."

Dudaklarını benimkilerin üzerinde ileri geri oynattı.

"Sen benim ilkimdin Banner. Tadına baktığım ilk insan ya da Öteki Dünya."

İnledi ve beni tekrar öptü ve uzun dakikalar boyunca bunu yaptık.

"Sik beni," diye fısıldadım sonunda, tutarlı bir cümle kurabildiğimde, daha önce hiç bu kadar kaba, gırtlaktan gelen kelimeler söylememiştim.

Kendimi ellerimin ve dizlerimin üzerinde, Banner'ın kocaman göğsü sırtımı kaplamış, kaya gibi sert aleti kıkımın dikişine bastırılmış ve ön sperminin sıcak, kaygan hissi tenime bulaşmış halde bulmadan bir saniye önce vücudunun gerildiğini hissettim.

"Lycan'ının beni almasını istiyorum." Omzumun üzerinden baktım. "Eşimin beni almasını istiyorum." Bir saniye kıpırdamadı, sonra arkama geçip bacaklarımı açmak için kalçasını kullanırken yüzünün aceleyle buruştuğunu gördüm.

Etrafımızdaki havanın değiştiğini hissettim.

Artık Banner'a ait olmayan bir sesle, "Yavaş olamam," dedi. "Nazik olamam, genç kız."

Üst bedenimi yere indirip kıkımı dışarı çıkarırken dudaklarımı yaladım ve başımı salladım. Ne yaptığıma baktı

pençe uçlu elini ağzına götürdü ve çenesinde gezdirdi.

"Al beni," dedim tekrar ve ben daha nefes alamadan ensemden kavradı, yüzümün yan tarafını orman toprağına bastırdı ve sikinin şişkin ucunu bakire amıma yerleştirdi. "*Evet*," diye uzun ve yüksek sesle inledim ve gözlerimi kapattım, pençelerinin etime battığını hissettim. Nefes alışının sertleştiğini duydum, her yanımdan pompalama sesleri geliyordu, onun için o kadar hazır hale gelirken amımın sularının kalçalarımın aşağı damladığını hissettim ki, tüm bunlardan utanmalıyım.

Ona tekrar, tekrar ve tekrar yalvarmak üzereydim ama homurdandı ve tek bir sert hamlede tüm o siki sokarken kelimeler boğazımda düğümlendi.

Sırtım yerden kalktı, gözlerim açıldı ve acı çekecek kadar gerildiğimi ve kadar dolduğumu hissederek haykırdım ki sanki boğuluyormuşum gibi hissettim.

Kabzasına kadar gömülmüşken, kocaman taşakları şişmiş klitorisime çarparken, nefes alamıyormuşum gibi hissediyordum.

Diğer eliyle belimi kavradı, parmakları içeri girdi, pençeleri derimde hilal şeklinde izler bıraktı. Acıyı hissettiğimde, kanın kokusunu aldığım ve daha fazlasını arzuladığım bu doğrulandı.

Banner arkamdan hırılıyor ve hırılıyordu, o kocaman sikini yavaşça benden çekerken, başı şimdi girişime saplanmıştı. Ensemdeki eli sıkılaştı, kalçamdaki eli de tekrar sokmadan hemen önce sıkıldı.

İçime doğru ittiği kuvvetin etkisiyle göğüslerim titriyordu ve başımı arkaya doğru eğip gözlerimi sıkıca kapattım; rahatsızlık ve acı, hissedebileceğimi hiç hayal etmediğim bir zevke dönüşüyordu. Yaralı bir hayvanı andıran sesler çıkarıyordum ama Banner'ın bundan hoşlandığını biliyordum. İçimde şiştiğini hissettim ve beni becerirken döllerinin sıcak püskürtülerinin içime olduğunu hissettiğime yemin edebilirim.

"*Ahhh*," diye kükredi hayatımda duyduğum en vahşi sesle. "*Mionag*." Çekildi, bir saniye am deliğimde durdu, sonra son iki seferdeki kadar sert ve kaba bir şekilde geri daldı.

Bunu tekrar tekrar yaptı, beni bir vahşilikle, bir vahşilikle becerdi, parmaklarımı toprağın içine kıvırdım ve vücudum pompalayan kalçalarının gücü için öne doğru itilirken, onun daldırma horozunu almak için kavradım. Bu erkek vahşiydi, çıldırmıştı.

Ve o benimdi.

"Sen benimsin, genç kız." Boynumun arkasını sıktı ve kalçalarını ileri atıp geri çekilirken beni hareketsiz tuttu.

İleri atılıp geri çekildi. İçeri ve dışarı.

O boşalmazsa ölecekmiş gibi sikti beni.

Tek duyabildiğim onun kaba, bozuk Galce'siydi. Hissedebildiğim tek şey, ikiye ayrılmak üzere olduğum noktaya kadar beni dolduran horozuydu. Tek istediğim daha fazlasıydı.

Şu anda konuşamıyor, düşünemiyor ve hatta doğru düzgün göremiyordum. Tek yapabildiğim beni kullanmasına, bedenimi yağmalaması ve talan etmesi için aracı olmasına izin vermektir.

Bana işlerin tekrar değişmek üzere olduğunu söyleyen boynumda sıkılaştıran parmaklarıydı. Ve işte o zaman sırtım göğsüne çarpma kadar beni kuvvetlice yukarı çekti, aleti hala vücudumun derinliklerindeydi, iç kaslarım onun devasa çevresini sert ve acı verici bir şekilde sıkıyordu.

"Bunu hissediyor musun?" diye kulağımın kabuğuna doğru homurdandı ve girip çıkmaya başladı. "Beni ne kadar sertleştirdiğini hissediyor musun? Senin için ne kadar kalın olduğumu?" Kendini tamamen içime gömdü ve hırladı. "Seni kadar çok tohumla dolduracağım ki, önümüzdeki birkaç gün boyunca bu dar amcıkta kayacak, kızım."

"Evet," diye nefes aldım ve kıcımları daha fazla dışarı çıkaran sırtımı eğdim, meme uçlarım bu soğuktan ve uyarılmamdan sıkılırken göğüslerim soğuk havaya doğru itildi.

Banner tekrar homurdandı ve aniden ellerinden biri göğüslerimden birini kapladı, parmakları uzun ucunu çekti, bu da amımın tepki olarak horozunun etrafında sıkılmasına neden oldu. Beni sert ve hızlı bir şekilde becermeye başladı, vücudum onunkiyi kaynaşmıştı, böylece kaçış yoktu, *onun* istediği dışında benim tarafımda hiçbir hareket yoktu.

Elini karnımdan aşağıya, kalçalarımın arasına kaydırıp bir parmağını klitorisime sürmeye başladığında sert ve ani bir şekilde boşaldım,

Kıvılcımlar bedenimi aydınlattı. Bir ılık beni terk etti, o kadar yüksekti ki aa tepelerinden kuşların rktğn duydum.

"Ah. Evet," diye homurdandı ve özellikle sert bir şekilde çarptı, kık yanaklarım gten titriyordu. "Bana bak, genç kız." Bunu yapabileceğimi nasıl düşündüğünü, şu anda beni sertçe iftleştirirken dayanmaktan başka bir şey yapabilecek kadar nasıl tutarlı bilmiyordum.

Ama aldığım zevk beni tkietmeye devam ederken bile başımı yana çevirdim, sarı saçlarımın uzun dökülüşü omzumun üzerinden sırtımdan aşağıya doğru kayıyordu. Kalçalarımın arasında duran eli birden boğazıma dolandı, parmakları ve avuçlarından oluşan bir tasma, ağızını ağızıma bastırıp dilini dudaklarımın arasına daldırırken beni tam istediğı yerde tutuyordu.

Beni o kadar uzun süre, kadar derinlemesine öptü ki, sanki bütün gece içmiş gibiydım, kafam bulanıktı, vücudum gevşemişti, i giren sikini kabul ettim, aıldım ve doldum.

Ve öpüşmeyi kestiğinde, bir yudum hava emiyordum. Ağızı tekrar boynumdaydı, dudakları boğazımla omzumun birleştiğı deri şeridine doğru kayıyordu. Dili, başımı yana bırakıp gözlerimi kapatana ve parmaklarımı sert beline doğru kıvrırmak için arkaya uzanana kadar son derece hassas noktada gezindi.

"Her şeyimi alacak mısın, Luna?" Cevap veremedim, o yüzden nefesimi verdim ve cevabımı inleyerek . "Her lanet gece seni doldurmama izin verecek misin?"

Tanrım, sözleri açık bir ateşin üzerine dökülmüş benzin gibiydi, içimde gökyüzüne ulaşan parlak bir orman yangını yakıyordu.

"Evet, sevgilim... evet, bunu istediğim zaman yapmama izin vereceksin, değil mi?" Bunu bir soru gibi ifade etmedi. "Buna en az benim kadar ihtiyacın olacak. Tanrım, bu amcığın sikimin etrafında kenetlendiğini hissetmek, sanki tohumuma o kadar amışsın ki çaresizlikten lyormuşsun gibi vücudunun beni sağdığını hissetmek neredeyse kontrolümü kaybetmeme neden oluyor."

Ağızının açıldığını, köpek dişlerinin boğazımı tırmaladığını hissettim. İşte o zaman boşaldım, tam boynumu delerken, tam hırlarken ve parmaklarını çenemin hemen altındaki bölgede sıkıca tutarken

Bana sahip çıkma işaretini verirken, kalçalarını bana doğru çarpmaya devam ederken, horozu vücuduma girip çıkarken beni hareketsiz bıraktı.

ıkardığı ses derin ve sertti, ilkel ve hayvani ve tek yapabildiğim onu almaktı, amımın duvarları o delici kolan üzerinde sertçe kenetleniyor, tıpkı söylediği gibi onu sağıyordu. Sanki vücudum onun dlne susamıştı ve o bana sahip olduğu her şeyi verene kadar doymayacaktı.

Sonra vücudu arkamda gerginleşti, diğer kolu gğşmn etrafında dolaştı ve beni ona sıkıca tutan sert, kaslı bir bant haline geldi. Yakın olduğunu biliyordum.

Hareketleri bir an için sarsıldı, sonra neredeyse sonuna kadar çekti ve sonra tekrar eve çarptı, beni tohumuyla doldururken hareketsiz kaldı. Sıcak, kalın fıskiyelerin ondan çıkıp rahmime doğru fışkırdığını hissedebiliyordum, sikiinin daha da kalınlaştığını, daha da uzadığını ve sertleştiğini yemin edebilirdim. Bu şimdiye kadar hissettiğim en yoğun duyguydu, o kadar ki içimden geçen rpertiye durduramayarak tekrar boşaldım.

Aletin içimde bir kez daha sarsıldığını hissettim, ardından boğazımdaki mührü kırmadan önce kalın, sıcak bir dl dalgası doldu ve ikimiz de nefese kaldık. İki elini yere dayamadan önce boğazımdaki tutuşunu gevşetti, momentum gğşn sırtıma doğru itti ve beni geriye doğru götürdü.

Avularımı onunkilerin yanında dzleştirdim ve Bannerın sert bir homurtuyla çıktığını hissettim. Anında, tohumunun amımdan kaymaya başladığını ve i uyluğumdan aşağı kaydığını hissettim.

Bir saniye sonra koca ellerini kııma koydu ve yanaklarımı iyice ayırarak beni açarken şüphesiz az önce gömüldüğü yere baktı. "Tanrım, sevgilim," diye homurdandı. "ok muhteşemsin Luna." Omzumun üzerinden bakıp amıma odaklandığını ve döllerinin içimden kaymaya devam ettiğini gördüm.

Birden kendimi çok bitkin hissettim, uzuvlarım sanki demirle dolmuş gibiydi. Sanki bunu biliyormuş, hissetmiş ya da düşüncelerimi okumuş gibi Banner bir saniye sonra ayağa kalktı ve beni kucaklayıp kollarına aldı. Beni gğşnn sıcak sertliğine yasladı, ve nazikçe, çok tatlı bir şekilde başımın tacını öptü,

Bana Galce fısıldıyordu, sevgi dolu sözler olduğunu bildiğim yumuşak kelimeler.

Ona yaslandım, başımı göğsüne yasladım, hızla atan kalbinin sesi yavaşlamaya başladı ve beni daha da rahatlattı. Kollarımı boynuna doladım ve "Nereye gidiyoruz?" diye mırıldandım. Sesim yumuşak ve uyku ağırlığındaydı, orgazm sonrası yüksekliğim hala içimde akıyordu.

"Eve, sevgilim. Eve gidiyoruz."

Başımı geriye doğru eğdim ve yüzüne baktım. Odak noktası tam karşısındaydı, gözleri hâlâ mavi parlıyordu ama o kadar parlak değildi, sanki Lycan'ı da doymuş gibiydi. Nihayet.

Ormanda ilerlerken adımları yavaş ve emindi. "Seni yatağımıza götüreceğim ve sonra..." Sonra bana baktı. "Seninle biraz zaman geçireceğim."

EPİLOG Açık

Luna

Birkaç ay sonra

Banner'dan yayılan gerginliği hissedebiliyordum, olduğunu biliyordum, kurdunun kokusunu yüzeyden alabiliyordum. Ve göz ucuyla ona baktığımda, vücudunun ne kadar gergin olduğunu, kaslarının altın rengi tenine karşı daraldığını görebiliyordum. Nefes alırken burun delikleri açıldı ve ne koktuğunu anladım.

Kardeşim Adryan buradaydı.

Highlands'de birbirimizi her yönden tanımaya çalıştığımız aylardan sonra, okyanusu geçmek için bir tekneye binmiştik; neredeyse bir hafta süren bu yolculukta beni utanç verici bir şekilde deniz tutmuştu. Ama Banner sırtımı ovalayarak, midemi boşaltırken saçlarımı yüzümden uzak tutarak ve derin sesiyle bana fısıldayarak bunu katlanılabilir hale getirmişti.

Tüm yolculuk her şeyden çok bir bulanıklıktı ve sağlam karaya geri döndüğüm için o tekneden adım attığım andan daha fazla minnettar olmamıştım.

Şu anda Ryeka, New York'ta olduğumuz ve kardeşimi kendi topraklarında ziyaret etmek üzere olduğumuz için bu da bir şey ifade ediyordu.

"Burası bir kale, sevgilim." Banner belimdeki tutuşunu sıkılaştırdı ve beni vücudunun yanına çekti. "Kardeşinin güven sorunları var."

Hafifçe kıkırdadım çünkü sözlerinin ne kadar doğru olduğunu bilmiyordu. Başımı göğsüne yasladım ve her zaman beni rahatlatmış olan evime baktım. Ya da Banner hayatıma girene kadar öyle olduğunu sanıyordum.

Gerçek şu ki, en azından benim için, eşinizi bulmadan önce yaşadığınız hayat sadece bir bandajdı, sizi bir arada tutan bir şeydi. Sonunda diğer yarınızı bulduğunuzda bir bütün oluyordunuz, o ana kadar en ayrılmaz parçanızın eksik olduğunu fark etmiyordunuz.

"Seni seviyorum," dedim usulca ve başımı kaldırıp Banner'a baktım. Çoktan bana odaklanmıştı, gözleri mavi mavi parlıyordu ve yüzüne yavaş, neredeyse tembel bir sırıtış yayılmıştı. İşaret parmağını çenemin altına koyarak başımı biraz daha geriye eğdi ve yüzünü indirerek ağzıma bir öpücük kondurdu.

"Evet." Kardeşimin sinir bozucu sesi, Banner ve benim etrafımda yavaş yavaş dönmeye başlayan arzunun puslu kalınlığını delip geçti. "O boku burada ya da şimdi yapmayacağız."

Banner alçak sesle homurdandı ama bana bir kez daha uzun uzun öpücük verdi ve kardeşimi kızdırmak istercesine dilini dudaklarımın kenarında gezdirdi. Eğer dostum ve Adryan her zaman son sözü söylemek zorunda olan sinir bozucu alfalar olma konusunda birbirlerine bu kadar benzemeselerdi gülerdim ya da belki gözlerimi devirirdim.

"Neden siktirip gitmiyorsun, vampir?"

"Tamam, tamam, ," diye araya girdim, tam Adryan gölgelerin arasından çıkarken Banner'ın önüne geçtim. Dünya umurunda değilmiş gibi görünse de, dostuma bakarken gözlerinin hafifçe kısıldığını görebiliyordum. "Bu buluşmaya büyük bir sidik yarışıyla başlamasak nasıl olur?"

Banner'ın rahatladığını hissetmeden önce birkaç saniye boyunca her şey gergindi. Sonra kardeşim kocaman omuzlarını silkti.

"Sen buradayken ona katlanılabilmemiş gibi davranabilirim." Adryan bana yavaşça gülümsedi ve ben de bıkkın bir nefes verdim.

Hayatımdaki bu iki önemli erkek arasındaki kibir ve alfalık seviyesi beni boğabilirdi.

"Tanrı aşkına, Adryan," dedim sinirli bir şekilde, kızgınlığım zirve yaparken sesim yükseliyordu. "Lütfen, iyi geçinemez miyiz? Rol yapabilir misin

Bunu benim için yapacağını sadece sözlerinle değil, davranışlarıyla da gösterecek misin?" Banner'ın eli sırtımın alt kısmındaydı ve parmakları bana karşı esniyordu. Arkadaşımın hakkını vermeliydim çünkü kardeşime haddini bildirmek istediğini anladığımda geri çekildi.

Bütün bir alfa olayının tam bir döngüye girmesiydi.

Sonunda Adryan ellerini havaya kaldırdı, avuç içleri öne doğru, soğuk kalpli kardeşimin toplayabileceği her türlü teslimiyetin sahte bir göstergesiydi. Banner'a mümkün olan her şekilde küstahça gülümseyerek evin ön girişini işaret . Her ne kadar bu ikisinin zamanla birbirlerine alışacakları, hatta belki ortak bir zemin bulup birbirlerinin arkadaşlığından keyif alacakları gibi bir oyun oynayabilsem de, bunun bir yalan olacağını biliyordum.

İkisi de çok dik kafalıydı, her konuda inatçıydılar. Bu ikisi arasında hiçbir zaman ortak bir zemin olmayacaktı, sadece beni sonsuza kadar çileden çıkaracak bir itişme ve çekişme ve kafa tokuşturma olacaktı.

Banner'ın elini benimkinin içine soktuğunu hissettiğimde, ona baktığımda ve bana yansıyan tüm sahipleniciliği, tüm sevgiyi ve bağlılığı gördüğümde, başka hiçbir şeyin önemli olmadığını biliyordum.

Benim dik kafalı kardeşim değil.

Kimsenin bizi kabul edip etmeyeceği ya da paylaştıklarımızı onaylayıp onaylamayacağı değil.

Bunların hiçbirisi umurumda değildi, çünkü için ve geleceğim için önemli tek şey yanımda durması ve bana sahip olduğu tüm gücü ve daha fazlasını vermesiydi.

"Lass, kardeşin tam bir deli."

Odamla bağlantılı tuvalete girerken usulca güldüm. Gülüşüm biraz gergin oldu çünkü doğruyu söylemek gerekirse Banner kesinlikle haklıydı. Adryan hiçbir zaman "doğru" olmamıştı. Babamızın çarpık zihnini miras almakla kalmamış, bu dünyada geçirdiği yirmi küsur yıl boyunca etrafını saran şiddet ve zehir miktarı onu daha da dengesiz hale getirmişti.

Son birkaç saattir Banner'a bildiğim tek evi göstermiştim; ta ki onunla tanışana kadar. Artık burası evimmiş gibi hissetmiyordum. Çünkü benim evim Banner'ın olduğu yerdı.

Adryan'la bir yemek yedik, yemek güzel başlamıştı çünkü kardeşim ukalaca yorumlarını kendine saklamıştı. Ama sonra viskisini yudumlamaya başladı ve yıllar boyunca düşmanlarına karşı işlediği tüm cinayetleri "anımsamaya" başladı.

Ve kardeşim, kibirli bir pislik olarak, Banner'ı kışkırtmaya başladı, Banner'ın Adryan'dan yüzyıllarca daha yaşlı olmasına rağmen, eşimin "dünyanın en tehlikeli vampiri" kadar çok öldürmediğinden nasıl şüphe duyduğundan bahsetti.

Ve bu da kurdumun kasılmasına neden oldu, kendi alfa kibri, cesaretine ve erkekliğine açık bir meydan okuma karşısında yükseldi. Sesler yükselmeye başlamıştı, hırıltılar ve saldırganlıkları yemek odasını doldururken iri bedenleri sandalyelerinden kalkıyordu.

İşte o zaman gecenin bittiğini söyledim, bizi masadan kaldırdım ve Adryan'a sinir bozucu sarhoşluğunu evin diğer tarafında uyumaya gitmesi gerektiğini söyledim. Neyse ki bana "avlanması" gerektiğini ve "iğrenç olayların" yaşanacağından emin olduğu aynı evde istemediğini söyleyerek gitti.

Kardeşimin neyi kastettiğini anladığımda rahatsız olduğumu söylemek hafif kalırdı. Üstüne üstlük Banner kendini beğenmiş bir alfa olarak benimle çiftleşmeye niyetli olduğunu inkâr etmedi ve işleri daha da garip hale getirdi. Tüm bunlar yüzünden yüzüm hala yanıyordu ve kafamı çölün ortasında bir yerde bir deliğe gömme ihtiyacı daha çekici geliyordu.

Ama işte buradaydık, yatak odama geri dönmüştük, tüm çalışanlar da gittiği için ev hoş bir şekilde boştu. Kapıyı kapatıp aynadaki yansımama bakarken gerginliğin beni terk ettiğini hissedebiliyordum. Tuttuğum yorgun nefesi dışarı verdim. Ve orada durdukça vücudum gevşemeye başladı... ısınmaya.

Banner'ın ne kadar güçlü olduğunu, üstümdeyken vücudunun ne kadar güçlü olduğunu düşündüm, arkamdayken beni , vahşi bir şekilde alırken, ilkel bir şekilde , kalçalarımın arası acıyana ve tohumu iç kalçalarımı kaplayana kadar beni becerirken.

Tanrım, her zaman o kadar sert orgazm olur, o kadar çok boşalırdı ki, ertesi gün bile tohumunun vücudumdan kaydığını hissederdim.

Ve bu beni şimdi bile tahrik ediyor.

Mümkün olduğunca çabuk banyo yaptım, tüm kokuları sudan ve tenimden uzak tutmaya dikkat ettim, doğal aromamı koklamanın Banner'ı ne kadar heyecanlandırıldığını biliyordum.

Onu ne kadar zorladığını bilerek.

Ve her geçen an daha da tahrik oluyordum, ta ki havanın tenime değmesi beni ateşleyene kadar. Havluyu üzerime sarmaya devam ettim, giyinme zahmetine girmedim, Banner'a gücü olan tek kişinin o olmadığını gösterme zamanının biliyordum.

Tuvaletten çıktım, Banner'ın çoktan yatağa girmiş olmasını ya da muhtemelen ateşi körüklemesini bekliyordum. Ama onun yerine dostumu durduğum yerden yirmi adım ötede, ellerini iki yanında sıkıca kenetlemiş, göğsü nefes alıp vermekten inip kalkarken buldum.

Bakışlarımı geniş, sert göğsünden aşağı indirdiğimde, kocaman ereksiyonunun kasıklarına baskı yaptığını görünce şaşırmadım.

"Buraya gel kızım," dedi alçak sesle ve kollarımdaki ince tüyleri diken diken eden bir tonda.

Ama hareket etmedim. Bu Banner'a benim de gücüm olduğunu, fiziksel olarak benden yüz kat daha güçlü olmasına rağmen yine de onu zayıf düşürebileceğimi göstermekle ilgiliydi. Bu yüzden bir saniye orada durdum ve sonunda dudakları sırtarak kalkana kadar ona baktım. Ancak o zaman hareket , bir adım daha yaklaştım, sonra bir adım daha yaklaştım, ta ki ondan bir adım ötede durana ve ona yapışan zengin, karanlık kokuyu alabilene kadar.

Amımın daha da ıslandığını hissettim, öyle ki uyarılmamın bir çizgisinin iç uyluğumdan aşağı kaydığını hissettim. Bacaklarımı sıkmadım ve yerine duruşumu biraz daha genişlettim, böylece ona olan ihtiyacımın yoğun aromasını koklayacağını biliyordum.

"Mmm," diye inledi. "Kadınım bana aç, değil mi?"

Cevap vermedim, sadece bizi ayıran o kısa mesafeyi ilerlettim ve dizlerimin üzerine çöktüm. Gözleri parladı, çenesi sıkıştı ve yutkunurken boğazının nasıl çalıştığını izledim.

Onu şaşırttım. Güzel.

"Luna?"

"Şşşt," diye fısıldadım ve gözlerinin içine bakarken, uzandım ve zaten sert, kalın olan siki serbest kalana ve bekleyen elime doğru fırlayana kadar pantolonunu çözmeye başladım.

Eti avuçlarımı en erkeksi şekilde dolduruyor, aleti avuçlarımdan taşıyor ve amımı sıkıyordu.

İkimiz de bir şey söylemiyorduk ve duyabildiğim tek şey kalbimin atışı ve Banner'ın çılgınca nefes alışığıydı. Onu kökünden ucuna kadar okşamaya başladım, kolanını kavrarken parmaklarım dokunamıyordu, ağzım o siki tamamını almaya hazırlanırken sulanıyordu. Ama deneyecektim. Tanrılar bana yardım etsin, deneyecektim.

Ereksiyonuna baktım, başı alevlenmiş ve geri biraz daha koyuydu, ucundaki yarıktan şimdiden pre-cum damlıyordu. Yavaş ve istikrarlı bir avucumu yukarı aşağı hareket ettiriyor, taşaklarının gözle görülür bir şekilde sıkışmasını izliyor, ucuna geldiğimde elimi her büküğümde nefesindeki kesikliği ve sesindeki hırıltıyı duyuyordum.

Çevresel görüşümde, ellerinin yanlarında ne kadar sıkı kenetlendiğini görebiliyordum, eklemleri bembeyazdı, pençeleri yüzünden avuç içlerinin kesilmesinden kaynaklanan kan kokusu havayı dolduruyor ve beni onun sikinden daha fazlası için acıktırıyordu. Ama şu anda mesele bu değildi.

Tekrar yüzüne baktım ve ağzını açmasını izledim. Neler olduğunu sorgulamak, hatta belki de beni bundan vazgeçirmek üzere olduğunu biliyordum, bu yüzden bunu yapamadan önce dilimi yarığın üzerinde güzelce ve yavaşça sürükledim.

Tadı dilimde patladı, tadı tuzlu ve miskliydi ve o kadar bağımlılık yapıcıydı ki daha fazlasını istedim. Onu daha önce sadece bir kez bu şekilde tatmıştım, ama benim için o kadar çılgınca davranmıştı ki, beni yukarı çekip sikini amımın derinliklerine daldırmadan önce tek yapabildiğim başını emmek ve o lezzetli ön spermin bir kısmını yutmak olmuştu.

Ama şu anda acele etmek istemiyordum, yani elimden geldiğince. Kurdunun izin verdiği kadar. Çünkü onun söz konusu olduğu yerde çok büyük bir güce sahip olmama rağmen, bir Öteki Dünya erkeği

bir başkasının kontrolü ele almasına izin verme konusunda pek iyi değildi, bu kendi eşi olsa bile.

Başını ağzımın içine aldım, dilimi tepenin etrafında döndürdüm ve yarığa hafifçe bastırdım. homurdandı ve ellerinin saçlarıma dolandığını, başımı tam istediği yerde tuttuğunu hissettim. Onayımı mırıldandım ve onu daha hararetle emdim, daha fazla pre-cum çektim ve yuttum, daha fazlasına ihtiyacım vardı, karnımı doldurmasına ihtiyacım vardı.

Ve ağzımı onun uzunluğu boyunca bir inç daha batırdığımda, beni daha da yakınlaştırdığını hissettim, onu daha fazla almamı sağladı. İçimden daha fazla ıslaklık dökülürken inledim. Kalçalarım sırlıklam olmuş, kayganlaşmış ve müstehcen bir şekilde birbirine kayıyordu. Ellerimi kaldırdım ve parmaklarımı onun gergin kıkına , ağzımın içine itip geri çekerken kasların sıkıldığını hissettim.

Ağzımın içinde kendini beceriyordu ve uzun saniyeler boyunca beni kullanmasına izin verdim.

Ama bu, tabiri caizse diz çöktürebileceğimi göstermemle ilgiliydi. Bu yüzden nazikçe geri çekildim ve eğer ağzım sikle dolu olmasaydı onun kızgınlığını duyarak kıkırdayabilirdim.

Etinin dudaklarımdan kurtulmasına izin verdim ve o ağır uzunluğu elimle kavradım, göbeğine yaslanacak şekilde yukarı kaldırdım ve sonra hemen eğilip dilimi alt tarafı boyunca sürükledim. Tabandan uca doğru uzanan o kalın, nabız gibi atan damarın izini sürdüm. Üstümde hırıliyordu, sesi odada yankılanıyordu. Diğer elimle taşaklarını kavradım, ağırlıkları yoğurdum, derinin gerildiğini hissettim. Yakın olduğunu biliyordum.

Zonklayan damar boyunca tabandan uca doğru bir kez daha yaladıktan sonra sikiinin yarısını ağzıma aldım, olabildiğince derine batmaya çalıştım, başının boğazımın arkasına çarptığını hissedene kadar alabildiğim kadarını aldım. Derinden inledi ve sanki kendini kontrol edemiyormuş gibi kalçaları öne doğru sarsıldı.

Öğürdüm ve o da geri çekildi. Gözlerim sulanıyordu ama ellerim tekrar kıkının üzerindeydi, onu daha yakına çekiyor, tekrar yapmasını istiyordum. O da yaptı.

Aletinin tepesini boğazımın derinliklerinde hissettiğimde, onun etrafında yutkundum, Galce küfür etmesine bayıldım, acının sızısını hissettim

Saç tellerimi sıkıca tutarken elleri saçlarımdaydı.

Sonra kendimi başımı aşağı yukarı sallarken buldum, sikinin tamamını alamıyordum, bu yüzden elimi tabanına sardım ve ulaşamadığım yere mastürbasyon yapmaya başladım. Ondan fışkıran ve boğazımın arkasından aşağı akan, dilimi yıkayan dölllerinin tadına baktım ve çok yakın olduğunu biliyordum. istiyordum; her bir damlasını boğulana kadar yutmak istiyordum.

Banner aniden yankılanan bir patlamayla ağızımdan çekildi ve şaşkınlıkla nefes nefese kaldım, bitirmeme izin vermediği için protesto etmek üzereydim ki beni yerden kaldırdı, büyük avucuyla çenemi kavradı ve başımı geriye yatırdı. Acımasız ve tutkulu bir hareketle dudaklarıma yapıştı, dilini ağızımın içine soktu ve her bir santimimi keşfetti.

Ağızımın her yerini, dudaklarımın etrafını öperken, dilini hassas etimin üzerinde gezdirirken ve ben hepsini almaktan başka bir şey yapamazken öpüşme ateşli ve çılgınca, hatta özensiz bir hal aldı.

"Ah, genç kız, beni hiç memnun etmiyorsun." Geri çekildi ve gözlerimin içine baktı. "Ama boşaldığımda amına boşalacağım, bütün dölleriimi içine çekeceksin, böylece içten dışa benim gibi kokacaksın."

Karşılık olarak bir şey söyleyemeden beni yerden kaldırdı, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi omzunun üzerinden attı ve o koca pençesiyle kıcıma bir tokat attı. Avucunu yanaklardan birinin üzerine koyup alçak sesle hırladı ve yatağa doğru yürümeye başladı.

Belirsiz bir şekilde beni yere fırlattı, vücudum iki kez zıpladı, beklentim içimde akıyordu.

"Şimdi," dedi ve ben de sırtüstü dönüp ona başladım. Bir adım daha yaklaştı. "Şimdi eşimi iyice becermemin zamanı geldi, böylece kimin baskın anlayacak." Sırıttı yavaş ve kurtçaydı. "Ve bunu porselen tenine izlerimi bırakarak sağlayacağız, böylece herkes küçük dişime ne kadar takıntılı bilecek."

İKİNCİ EPİLOG

Luna
Yıllar sonra

"Emin misiniz?" Ellerini açıkta duran, yuvarlak karnımın üzerinde gezdiren yaşlı kadına bakarken sordum. Banner elimi sıktı ve ben de ona baktım, beni zaten niyetli, neredeyse endişeli gözlerle izlediğini gördüm. Güvenliğim için endişelendiğini bildiğimden ona güven verici bir gülümseme verdim.

Ona iyi olduğumu, hatta iyiden de öte olduğumu söylemiştim. Mutlu ve sağlıklıydım ve sonunda ruh eşim, hayatımın aşkı olacak kişiyi bulmuştum ve o da beni şiddetle seviyordu.

Ve şimdi bir anne olacaktım. Yıllar sonra, dünyayı gezdikten ve birbirimizi bedenimizin ve ruhumuzun her bir molekülüyle sevdikten sonra bir aile kuruyorduk.

Ama iri yarı Lycan dostum bana karşı çok korumacı, her parçamı sahiplenen biri olduğu için, hamilelik sırasında güvenliğim ve sağlığım için endişeleniyordu. Lanet parmağımı çarptığımda bile endişelenmişti.

Ben de onun avucunu sıktım, o da birleşen ellerimizi ağzına götürüp parmak eklemlerimi öptü.

"Oh evet. Bu doğru."

Aylar önce ilk tanıştığımızda Banner'ın Magdalena olarak tanıttığı kadına dönüp baktım. Yarı Lycan yarı cadı olan Banner, kapılardaki korumaları onun yarattığını söylemişti.

mülkü ve malikaneyi koruyordu. Parlak mavi gözleri ve kırlaşan saçlarıyla olduğundan daha yaşlı görüldüğünü hissediyordum.

"Gerçeğin rahminde büyüdüğünü hissedebiliyorum."

Ellerini karnımın üzerinde gezdirmeye devam etti, farklı noktalara hafifçe baskı uygulayarak nefesinin altında mırıldandı, sonra kendi sorusunu yanıtlamış gibi başını salladı. Çıkıntılı karnımın üzerinden bir kez daha geçtikten sonra gömleğimi düzeltti, sandalyesinde dik oturdu ve Banner'a ve bana çok anaç bir gülümseme verdi.

"İçinde üç küçük çocuk büyüyor ve güçleniyor." Ayağa kalktı ve çantasını topladı, Banner'la beni kanepede oturur ve haberin şokunu yaşarken bıraktı.

"Bunu sadece şuradan bile hissedebilirsin..." Ellerimi sallayarak karnımı işaret ettim. "Parmaklarını karnımda mı gezdiriyorsun?"

Yumuşak bir şekilde kıkırdadı. "Evet, her ne kadar görme yeteneğine sahip olsam da, sizin ufaklıklar çok güçlü ve ilgi odağı olmak istiyorlar. İnanın bana, bana ne kadar güçlü olduklarını göstermek istiyorlar." Kıkırdadı ve başını sallayarak Galce bir şeyler mırıldandı.

"Kutsanmış," diye mırıldandı Banner ve birbirine dolanmış ellerimizi alnına götürerek gözlerini kapatıp nefes verdi. "Hayatımın aşkını bulduğum için tanrılar tarafından kutsandım ve şimdi..." Sesi çatallaştı ve yüzüme bakmak için gözlerini açtı. Elimi bıraktı ama sadece avucumu tam kalbinin üzerine yerleştirebilmek için açtı. "Ve şimdi bana üç küçük çocuk veriyorsun, sevgilim. Tanrım, sen benim için çok değerlisin, beni tamamlıyorsun. Seni seviyorum, Luna."

"Çocuklar," dedi Magdalena ve ikimiz de ona baktık. "Üç delikanlı. Hem de kabadayı olanlardan, sadece tekmeleyen kadının içinde değil, ortaya çıktıklarında da." Çantasını omzuna attı ve bana gülümsedi. "Sabrını sınayacaklar. Ama güçlü ve koruyucu olacaklar ve bizim dünyamızda bir erkek için önemli olan her konuda babalarına çekmiş olacaklar."

Bunun tam olarak ne anlama geldiğini bilmiyordum ama bir şey söylemedim, sadece başımı salladım.

"Sanırım ellerimiz dolu olacak," diye .

"Oh, evet," dedi. "Ve yaklaşık on yıl sonra, hayatı zengin ve dolu dolu geçecek küçük bir kızla bir kez daha kutsanacaksın." Başını eğdi. "Ve ona iyi bakılacak."

Bir tane daha. K    k bir kız mı? G  zlerimi kapattım ve kapalı g  z kapaklarımın ardında karıncalanma hissettim. Ben Banner'ın e i, o da benim e im oldu undan beri tek hayalim sevdi im erkekle bir aile kurmaktı. İki tane hayal etmi tim: babasına benzeyen k    k bir o lan ve bana benzeyen k    k bir kız. Ve ben d  rt tane alıyordum. Hayatımın sonuna kadar sevece im d  rt bebek.

Banner'ın parma ını yana ımda gezdirdi ini hissetti imde g  zlerimi a ıp ona baktım. Bir kez daha yalnız kaldı ımızı hissettim ama Magdalena'nın  ıkıp  ıkmadı ını g  rmek i in b  y k odaya bakmaya zahmet etmedim.

"Ach, *mionag*. Seni o kadar  ok seviyorum ki, ne kadar  ok sevdi imi d    nd  k  e kalbim kırılıyor." E ildi ve dudaklarını dudaklarıma de dirdi. "Birini senden daha fazla nasıl sevebilirim bilmiyorum, ama tanrım, sevgilim, kalbimin bunu deneyecek kadar b  y k oldu unu biliyorum."

Dudaklarına kar ı g  l  msemden kendimi alamadım, bebeklerimizi de beni sevdi i kadar  iddetle sevece ini, onları koruyaca ını ve bunca yıldır bana yaptı ı gibi onlara de er verece ini biliyordum. Ailemiz i in   l  m  ne sava acaktı. Bundan emindim.

"Evet," dedi ve ellerini y  z  m  n her iki yanını kavrayacak  ekilde kaldırarak g  zlerimin i ine baktı. "Onları  iddetle koruyaca ım ve de erli bir erkek olarak onları her  eyimle sevece im."

"Biliyorum," diye fısıldadım ve onu   pt  m, elini y  z  mden  ekip d  rt aylıkken olması gerekenden  ok b  y k olan karnımın  zerine koydu unu hissettim. Ve  imdi neden oldu u anla ılıyordu.

"Sen ve tanrılar bana ne kadar  ocuk verirse o kadar alaca ım, Luna, tatlım."

S  zleri kar ısında kalbimin k  t k  t attı ını, nefesimin kesildi ini ve g  zlerimin daha fazla hissettim. "Biz ger  ekten kutsanmı ız."

"Evet, a kım. Kesinlikle   yleyiz." Yanımdaki kanepeye oturdu ve beni kollarıyla sardı ve birlikte orada oturduk, ellerimiz karnımın  zerinde dinlenirken, sonunda olmamız gereken ki i olacak kadar  anslı oldu umuz i in bizi dinleyenlere sessizce te ekk  r ettik.

Bir aile.

Lycan dünyasında daha fazlasını okumak ister misiniz?

Luna ve Banner'ın çocuklarının sonsuza dek mutlu olmalarını okumak ister misiniz?

Peki ya **Cian'**ın dişisini bulması?

Eşikle karşılaşan çılgın vampir **Adryan'**ın hikayesini okumak ister misiniz?

Amazon'da mevcut olan *dizi başlangıcı* **Big Bad Wolf'a** göz atın!

YAZAR HAKKINDA

ÜCRETSİZ okumak ister misiniz? Kopyanızı [BURADAN](#) alın

Jenika'yı şu adreste bulabilirsiniz:

www.JenikaSnow.com
Jenika_Snow@yahoo.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.